

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

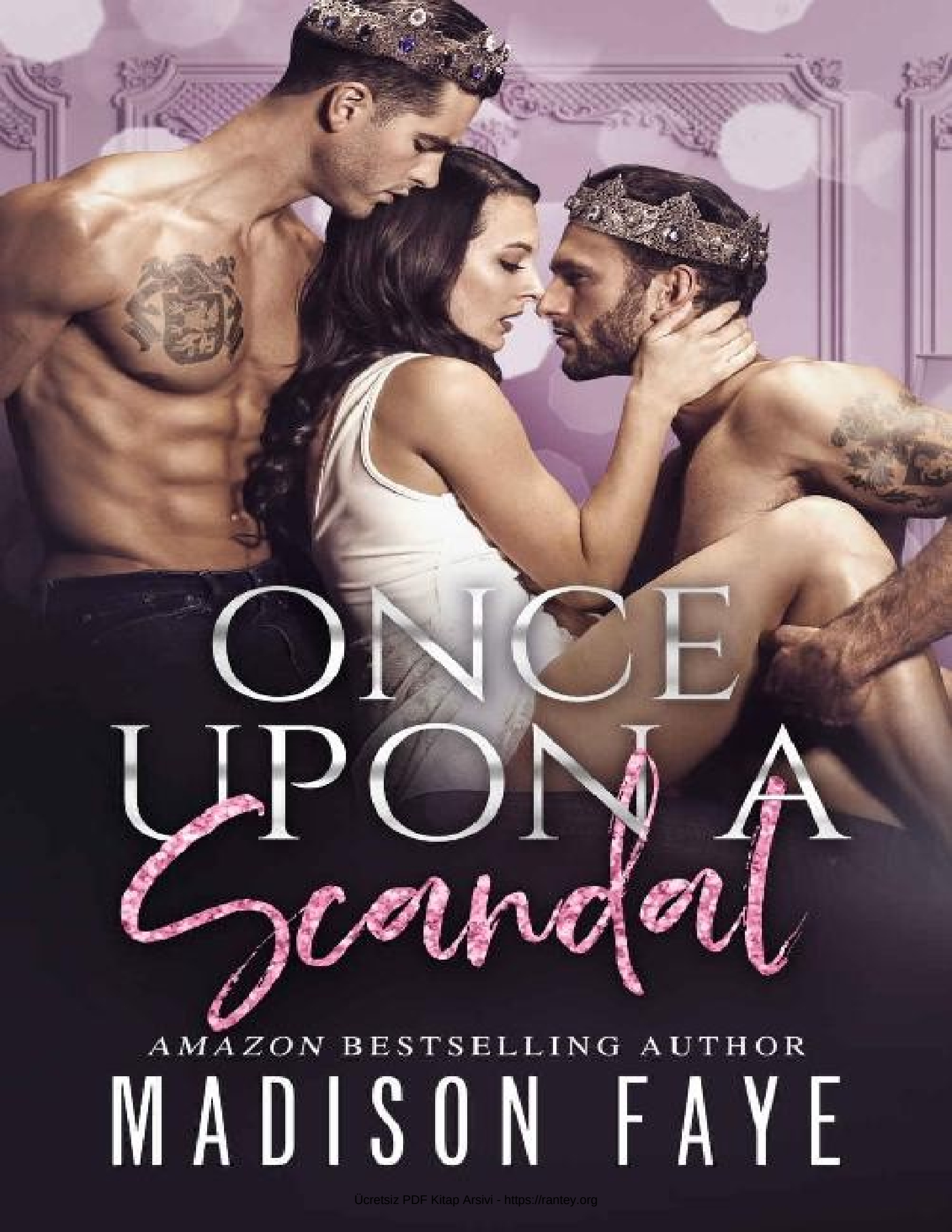
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

ONCE UPON A *Scandal*

AMAZON BESTSELLING AUTHOR

MADISON FAYE

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

BİR SKANDAL ÜZERİNE

ROYALLY SCREWED: 6. KİTAP

MADISON FAYE

İçindekiler

[Ücretsiz Kitap Teklifi](#)

[Once Upon A Scandal](#)

[Bölüm 1](#)

[Bölüm 2](#)

[Bölüm 3](#)

[Bölüm 4](#)

[Bölüm 5](#)

[Bölüm 6](#)

[Bölüm 7](#)

[Bölüm 8](#)

[Bölüm 9](#)

[Bölüm 10](#)

[Bölüm 11](#)

[Bölüm 12](#)

[Bölüm 13](#)

[Bölüm 14](#)

[Bölüm 15](#)

[Sonsöz](#)

[Ayrıca yazan Madison](#)

[Faye Mailing List](#)

[Yazar Hakkında Telif](#)

[Hakkı Bildirimi](#)

Telif Hakkı © 2018 Madison Faye
Cover: Kapakl v
Fotoğrafçılık: Wander Aguiar
Modeller: Andrew Biernat, Forest Harrison, Adrea B

ONCEUPONASCANDAL

Bir zamanlar, hiç kimse bir prensle tanışmamış. Sonra onun en iyi arkadaşı olan ikinci bir prensle tanışmış.

Sonra *paylaşmayı* sevdiklerini öğrendi ve işler o zaman ilginçleşti. İşte o zaman işler düpedüz *skandala* dönüştü.

Hayatım hiçbir zaman bir peri masalı olmadı. Olmayan ebeveynler, çok erken ölmüş bir büyükanne ve Bandiff Krallığı'ndaki en iğrenç kaltak için mutfaklarda çalışan bir iş.

Ama bu, gezegendeki en ateşli kraliyet balosuna gizlice girmeden önceydi. *Onlara* doğru vals yapmadan önce.

McDermott Prensleri. Prensler, çoğul. Onlardan *iki* tane var - her ikisi de inanılmayacak kadar güzel, cehennem kadar alfa ve g nahtan daha cazip. İkisinin de gözleri benim üzerimde ve ikisi de benim *onların* olduğumu söyleyen o bakışa sahip.

İki prens, bir fırıncı. Mutfakta çok fazla aşçı varmış gibi gelebilir ama paylaşmayı sevdiklerini söylüyorlar. Beni *kendi* krallıkları yapmak için bütün krallıklarını yıkacaklarını söylüyorlar. Beni kraliçeleri yapmak istediklerini söylüyorlar.

Çok yakında, kraliyet balosuna girmek sorunlarımın en küçüğü olacak.

Bu, ger ekle meyi bekleyen bir felaket. İğrenç ve çok yanlış. Destansı boyutlarda bir kraliyet skandalı ve ben bunun tam ortasıdayım.

...Ben de tam ortalarıdayım.

Belki de bu bir peri masalıdır. Hiç ta  bulan aşçıyı duydun mu? İki taca ne dersiniz? İki büyük, baskın, ağız sulandıran, nabzı hızlandıran ta .

Sonsuza dek mutlu bir hayatım olmadı. Şimdi, sanırım *iki* tane bulmak üzereyim.

CHAPTER 1

VI

ISI CİLDİMİ DELİP GEÇTİ - nabzım kulaklarımda ve damarlarımda ateş gibi kükrüyordu. Kalın bir şekilde yutkundum, alt dudağım dişlerimin arasında sıkışıp kaldı.

Bu yanıltı.

İğrençti - dokunmadan, fiziksel bir şey yapmadan bile öyleydi. Bunu biliyordum. Kirliydim ve yaramazdım.

...Ve bu bana yaşadığımı hissettirdi.

Tüm bunlar ve yasak, tabii ki, kim oldukları göz önüne alındığında. Ya da benim kim olduğum. Ya da orada olmamın nedeni olmadığım biri gibi davranmamdı - çünkü hiç işim olmayan bir yere ve dünyaya *gizlice* girmiştim. *Onların* dünyasına.

Bakışları altında titredim - onlarınki, çoğul. Yani, ikisi. İki adam, ama sıradan adamlar değil, hayır. İki muhteşem, güçlü, iri yarı, yapılı, vahşi ve yoğun adam bana bakıyordu.

Hem de iki *prens*. İki gerçek, kraliyet prensi.

İki çift göz üzerimde geziniyor, bakışlarıyla beni soyuyor, bu bakışların yoğunluğu altında giysilerimi tenimden çekip çıkarıyordu. İki çift mükemmel, yumuşak ama bir o kadar da erkeksi yakışıklı dudak mutfığın loş ışığında baştan çıkarıcı bir şekilde parlıyordu. Biri ağzını açtı, dili beni daha da kızdırmak istercesine alt dudağının üzerinde geziniyordu. Diğeri ise elini

parmağı yontulmuş mükemmel çenesinin üzerinde geziniyor, başparmağı kendi dudaklarını okşuyordu.

İrade gücümü ayakta tutan duvarlar daha da yıkılmaya başladı. Her zaman kendimi sardığım savunmalarım bu bakışların sıcaklığı altında çatırıyordu.

Yaklaştılar ve ben sessizce soluklandım.

"Peki neden bize göstermiyorsun?"

Dudağımı ısırdım, gözlerim aralarında gezinirken titriyordum. İki kişiydiler. Onlardan *iki* tane vardı. İki kişi, bir kişi ben ve sarayın fırın mutfağında yapayalnız. Yaramaz bir Külkedisi hikâyesi, aşk kitaplarından fırlamış gibi. Hayal ettiğimi kendime bile itiraf edemediğim bir fanteziden çıkmış gibi.

Ve yine de, oradaydık. İki muhteşem, baskın, son derece seksi prens. Ve *ben*.

Tek başıma, sıcaklık artıyor, aramızdaki mesafe kapanıyor ve içimde alev alev yanan ihtiyaç giderek daha sıcak ve görmezden gelinemez hale geliyordu.

"Neyi göstereyim? Dilim kendi dudağımın üzerinde gezinirken fısıldadım. İkisi de hareketi yakaladı, biri sesli bir şekilde hırladı, diğeri gözleri dudaklarıma kilitlenirken nefesinin altında küfretti. Sanki akşam yemeği için av bulmuş orman kedileri gibiydiler. Sanki çölde bir ay geçirdikten sonra sendeleyerek çıkmış iki adamdılar ve dudaklarım su gibiydi.

Bana daha önce hiç kimsenin bakmadığı bir açlık ve istekle baktılar. Yakınından bile geçmediler. Sanki dünyada bakmak istedikleri tek şey *benmişim* gibi bakıyorlardı.

"Biliyorsun," diye hırladı diğeri alçak sesle, ikisi de yaklaşıyordu. "Göster bize güzelim."

"Sana ne olduğunu göster-"

"Her şeyi," diye hırladı kardeşi. "Bize *her şeyi* göster."

İçime doğru ilerlediler ve aniden kıvılcım çaktı ve ateş hepimizi sardı. Dört el vücudumda gezinirken, benim bile olmayan elbisemin üzerinden geçip kalçalarımda kayarken nefesim kesildi. Görmezden gelinmesi imkânsız iki çift dudak boynuma doğru hareket etti ve oradaki yumuşak teni bulduklarında çığlık atmama neden oldular.

"Bu... bu çılgınlık," diye soluk soluğa kalmayı başardım.

"İstediğin zaman çekip gidebilirsin," diye inledi içimden biri, eli saçlarımın arasına girip onları yumruk yaptı.

Ama bu doğru olsa bile, hiçbir parçamın bunu yapmayacağını biliyordum. Vücudumdaki tek bir hücrenin bile, tenimdeki o dudaklardan ve kulağımdaki o sözlerden sonra onlardan uzaklaşmama *izin* vermeyeceğini biliyordum. O eller beni sıkıca kendilerine çektikten sonra değil.

İki prens ve ben. Sıcak bizi yutarken ve ben düşmeye başlarken yapayalnızdık.

Bu yanılttı. İğrençti. Hatta skandaldı. Ama oluyordu. Ve *şu* anda oluyordu. Nabzım kulaklarımda kükredi, tenim ateşler içinde patladı ve ikisi beni almak için hareket ettiklerinde, onların içinde eridim.

...Ama belki de geri dönüp en baştan başlamalıyım.

CHAPTER 2

VI

BÜYÜK FIRININ kapısı çarparak kapandı ve derin bir nefes verdim. Büyük ahşap mutfak masasının yanındaki tabureye geri dönüp içine çöktüğümde yanaklarımdaki hava şişti. Baş bandımdan aşağı ter damlıyordu ve bir elimle suyuma uzanırken diğer elimle alnımı kuruladım. Kuruydu ama şimdi üzerinde büyük bir un izi vardı.

Eh. Her neyse. Kimi etkilemeye çalışıyordum ki?

Fincanı yere bırakmadan önce derin bir nefes aldım ve tekrar ayağa kalktım. Bu kez, gecenin bir sonraki yemeğine başlamak için büyük endüstriyel buzdolabına gitmeden önce fırın için zamanlayıcıyı ayarladığımdan emin oldum.

Gerçi yemek benim için değildi, burası benim yaşadığım evdi. *Onun* içindi, yıllar önce bu eski büyük evi ele geçiren cadı içindi. Marta ve onun iki korkunç kızı, Portia ve Renata. Beni yanlış anlamayın.

- Yemek yapmayı *severdim* ve onlar için yemek yapmak teknik olarak benim işimdi. Onların kölesi değildim. En azından yasal olarak. Ücret o kadar kötüydü ki kölelik bile olabilirdi ve buna bir de onların kesinlikle içler acısı davranışlarını ve görgü ya da terbiye yoksunluklarını eklerseniz, durum iki katına çıkıyordu.

Ama en azından saklanabilirdim. Ben sadece yardımcıydım ve hep öyleydim. Marta ve kızlarının öfkesinden kaçabilirdim, bu mutfakta onların devasa akşam yemeğini hazırlamaya çalışırken kıcımdan ter akması anlamına gelse bile. Hayır, Emilia'nın durumu daha kötüydü. Emilia, Marta'nın üvey kızı olma şansına sahip olan en iyi arkadaşımdı. O benden daha kötü durumdaydı çünkü

Aslında onların temizlikçisi ve çamaşırcı kaltağıydı. Ama sonra, o da onlardan kaçamadı. Yardım etmek zorunda değildi, onların gözünde *daha da kötüydü*. O bir pislikti - Marta gelip her şeyi mahvetmeden önce bu evde var olan iyiliğın bir hatırlatıcısıydı.

Her zaman böyle değildi. Yıllar önce ev sevgi ve neşe doluydu. O zamanlar, bu kocaman eski malikânenin büyük mutfağını işleten büyükannem Helen'di. Ve o zamanlar evi sevgiyle dolduran Emilia'nın annesi ve babasıydı. Annesi genç yaşta ölmüştü ve neredeyse on yıl boyunca kırık bir kalple beklemesine rağmen, sonunda babası Marta ile tanışmış ve onunla evlenmişti.

İşte o zaman bulutlar geldi.

Emilia'nın babası Bandiff Lordu Kinsey evlendikten kısa bir süre sonra vefat etti ve o günden sonra Marta evin üzerine çöken gölge oldu. Emilia'yı kölesi yaptı, ona pislik gibi davrandı, iki korkunç kızını eve yerleştirdi, onlar da aynısını yaptı. Her zaman büyükannemin yanında yemek yapardım ama sanat okuluna gidip ressam olma planlarım vardı. Ama o yıl yaşanan tek trajedi Emilia'nın babası değildi.

Büyükannem vefat ettiğinde... Sanat okulu masadan kalkmıştı. Birincisi, param bitmişti ve Marta, büyükannemin boşa harcanan saatler olduğunu iddia ettiği "çaldığı" "geri ödenmiş maaşları" talep ediyordu. Bu tamamen saçmalıktı ama Marta'yla bu konuda mahkemede nasıl mücadele edebilirdim ki? Ne de olsa beş parasızdım ve o Emilia'nın babasının servetine sahipti. Bir de Emilia vardı, en iyi arkadaşım. Onu o korkunç kadınlarla yalnız bırakamayacağımı biliyordum.

Ben de kaldım ve yıllar sonra Marta, Portia ve Renata gelinlik denerken bodrum katındaki mutfakta ter içinde kaldım.

Oh, ve bu sıradan bir elbise provası değildi.

Davetiyeler geçen gün gelmişti - Kral Rian'ın şatosundaki balo için bir çağrı. Kral Rian - iğrenç, onu nasıl tarif edebilirim ki? Öncelikle, Bandiffteki Kralımız diğer krallar gibi değildi. Onları süslü püslü ve altınlar içinde, büyüleyici gülümsemelerle kameralara bakarken hayal edebileceğiniz gibi değil.

Hayır.

Kral Rian, kraliyet olayına neredeyse burun kıvıran bir tür "dışarıdan gelenler" kraliyet grubuna mensuptu. Rian kraldan çok bir rock yıldızıydı. Motosikletle konsere gidiyormuş gibi giyiniyordu ve kolundaki dövmele de pek yardımcı olmuyordu. Arkadaşları da öyle. En yakın siyasi danışmanlarından biri, seksi ve yaşlı bir adam olan Dük Xavier Danes gibi adamlar. Ya da Rince Kralı Hayden. Birkaç ay önce Xavier kendisinden çok daha genç olan Leydi Lola ile evlenerek manşetlere çıkmıştı. Hayden ise başka bir kralın gelinini düğün gününde *çalarak* daha da büyük manşetlere çıkmıştı.

Bir de McDermott kardeşler gibi adamlar vardı - Nessa'nın prensleri. Onlar da en az Rian kadar "kraliyet dışı" ydı. Bir o kadar da muhteşemlerdi. Benim naçizane fikrime göre daha da güzellerdi.

Marta, Renata ya da Portia'nın muhtemelen elini bile sürmeyeceği salata için radika doğramaya başlarken içimi çektim ve başımı salladım. Tüm bu kraliyet ailesini kim bilebilirdi ki? Bakkal reyonundaki dedikodu dergileri dışında hiçbirine fazla ilgi göstermemiştim. Ne de olsa "kraliyet" ten en uzak kişi bendim. Emilia biraz daha yakındı sanırım. Ne de olsa babası Bandiff Lordu'ydu. Sanırım bu onu bir "hanımefendi" yapıyordu ama bu ikimizin de şakalaştığı bir lakaptı.

...Kral Rian'a olan büyük aşkı hakkında onunla şakalaştığım gibi.

Yani, ne zaman televizyona falan çıksa yüzünde beliriyordu. Kral yerine bir film yıldızı falan olsaydı ve DiCaprio ya da BDSM romantik filmindeki adam gibi posterleri olsaydı? Emilia'nın odasında *kesinlikle* bir tane olurdu. Saklardı ya da saklamaya çalışırdı ama asla sandığı kadar sinsi değildi. Biliyordum. Sadece eğer varsa bir tane *olacağını* biliyordum.

Bu yüzden, kötü kalpli üvey annesi ve kız kardeşlerinin bugünkü kıyafet provasını daha da kötüleştirdiğini biliyordum. Kral Rian'ın kraliçe bulmak için düzenlediği balo için süsleniyorlardı. Gerçekten öyle bir şey varmış. Kralımızın, kraliçeyi bulmak için lanet bir *dans* düzenlediği krallığa hoş geldiniz.

evleneceğini düşündüm. Sos için yumurta ve yağı çırparken bu düşünceye gözlerimi devirdim.

Beni rahat bırak. Hayır, teşekkürler.

Aynı şekilde, onun da bunun aptalca olduğunu düşündüğünü bilsem bile, Emilia'nın sinirlendiğini biliyordum. Berbat üvey kardeşlerinin hiç şansı yoktu - acımasız olmak istemem ama o ikisinin dış görünüşleri de içleri kadar berbattı. Ama bu gece bir kız Rian'la tanışacak, onun gözünü ve kalbini çalacak ve sonunda kraliçesi olacaktı. Bu düşüncenin aşık olan arkadaşım için berbat olduğunu biliyordum.

Akşam yemeği hazırlığı bittikten sonra nihayet önlüğümü çıkardım ve duş almak için mutfaktan çıkıp küçük odama gittim.

"Kulağa çok eğlenceli geliyordu."

Emilia güldü, bana kıkırdarken neredeyse şarabı boğazına kaçacaktı. "Oh, evet, bir patlama."

Daha önce, mutfağın yanındaki küçük odamdan bile Marta ve kızlarının zavallı terziyi, onlar için getirdiği elbiseler yüzünden yerden yere vurduklarını duymuştum. İşin aslı, bu aptal elbiseler *mükemmel* olabilirdi ve bu sürtükler şikayet edecek bir şeyler bulurlardı. Görünüşe göre mükemmel değillerdi.

Şöyle söyleyeyim. Renata ve Portia'nın *taklit* ettikleri boyutlar için mükemmeldiler. Gerçek ise elbette farklıydı. Hayır, Emilia'nın korkunç üvey kardeşlerini utandırmaya falan çalışmıyordum. Yani, benim de ne yapacağımı bilemediğim kıvrımlarım vardı. Ama onlar her zaman şekil olarak olmadıkları bir şey olmaya çalışan kız tipleriydi.

Portia'nın prova için mümkün olduğunca çok Spanx giymek için elinden geleni yaptığını biliyordum, bu da elbette bugünkü elbisesinin kıvrımlı bedenine tamamen küçük geldiği anlamına geliyordu. Madalyonun diğer yüzünde, incecik Renata prova için dolgulu sütyenler, içi doldurulmuş sahte bir *popo* ve daha şehvetli kıvrımlar eklemek için yapılmış dolgulu taytlar giymişti. Onlar olmadan elbisesinin ne kadar şapşal göründüğünü ancak hayal edebilirdim.

Zavallı terzi.

"Marta o zavallı adamın götünü mü yırttı?"

"İki tane yeni," dedi Emilia asık bir suratla. Mutfaktaki kahve fincanlarından içtiğimiz ucuz şaraptan bir yudum aldı.

"Spanx ve push up sütyenlerini çıkardıktan sonra o elbiseleri giyen iki kaltak ne kadar komik görünüyordu?"

Emilia yine gülmekten kırıldı. "Ne yazık ki o kısmı kaçırdım."

"Eh, eminim şimdi güzel yenilerini aldıklarına göre, Kral Rian'ın onlara karşı koyması mümkün değil."

Bu sefer ikimiz de gülmekten kırıldık, üst katımızdaki evde yaşayan ve istedikleri zaman ikimizin de hayatını berbat hale getiren berbat kadınlardan intikamımızı alırken şarabımızı yudumluyorduk.

Sonunda Emilia bardağına bakarken içini çekti. "Sence *gerçekten* neye ilgi duyuyor?"

Kimden bahsettiğini biliyordum.

"Kral Rian?" Omuz silktim. "Kim bilir, ama sanırım henüz bulamadı. Belki *de* insanları kırbaçlıyor, bağlıyor, ağzını tıkıyor falan."

Magazin basını kralımız hakkında garip şeyler yazmaya bayılırdı. Yani adam hala bir kraliçeye sahip değildi ve asla biriyle ya da başka bir şeyle görülmedi, doğal olarak dedikodu dergileri bununla çılgına döndü. Ve gerçekten de Rian'ın "kraliyet dışı" çevresindeki her tür kraliyet mensubu için aynı şeyi yaptılar. Örneğin Hayden'la gelinini kaçırdığı için alay eden pek çok magazin dergisi vardı, her ne kadar ben bunun oldukça romantik olduğunu düşünsem de. McDermott kardeşler hakkında da pek çok hikaye vardı - eşcinsel oldukları, fazla sapık oldukları ya da dedikodu paçavralarının parası ve nüfuzu olan gerçekten yakışıklı iki adamın neden bekar olduğunu açıklamak için bulabilecekleri başka şeyler.

Kim bilebilirdi ki? Belki de uzaylılardı. Ya da kertenkele-insanlar falan.

"Marta o elbiseleri yaktı mı?" İkimizin de düşüncelerini temizlemek için konuşuyorum, çünkü Emilia'nın gitmediği balo için orada hayıflandığını görebiliyordum.

"Hayır."

Yüzüne yayılan sırıtışı gördüğümde kaşlarım havaya kalktı. "Hayır mı?"

"Ben, uh..." Emilia yaramazca göz kırptı. "Onları almış olabilirim. Bilirsiniz, güvende tutmak için."

Çenem düştü. "Şimdi onları deniyoruz." "Vi, hadi

ama -"

"Hayır, hadi gidelim!" Şarabımın geri kalanını fondip yaptım ve taburemden atlayıp en iyi arkadaşımı yakaladım.

"Hadi, eğlenceli olacak!"

Eğlenceli mi? Daha çok şaşırtıcı. Daha çok, bu nasıl mümkün

olabilir ki? "Vay anasını."

Emilia'nın bodrum katındaki odasının aynasındaki yansımalarımıza huşu içinde bakakaldım. *Harika* görünüyorduk.

"Çok süslü görünüyoruz."

Sırıttı, dönerken sessizce başını salladı. Yani, yanılmamıştım. Emilia, Portia'ya hiç uymadığı anlaşılan bu muhteşem zümrüt yeşili elbisenin içine girdi. Ama Emilia'nın ince, kıvrak bedenine? Bu şey sanki *onun* için özel olarak dikilmiş gibiydi. Renata'nın kıyametini kopardığı pırıltılı mavi elbiseyi giymiştim. Dolgulu sütyenleri ve sahte poposu olmadan bu şey muhtemelen gülünç görünüyordu. Ama kıvrımlarımla? Evet, *çok seksi* görünüyordum - Roger'a caz söylemek üzere olan Jessica Rabbit ya da onun gibi bir şey.

"Yani *lanet olsun!*"

"Evet, ciddi." Emilia yumuşak bir sesle, neredeyse hüzünle söyledi. "Davetiyemizin olmaması çok kötü, değil mi?"

Geriye dönüp baktığımda bu fikrin nereden çıktığını bile bilmiyorum. Bu çılgınlığın nereden geldiğini kesinlikle bilmiyorum, ama birdenbire düşüncelerimde bir delik açtı.

Ya davetiyelerimiz *varsa*? Yani, sonuçta elbiselerimiz vardı. Neden olmasın? Yüksek sesle söyledim.

"Peki ya yapsaydık?"

Emilia sertçe döndü, kaşları çatılmıştı. "Ne demek istiyorsun? Biz bilmiyoruz. Eve gelen davetiyede sadece Marta, Portia ve Renata'nın isimleri var."

"Evet, peki ya *kendi* davetiyelerimiz olsaydı?"

Gözlerini devirdi, deliliğimle dalga geçer gibi başını salladı, ki itiraf etmeliyim ki bunu çok yapıyordum.

"O zaman bu baloya gider ve süslüymüş gibi davranırdık, tabii ki."

Elbisemi çıkarıp soymaya başlarken sııttım.

"Başka bir şey söylemeyin, bayan."

Ben mutfaktaki beyazlarımı giyerken Emilia sessizdi ve döndüğümde tırnaklarını kemiriyordu.

"Bekle, dur bakalım. Burada gerçekten ne söylüyoruz?"

"Daha fazla konuşma diyorum," diye göz kırptım. "Bak, yarın için hazırlık yapmam gerekiyor. Elbiseleri güvenli bir yerde sakla, tamam mı?"

Merdivenleri çıkmadan önce ona sarılıp vedalaştım. Yalan söylemiyordum. Yapmam gereken mutfak işleri vardı ama bu gece yapılacaklar listemde başka bir şey daha vardı ve bunu yüksek sesle söyleseydim, daha gergin olan arkadaşımın korkacağını biliyordum. Bu yüzden ona sürpriz yapmaya karar verdim.

Ne de olsa hayatım boyunca resim yapmıştım. Ne de olsa küçük, detaylı fırça işlerinde *harikaydım*.

...Ne de olsa, Kral Rian'ın balosu için iki sahte davetiye yapmak ne kadar zor olabilirdi ki?

O gece dans etmeyi ve süslü sarayları hayal ettim. Şampanya ve beyaz eldivenler hayal ettim ve her gün Marta ve kızları için yemek pişirmekten kıcımın terlemediğini hayal ettim.

Yakışıklı prenslerin gelip benimle şatoda vals yaptığını hayal ettim. Ve yavaş yavaş yüzler şekillenmeye başladı. Önce Kral Hayden, sonra da Dük Xavier. Rian'ın kendisi de rüyamda kısa bir süre göründü ama hepsini bir kenara ittim. Sonuçta bu adamların hiçbiri benim tipim değildi ve bunun sadece Rian ve arkadaşları hakkında konuştuğumuz için ya da daha önce bunu düşündüğüm için olduğunu biliyordum.

Ama sonra, iki yüz daha belirdi. Rüyamda bana doğru yürüyen ve ellerimi tutarak beni odanın içinde döndüren iki prens - ikisi birlikte.

...Adam ve Shane McDermott, Nessa'nın prens kardeşleri.

Rüyamda bile bunun yanlış olduğunu biliyordum. Hayalde ve hatta sadece dans ederken bile, bir baloda aynı anda *iki* erkekle dans etmenin skandal bir şey olduğunu biliyordum. Kalabalıktan gözlerin üzerimde olduğunu hissedebiliyordum ve kızardım. Ama dans etmeye devam ettim. Yürümedim ya da - cehennem - kaçmadım.

İki prens beni döndürdü ve yavaş yavaş rüya daha karanlık, daha derin ve daha ateşli bir şeye dönüştü. Birden balo salonu yok oldu ama beni hâlâ tutuyorlardı. Birden eller beni döndürmekle kalmadı, elbisemi soydular, nabzımı hızlandırdılar ve beni aralarında çıırılçıplak soyarlarken nefesim kesildi.

Nefes nefese kaldım, dört el yavaşça tenimde gezinirken aralarında kıvrandım ve zevkten titredim. Yanlış olduğunu bilsem bile daha fazlası için inliyordum. Ya da belki *de* bunu bildiğim için. Ağızlar tenimi buldu ve uyandığımda nefes nefese kalmıştım ve daha fazlası için çığlık atmak üzereydim.

Nefesim kesildi, çarşaflarımın içinde iki büklüm yatarken gözlerim fal taşı gibi açıldı - tenim sıcaktı, zihnim yarışıyordu ve bacaklarımın arasında kaygan, ağırlı, muhtaç bir sıcaklık zonkluyordu.

Keşke gidip bir bardak su içtim ve yatağıma geri döndüm diyebilseydim ama bu yalan olurdu. Hayır, o ateşi söndürmek mümkün değildi. Yumuşak bir şekilde inledim, kalçalarımı yukarı kaldırırken yüzümü yastığıma gömdüm. Ellerim altımda kayıyor, nemli tenimle yumuşak çarşaflar arasında aşağıya doğru itiliyor, külotumun belinin altına girene kadar aşağıya iniyordu.

İnledim, parmaklarım kaygan, yapışkan, damlayan ıslak dudaklarımı itti ve klitorisimin üzerinde yuvarlandı. Her iki elimi de amımın üzerinde gezdirdim, kendimi fantezilerimin en karanlık yerlerine bırakırken rüya hala zihnimde çok canlıydı. Karanlık, yasak ve kavurucu sıcak.

İki elimi klitorisimi okşamak için kullanırken, iki parmağımı açıklığıma sokarken ve çarşaflarımın içinde inlerken gözlerim kapandı. Uyanıkken rüyamdakiler onlardı - rüyamdakiler. Kendime dokunduğum fantezimde, bana dokunanın seksi, kötü çocuk prensler Adam ve Shane McDermott olduğunu hayal ettim.

Benimle dalga geçiyorsun.

Beni kıvrandırmak ve daha fazlası için yalvartmak için ellerini kullanıyorlar.

Fantezimde daha derine ve daha pisliğe inebilirdim, ama orada tuttum - her birini arkamda hayal ettiğim yer, beni daha yükseğe çıkarmak için ellerini kullandıkları yer. Kalçalarımı yuvarladım, iki parmağımı amımın derinliklerine sokarken geri ittim. Diğer elimin parmakları klitorisimle oynuyordu ve kafamda onlar vardı - biri büyük parmaklarını içeri ve dışarı kıvrıyor, diğeri klitorisimle alay ediyordu.

Ellerimi ağızıma götürdüm, onları tekrar aşağı itmeden önce kaygan ve ıslak hale getirirken kendimi tattım. İnledim ve bu sefer fantezi iki *dildi*. Islak parmaklarım dudaklarımın ve ağrıyan klitorisimin üzerinde kayıyor, ısıyı görmezden gelmek imkansız olana kadar alay ediyor, dönüyor ve yuvarlanıyordu.

İki ağız, beni boşaltıyordu. Ve

boşaldım.

İki parmağım -her iki elimden birer parmak- aynı anda klitorisimin etrafında dönerken yastığıma doğru keskin bir nefes aldım. İki dil gibi. İki dil

Gezegendeki en ateşli, en seksi, milyonlarca yılda bir asla gerçekleşmeyecek iki erkeğe ait.

Ama sonuçta hepimiz insanız. Ve insanlar yanılmaya meyillidir. Tıpkı Emilia'nın o baloya gitmemizin ne kadar imkansız olduğu konusunda yanıldığı gibi mi?

Ben de olasılıksız bir konuda yanıldığımı öğrenmek üzereydim...

CHAPTER 3

SHANE

"Siktir, bu çok ateşli."

Adam yemin etti, kaşları çatıldı ve çenesi gerildi. Kahretsin, ben de öyle yaptım - sıcaklık ağzımı yakarken kaslarım sıkıştı... ağzım.

...Lanet olası biber dolması, adamım.

İkimiz de döndük, gizlice açık büfe masalardan birinin yanındaki çöp kutusuna doğru ilerledik ve ağız dolusu lokmaları tükürdük. Tamam, Rian müthiş bir parti vermişti ama yemekler... *eksikti* desek daha doğru olur.

Berbattı.

Beni yanlış anlamayın, burada en iyi yemek şirketinden, İspanya'dan gelen bir şeften ve ne olduğunu bile bilmediğim malzemelerden bahsediyoruz ve ben yemekleri *severim*. Ama evet, iğrençti. Biber dolmasının yenilebilir olması gerekiyordu. Acı şeyleri de severdim ama tek yaptığı ağzımı yakmak olunca, hayır teşekkürler.

Adam tadını bastırmak için viskisinden biraz yudumlarken yüzünü

buruşturdu. "Bu berbattı."

"Cidden," diye homurdandım, kendi içkimin yanığı soğutmasına izin verdim. Dönüp odayı gözden geçirdik. "Peki, şansı nedir?"

Adam homurdandı. "İnce." Sırtarak döndü. "Bekle, daha önce danışmanlarının onunla konuşmasına izin vermenin ne kadar aptalca bir fikir olduğu konusunda gözyaşlarından birini döküyordu.

bir 'kraliçe balosu arayışı' değil miydi?"

"Sonunda."

Kardeşim başını salladı. "Siktir et o zaman, zayıftan da az. Hiç yok." İç çekti. "Zavallı piç kurusu."

Adam'a hayatım boyunca kardeşim demiştim, teknik olarak kardeş *olmadan* önce bile. Hayır, kan bağımız yoktu. Ama gerçekten, tanıdığım çoğu gerçek kardeşten daha yakındık. Babam Nessa Lorduydu. O ve Kral Ned, Adam'ın babası, her zaman çok sıkı fıkı olmuşlardı. Bu yüzden ben dokuz yaşındayken ailem bir araba kazasında öldüğünde, nereye gideceğim gerçekten bir soru değildi. Kral ve Kraliçe - Adam'ın ebeveynleri - Beni hiç soru sormadan kendilerinden biri olarak kabul ettiler ve Nessa Prensi olarak yetiştirildim, şimdi dünyadaki en iyi arkadaşımın kardeşiyim.

Şimdi Bandiff Kralı olan Rian bizim üçüncü silahşörümüzdü. Hepimiz birlikte yatılı okula gitmiştik ve üçümüz de küçük yaramazlardık. Sanırım bu yüzden iyi anlaşıyorduk. Baş belası olduğumuzdan değil, sadece "kraliyet" kavramının ve beraberinde getirdiği tüm saçmalıkların aptalca olduğuna daha önceden karar vermiştik. Yatılı okulda kimin babasının daha zengin olduğu bir karakter ölçütüymüş gibi davranan tüm o küçük lordlar ve prensler? Siktir et.

Zaten onlarla arkadaş olmaya çalışmaktansa terör estirmek çok daha eğlenceliydi.

Bu zihniyet bizimle birlikte büyümüştü. Artık birer erkektik ama yine de kraliyet kavramını bir tür "daha iyi" insan fikri olarak görmekten kaçınıyorduk. Kraliyet cübbelerimizi falan nadiren giyerdik. Sadece babamın mutlu olduğundan emin olmak için özel günlerde. Ya da bunun gibi smokin giydiğimiz aptal balolarda. Çoğu zaman ikimizi kot pantolon ve tişört giymiş halde sarayın garajlarında bisikletlerimizle ya da kaslı bir arabanın kaputunun altında dolaşırken bulabiliyorduk. Bu ya da bir sonraki dövme tasarımlarımız üzerinde çalışırken.

Evet, pek prenslere göre değil ama olsun.

Rian içinse tezgahdaki kum tükenmek üzereydi. Biz hâlâ prensdik ama o Bandiff *Kralı*'ydı. Ve bir kralın bir kraliçeye ihtiyacı vardı. Bunu biz bile anladık. Az önce a n l a d ı n ı z . Top, bunu yapmak için bir girişimdi.

Bandiff'teki tüm uygun kadınların bir balo için saraya gelmesi ve Rian'ın ilgisini çeken biri olup olmadığını görmesi için bir şans. Hepsi maske takıyordu - yani biz de takıyorduk - ama görünüşe göre Rian onların "ışılıklı kişiliklerini" dans pistinin karşısından anlayacaktı.

İçkimin geri kalanını devirirken gözlerimi deviriyordum. Bu aptalcaydı ama yine de. Rian en iyi arkadaşımızdı ve destek için bize ihtiyacı vardı.

"Huysuz efendiyi bulmalı mıyız?

Kıkırdadım. "Evet. Acısını hafifletmek için ona taze bir içki alalım."

Kalabalığın arasından gülümseyerek ve beklendiğinde el sıkışarak yolumuza devam ettik. Tüm bu kraliyet olayını sevmiyor olabilirdik ama yine de pislik değildik. Bir gün ikimizden birinin ya da her ikimizin de babamızın yerine kral olacağını biliyorduk ve buna hazırlanıyorduk. Hafife aldığımız bir şey de değildi. Bu yüzden el sıkıştık, yabancı devlet adamları ve lordlarla samimi bir şekilde konuştuk. Ne de olsa işimiz buydu.

Ama bu işin de kendi içinde bir saati vardı. Gelin bulmak için *üzerimizdeki* baskıyı da çok iyi biliyorduk. Hem de çok büyük bir baskı. Son birkaç ay içinde babamız, akrabalarımız ve danışmanlarımız tarafından ikimize de sayısız randevu ayarlanmıştı. Ve hiçbirisi işe yaramadı. İkimiz de bizi gerçekten etkileyen ya da bize ilham veren bir kadınla hiç tanışmamıştık. En azından benim için, onu bulduğumda, o her kimse, beni yıldırım gibi çarpacağını biliyordum. Benim için yavaş yavaş yanmak yoktu. Kalbimi çalan kadın bana kamyon gibi çarpacaktı. Adam da aynı şekildeydi.

Çok yaklaşmıştık. Bir kız vardı... şey, beni gafil avlamadı ama ilgimi çekti. Resmi bir akşam yemeği randevumuz vardı ve onun iyi biri olduğunu düşünmüştüm. *Ertesi* gece Adam'a tuzak kurmuştu ve işte burada işler ilginçleşti. Adam da aynı şekilde hissediyordu. Uçup gitmemişti ama bir bağ kurmuştu. Ama sonra, ikimiz de hissettik. Aynı kız, ikimiz, ve nasıl ilerleyeceğimizi bilmiyorduk.

İçmiştik, biraz daha içmiştik ve çok geçmeden tek mantıklı sonuca varmıştık. Kardeşten daha yakındık. En iyisiydik.

arkadaştık. Aramızda husumet ya da küçük kıskançlıklar yoktu ve her ikimiz de diğerinin hayatta mutlu olmasını istiyorduk.

...Öyleyse neden *ikiniz de* onunla çıkmıyorsunuz?

Evet, devam et ve gül. Dibe vurduğumuzda plan bize sağlam gelmişti. Ertesi gün onu görmeye gittiğimizde de mantığımızı anlayacağından emindik.

...Bu öneri karşısında dehşete düşerek bizi *tokatladığında* ve ardından skandalı kamuoyuna duyurmakla tehdit ettiğinde plan suya düştü.

Evet, siktir et. Bu konuda ağzını sıkı tutmasını sağlamak bize epey pahalıya patlayacaktı, o kadar. Şimdi burada, arkadaşlarımızın "gelin balosu" ndaydık. Ufukta hiç umut yoktu ve ikimizin de iş gelin bulmaya geldiğinde ne halt edeceğimize dair en ufak bir fikri yoktu. Ya da gelin. Ya da her neyse.

"İşte buradasın."

Balo salonuna bakan küçük sahnede iki yanındaki sandalyelere oturduğumuzda Rian kaşlarını kaldırarak homurdandı.

"Yemek servisiniz..."

Adam sözünü kesti ve Rian sırtıttı. "Şu biberlerden birini denedin mi?"

"Ağzımdaki cehennem ateşi evet diyor."

Rian sırtıttı

"Dikkatli ol, çok eğleniyor gibi görünmeye başladın." Döndü ve Adam'a ters ters baktı.

"Çok komik," diye mırıldandı ekşi arkadaşımız. İkimiz de sadece

kıkırdadık. "Hayır, gerçekten, eğer böyle gülümsemeye devam edersen, yüzün yapışabilir."

Bu sefer öfkesini çeken bendim, huysuz Rian ikimize de ters ters bakarken Adam ve ben kıs kıs gülüyorduk.

"Biliyorsun, tüm bunlar çok saçma."

"Belki," diye omuz silkti ağabeyim. "Ama bir kraliçeye ihtiyacın var. Bunu biliyorsun."

Rian kaşlarını çattı. "İstemiyorum."

"Evet öyle," diye homurdandım, omzunu sıvazlayarak. "Kahretsin, eğer bir şey varsa, en azından sevişmeye ihtiyacın var."

"Ne zaman istersem sevişebilirim," diye homurdandı Rian. "Ne de olsa ben *Kralım*." "Ama yine de..." Adam kıs kıs güldü.

Rian elini umursamaz bir şekilde salladı ve ikimiz de gülmekten kırıldık.

"Oh bekle, söyleme..." Abartılı bir şekilde çenemi sıvazladım. "*Anlamsız*, değil mi? Daha önce tüm bu olanlar hakkında tekrarlayıp durduğun kelime buydu, değil mi?"

"İstersen bunu 'git kendini becer' olarak değiştirebilirim."

Bir kahkaha attım, içkimden bir yudum daha aldım ve arkadaşşıma elimi sallamadan önce Adam'a baktım. "Gördün mü? Bu bastırma, dostum. Bunu dışarı çıkarmalısın."

"Hey, tüm bu top olayını atlayıp onun yerine bilmem ne ismini arayabilirsin."

Neredeyse içkimi burnumdan getirecektim. Adam'ın kimden bahsettiğini *çok* iyi biliyordum. Görünüşe göre Rian'ın bir sapığı vardı. Bizim de birkaç tane olmuştu. Demek istediğim, bizim gibi erkekler - ve bunu bir gram narsisizm olmadan söylüyorum - bazen belirli tipte kadınları cezbederdik. Bizimle birlikte gelen şöhet ve cazibe ve tabii ki para vardı. Ancak Rian'ın son hayranı tam anlamıyla deliydi. İş seyahatlerinde otel odalarına giriyor ve her yere iç çamaşırlarını bırakıyordu. Sarayın çimenlerine mesajlar yazmıştı. Ona tırnak kırpıntıları, saç ve diğer şeylerden oluşan şişeler göndermişti. Psikopatça olduğu kesin ama Adam'la beni de gülmekten kıldı geçirdi.

"Hey, o bu gece burada mı?"

Rian gözlerini devirdi. Evet, bunu bizim kadar -ya da hiç- eğlenceli bulmamıştı. "Evet, senin eşin olarak burada, Shane."

Adam bana "bu gece onu zorlama" der gibi bakarken güldüm ve içkimin kalanını yudumladım. Tam da bunu yapmanın ortasındaaydım - zorlamak - Rian'ın sinir bozucu danışmanı Tomilson, yanında morlar içinde son derece yakışıklı bir kızla sandalyelere doğru yürüdü.

"Majesteleri, bu Prenses Jin -"

Ve birden Rian *buz* kesti. İkimiz de arkadaşımıza bakmadan önce kaşlarımı çatarak Adam'a baktım. Sanki Tomilson'ın ve Prenses Jin'in içinden bakıyor gibiydi. Gözleri çıldırmış gibiydi - çenesi sıkıca kenetlenmişti. Kaşlarımı çatarak onun bakışlarını takip ettim, tam o sırada aniden ayağa kalktı.

"Affedersiniz."

Ve böylece arkadaşımız çekip gitti.

"Bu da neydi böyle?" Adam mırıldandı. Tomilson ofladı, yanındaki Prenses de kızgın görünüyordu ama ikimiz de onları görmezden geldik. Ayağa kalktım, Rian'ın kalabalığın içindeki öfkeli yolunu takip ettim ve işte o zaman onu gördüm. Görmemek imkânsızdı - peşinde olduğu kızı. Kapının girişinde duruyordu, üzerinde göz alıcı yeşil bir elbise vardı ve siyah saçları omuzlarına dökülüyordu. Ve Rian ele geçirilmiş bir erkek gibi ona *doğru* gidiyordu.

"Bu her zaman görebileceğiniz bir şey değil-"

Adam sustu, sessizliğe gömüldü. Kahretsin, ben de öyle. Düşünemiyordum. Nefes alamıyordum. Gözümü kırpamadım. Çünkü tam orada, yeşiller içindeki kızın *yanında* duran kızı gördüm. Ve hayatım boyunca onun gibisini hiç görmemiştim.

Uzun boylu ve kıvrımlıydı - muhteşemdi, siyah saçları ve ona ikinci bir deri gibi oturan elbisesine uyan o delici mavi gözleri vardı. Yanımda Adam homurdandı. Onu o da görmüştü. İkimiz de onu görmüştük ve o anda anladım ki ikimiz de yaşadığımız sürece başka bir kız görmek istemiyorduk.

"Kim. Kim? O mu?" diye sordu sessizce

Sadece başımı salladım. Maskeyle mi? Hiçbir fikrim yoktu. Ama istedim. İhtiyacım vardı. Yapmak *zorundaydım*, bir saplantı gibi. Onun bu gizemine anlık bir bağımlılık.

Yeşiller içindeki kıza bir şeyler söyledi ve birden dönüp uzaklaşmaya başladı.

"Kahretsin," diye fısıldadım. Ve yürümeye başladım. Adam da öyle yaptı. İkimiz de sanki bozamayacağımız bir büyü'nün etkisindeymişiz gibi kalabalığın içinden ona doğru ilerledik. Bozmak *istemediğimiz* bir büyü'nün.

Ve ben onu istedim. Onu istiyorduk - Adam'ı bunu bilecek kadar iyi tanıyordum. Hiçbir şey söylemedik, söylememize gerek yoktu. Zaten birbirimizin düşüncelerini okuyabilecek kadar yakındık. Ve tam orada, düşüncelerimiz tek bir şey söylüyordu: O *bizimdi*.

Çılgıncaydı. Çılgıncaydı. İmkansızdı belki ama görmezden gelmek de imkansızdı. Ve ona sahip olmak *zorundaydık*.

CHAPTER 4

VI

Teknik olarak, yaptığımız şey bir suçtu. Aslında, teknik olarak, bence *büyük* bir suçtu. Yani, sahte belgeler kullanarak kraliyet sarayına gizlice girmek? Evet, bu muhtemelen "bunu evde denemeyin" puan kartında oldukça yüksekti.

Ama sanırım ikimiz de uzaklaşamayacak kadar heyecanlıydık.

Davetiyelerin sahtesini yapmak beklediğimden daha kolay olmuştu. Marta, Renata ve Portia'ya postayla gelen davetiyelerin birkaç fotoğrafını gizlice çektim ve ertesi geceyi odamda boyalarım ile geçirdim. Ne de olsa yıllardır sanatla uğraşıyordum ve pastalarım? Pastalarım ve onlara yaptığım süslemeler, kendi adıma söylemem *gerekirse*, çok iyiydi. Zaten yemek yapmanın en sevdiğim yanı da buydu - kekler ve fırıncılık. Ve onları süslemekte de çok iyiydim.

Kraliyet balosu davetiyeleri mi? Pssh. Pasta parçası. İstemedim oldu.

Boyanmış, bilgisayara taranmış, Photoshop'ta düzeltilmiş ve güzel bir kart stoğuna basılmış olan bu resimler en az gerçeği kadar gerçek görünüyordu. Emilia'nın boktan üvey kız kardeşinin atılmış elbiselerini giydik, babasının eski kaslı araba koleksiyonundan 1976 model Mustang'i aldık ve saraya doğru yola çıktık. Biraz gülümseme, güzel bir göğüs dekoltesi ve kapıda bir göz kırpma sonrasında, işte oradaydık.

Kral Rian'ın sarayında. Ve çenem resmen yere düşmüştü.

Emilia bu dünyanın tadına daha önce de bakmıştı. Daha gençken ve babası hâlâ hayattayken bu tür etkinliklere katılmıştı. Aslında bu sarayda da bulunmuştu. Ama ben? Vay anasını. Evet, aşçı büyükannesi tarafından büyütülen, kaybolmuş iki ebeveynin yetim kızı. Gerçek bir *sarayda* olacağımı hiç hayal etmemiştim.

İlk başta ben bile Marta ve sürtükleri göreceğim için biraz gergindim ama bütün balo maske takıyordu. Bizimkileri takıp balo salonuna doğru ilerledik ve içeri adım attığımızda?

Vay anasını. Muhteşem.

Burası bir peri masalından fırlamış gibiydi. Her yerde gelinlikler, smokinler ve taşlar vardı. Odanın karşısında, küçük bir sahnede günün adamı Kral Rian oturuyordu. Tamam, aptalca bir aşk ya da değil, Emilia'nın hakkını vermeliydim, adam çok yakışıklıydı. Döndüm, sırttım ve yüzündeki hüznü ifadeye bakarak başımı salladım. Onu o da görmüştü demek. Geri döndüm ve tam ona gidip onu dansa kaldırmasını söyleyecektim ki aniden iki figür belirdi ve adamın yanındaki sandalyelere oturdu.

Ve kalbim yerinden fırladı.

Vay anasını.

Onlar da maske takıyorlardı ama *hadi* ama. Dünyadaki hiçbir maske böyle bir yakışıklılığı ya da çiğ ateşliliği gizleyemezdi. İkisi de aynı yapıdaydı - kaslı, uzun boylu, geniş omuzlu. Güçlü, yontulmuş, muhteşem görünen çene hatları vardı ve *lanet* olsun ki smokin içinde çok güzel görünüyorlardı. İçimdeki sıcaklık kayarken dudağımı ısırarak kızardım.

Rian dönüp onlarla rahatça konuştu ve birden kim olduklarını anladım ve gözlerim tanıdıkça büyüdü.

...Adam ve Shane McDermott. Nessa Prensleri.

Nam-ı diğer, geçen geceki *iğrenç* fantezimdeki adamlar. Maskemin arkasından öfkeyle kızardım, nefesim kesildi. Tanrım, gerçekte rüyalarımda ya da dergilerde olduklarından bile daha ateşliydim. İkisi de çapkınca sırtıyor, içkilerini yudumlayıp kalabalığa bakarken Kral Rian'la bir konuda şakalaştıkları belliydi.

Tanrım, burası çok süslüydü. Döndüm, Kral Hayden ve gelini Kraliçe Callie'yi gördüğümde gözlerim yerinden fırlayacak gibi oldu. Ve onun yanında, Bandiff Dükü Xavier, muhteşem Lola'sıyla birlikte.

Başımı salladım, yutkundum. Birden, orada olduğum için bile kendimi sahtekâr gibi hissettim.

"Ben gidip bize içecek bir şeyler bulacağım, tamam mı?"

Emilia sessizce başını salladı, belli ki benimle aynı şeyi düşünüyordu. "Evet, tabii."

"Belki biz..." Maskemin arkasından kaşlarımı çattım. "Bu hızlı bir gece gezmesi olabilir mi? Belki?"

Emilia endişeyle güldü. "Evet, olabilir." "Tamam, bir içki o zaman."

Döndüm ve balo salonunun bir tarafındaki bara doğru ilerlemeye başladım. Elbette bir kalabalık vardı ama bekledim, yavaşça bara doğru ilerledim ve barmenin dikkatini çekmeye çalıştım. Tabii ki o bunu görmezden geldi. Bir yanım, *onun* bile oraya ne kadar ait olmadığımı anlayabildiğinden emindi.

"Ed."

Bir el üzerime uzandı - tam üzerime - barmenin dikkatini anında **ç e k e n** bir parmak kalktı ve barmen hemen yanıma koştu.

"Üç şampanya lütfen."

"Hemen."

Adam döndü ve öfkem yükselirken çenem düştü. Döndüm. "Hey!

Kesinlikle daha uzun süre bekliyordum, göt herif! Sen *kimsin* lan -"

Kalbim durdu ve nefesim kesildi.

Benimle dalga geçiyorsun.

İki yontulmuş çene muhteşem, beyaz sırtışırlara dönüştü. İki çift göz, iki maskenin ardında tehlikeli ve baştan çıkarıcı bir şekilde parlıyordu. İki adam ki ben

Sözlerimi yutmaya çalışırken fantezilerimden tanıdığım biri bana çapkınca gülümsedi.

"Vay, bu..." İçlerinden biri boğazını temizledi. "Çok güzel bir ağzın var." Öfkeyle kızardım. "Özür dilerim, bilmiyordum..."

"Bir içki almaya çalışıyordun."

"Evet."

"Ve seni görmezden geliyordu."

Yutkundum, hâlâ yüzüm kızarıyordu ve hâlâ kendimi McDermott Prensleriyle ciddi ciddi yüz yüze konuştuğuma inandırmaya çalışıyordum.

"Bak, ben - sen -"

"Biz sana içki getirmeye çalışan iki adamız," diye kıkırdadı biri. Bana şöyle bir baktı. "Ed, sadece iyi bir şey olduğundan emin ol, tamam mı?"

Barmen gülümsedi ve başını salladı, bir ayda kazandığımdan daha değerli olduğuna emin olduğum bir şeyi kaldırıp daha da çılgın bir şeye uzandı. Döndüğümde ikisinin de bana sırttığını gördüm.

"Beni etkilemeye mi çalışıyorsun?"

Yüzü birincisinden biraz daha kirli olan ikincisi sırttı. "İşe yarıyor mu?"

Yüzümdeki kızarıklığı yuttum, omuzlarımı sertleştirdim ve onların önünde bu hüznü, yeni başlayan kız olmamaya karar verdim. "Hayır. Yanlış kız, üzgünüm."

"Doğru kız," diye hırladı ilki. "Yanlış yaklaşım."

Dudağımı ısırdım. "Ben - ben aslında kendim ve arkadaşım için bir içki alıyordum."

Birinci prens yine sırttı. "Sıkı pazarlık yapıyorsun. Ed," diye tekrar seslendi. "Dört aslında ve teşekkürler."

"Derhal, Majesteleri."

Ed bize üç bardak uzattı ve dördüncüyü kaptı, saçma sapan bir şekilde pahalı baloncuklarla doldurdu ve bana da uzattı.

"Kimsin sen?" diye sordu ikinci adam sessizce, yoğun bir şekilde - gözleri beni delip geçiyordu.

"Hiç kimse," dedim çabucak.

"Buna inanmak bana imkânsız geliyor."

Gülümsedim. "Sadece rastgele biri. İnan bana, tanıdığın biri değil."

İkinci adam sırtıttı. "Muhteşem, eğer seni tanısaydık, garanti ederim hiçbirimiz şu anda burada olmazdık."

Kaşlarımı kaldırdım. "Peki neden?"

"Çünkü *başka* bir yerde hepiniz bize kalırdınız."

Çılgınca kızardım, içimdeki sıcaklık patlarken kalbim yerinden fırlayacak gibi oldu. "Cesur," dedim sessizce, onları süzerek.

"Çok mu cesur?"

Omuz silktim. Doğruyu söylemek gerekirse, söyleyecek sözüm yoktu. Nasıl konuşacağımı bile hatırlayamıyordum. Ama birbirlerine bakıp sırtıttıklarında, çeneleri kenetlendiğinde sessizlik "gizem" gibi görünüyordu.

Mystique *pek* bana göre değildi ama boş ver. Olmadığım biri gibi davranarak bir geceliğine idare edebilirdim zaten. Ama sonra, onlarla ne kadar uzun konuşursam, dudak uçuklatacak kadar ateşli ve inanılmaz olsalar da, yakalanma şansım o kadar artacaktı ve bunu biliyordum.

Bunun dışında, beni başka biriyle karıştırdıklarından oldukça emindim. Ya da hiç değilse kraliyet ailesinden biriyle.

"Gitmeliyim," dedim

sessizce. "Bu kadar çabuk

mu?"

"Kal, bizimle bir şeyler iç," diye homurdandı ilki.

"I -" Kekeledim. "Yapamam. Arkadaşımı bulmak zorundayım."

"Kimin iyi olduğuna eminim."

Gülümsedim. "Eminim öyledir, ama..." "Ama ben" demek istedim ama diyemeyeceğimden oldukça emindim. Ya da söylemem gerektiğinden.

"Şampanya için teşekkür ederim," dedim yutkunarak.

"Her zaman." İlki dedi, o muhteşem gözleri içimi delip geçti ve içimi ılık bir jöleye çevirdi. Başka bir şey söylemek için ağzını açtı ama sonra fikrini değiştirmiş gibi tekrar kapattı.

"Bize adını söyle."

Sadece başımı

salladım.

"Sana kim olduğumuzu söyleyeceğiz -"

"Siz Nessa'dan Prens Adam ve Prens Shane McDermott'sınız," diye ağzımdan kaçırdım. Çok yumuşak.

Sırıttılar, ikincisi alçak sesle kıkırdadı. "Maskeler için çok fazla."

"Teşekkür ederim Ekselansları," dedim tekrar, sessizce. "Gitmem gerekiyor." Döndüm ve koşmamak ve yürümek için elimden geleni yaparak oradan ayrıldım.

Öylece çekip gittiğim için kendimi aptal gibi hissettim. Ama sonra, kim olduğumu anarlarsa daha büyük bir aptal gibi hissedeceğimi biliyordum. Ya da kim *olmadığımı*. Emilia'yı bıraktığım yere geri dönerken içkimin yarısını yudumlayarak inledim.

...Ve hemen fark etti, gitmişti.

Döndüm, gözlerim büyük ve gösterişli balo salonunda geziniyordu. Kahretsin. Hangi cehennemdeydi? Kafamı koridora doğru uzattım ama hâlâ bir şey yoktu.

Homurdandım, iki şampanya kadehini masanın kenarına bıraktım ve telefonumu çantamdan çıkardım. Onu aradım ama telefon çaldı da çaldı, ta ki ben telefonu bir kenara koyana kadar.

Tamam, şimdi ne olacak?

Gerginleşiyordum. Burada olmak başka bir şeydi. İki muhteşem kraliyet

prensiyle konuşmak başka bir şeydi. Bu şekilde yakalanacaktık, ve bu şekilde

başımız ciddi belaya girerdi.

Etrafıma göz gezdirerek gergin bir şekilde şampanyadan biraz daha içtim.

Tamam, kahretsin, şampanya *iyiydi*. Ve tam kafama gidiyordu. Ya da belki de Emilia'nın nerede olduğunu bilmemenin verdiği korkuyla kanım daha hızlı akıyordu. Bir nefes aldım.

Tamam, sakın ol.

Bir saraydaydık. Ve Emilia bir yetişkindi. O iyiydi. *Her yerde* korumalar vardı. Kimse ondan faydalanmıyordu, tehlikede değildi. Başımı salladım, korkularımı bastırmaya çalıştım.

Muhtemelen keşfe falan çıkmıştır. Telefonumu tekrar çıkarıp ona hızlıca birkaç "döndüğünde beni ara/mesaj at" mesajı gönderdim ve içimi çekerek telefonu yerine koyup içkileri tekrar elime aldım. Önce birinden, sonra da dalgınca diğerinden yudumladım. Birden arkamda, tam kulağımın dibinde bir ses duydum.

"Çifte yumruk, öyle mi?"

Nefesim kesildi, döndüm ve gözlerinin içine baktığımda nefesimin kesildiğini hissettim.

Onlar. *Tekrar.*

Yutkundum, iki McDermott kardeş üzerimde belirirken içimdeki sıcaklık ürperdi.

"Hayır, ben -" Başımı salladım. "Arkadaşımın bir şey yapması gerekiyordu."

"Anlıyorum." Muhteşem çenesinde daha kalın tüyler olan kişi omuz silkti. "Buradan çıkmak ister misin?"

Gözlerim fal taşı gibi açıldı. "Pardon?"

"Bizimle yani. İnsanlarla dolu olmayan bir yere gitmek ister misin?"

Kaşlarımı sertçe kaldırdım ve o da kıkırdadı. "Kahretsin, her şeyi berbat ediyorum, değil mi?"

"Eğer bir seri katilseniz değil."

İkisi de güldü.

"Bizim kim olduğumuzu *biliyorsunuz*. Niyetinizin ne olduğundan korkması gerekenler bizleriz."

"Çok doğru." Sahte bir ciddiyetle başımı salladım. "Bu elbisenin altında ne saklıyor olabileceğimi tahmin bile edemezsin."

"Oh, sanırım bizim fikirlerimiz var."

Kızardım, öfkeyle dudagımı ısırdım.

"Hadi ama güzelim," dedi bana çapkınca sırıtarak. "Sadece danışmanlarımız ya da diğer can sıkıcı insanlar peşimizde olmadan konuşabileceğimiz bir yer demek istedim."

Dudagımı çiğnedim, elimdeki gözlüğü parmakladım.

"Balo için burada olman gerekmiyor mu?" Alaycı bir tavırla gözlerimi devirdim. "Kral kraliçesini bulabilsin diye mi?"

Onlar da kendilerininkini

geri yuvarladılar. "Evet,

bizim sahnemiz *değil*."

"Neymiş o?"

"Her neredeysen," diye karşılık verdi ilki.

"Çizgileri çok seviyorsun, değil mi?"

Başını iki yana salladı. "Aslında *seninle* aramız çok iyi. Ağızlar hareket etmeye devam ediyor."

Sırıttım, sıcaklık yüzümde ve vücudumda alay konusu

oldu. "Sadece... Bilmiyorum, bu benim için biraz

gerçeküstü bir durum." "Ne gerçeküstü?"

"İki ünlü prensle bir kraliyet balosunda içki içtiğimi mi?"

Kıkırdadılar.

"Neyle ünlü?" İkincisi sırtıttı. "Hadi ama, sanki bu senin için yeni bir şeymiş gibi?"

"Belki de öyledir?"

Kaşlarını çattı, "*Kimsin* sen, gizemli kız mı?"

"Hayır, söylemem."

"Düşes mi?"

"Hayır." "Prenses

mi?"

Bir kahkaha attım. "Daha soğuk."

"Peki, kim?" İlk McDermott kardeş kaşlarını kırıştırdı. "Kahretsin, sen birinin kraliçesi değilsin, değil mi? Evli falan mısın?"

Kendimi kraliçe olarak düşününce homurdandım. "Ah, *hayır*."

Sırtıttı. "*Güzel*. Çünkü seni birinden çalmak zorunda kalmaktan nefret ediyorum." İçime bir sıcaklık yayıldı.

"Hadi, bize *bir şeyler* ver."

"Ben bir aşçıyım."

"Yemek yapabiliyor musun?"

"Hayır, yani ben -" Kendimi durdurdum. Çünkü biliyor musun? Bunun ne kadar ileri gidebileceğini görmek istedim. Çılgıncaydı ama bu fantezinin nereye varabileceğini ya da kontrolden çıkmadan veya yakalanmadan önce bu saçmalığı ne kadar ileri götürebileceğimi görmek istedim. Ben de devam etmeye karar verdim.

"Evet, yemek yaparım." Gülümsedim.

Bana dönmeden önce sırtarak birbirlerine baktılar. "Saçmalık. Prensesler asla yemek yapmayı bilmez."

"Güven bana yapabilirim." Omuz silktim. "Adı ne olursa olsun, pişirebilirim."

Bana baktılar, o orantısız, tamamen muhteşem gülümsemeleriyle sırttılar.

"Hiç fırıncılık yaptın mı?"

Sırıttım. "Yemek pişirmeyi
severim." "Kek yapmaya ne
dersin?"

Dudaklarım kocaman bir gülümsemeye dönüştü. "Aslında
benim uzmanlık alanım." Birinci prens omuz silkti.

"Kanıtla o zaman."

Güldüm. "Ne, burada mı?"

"Bu kalenin bir mutfağı var." Kaşlarını çatı. "Aslında dört tane falan var."
Gözlerimi aralarında gezdirirken bakışlarım biraz sertleşti. "Bekle, şu anda
ciddi misin? Gerçekten senin için pişirmemi mi istiyorsun? *Şimdi* mi?"

"Tabii pasta sahtekârı olarak ifşa olmak
istemiyorsanız." Onlar kıkırdarken ben gözlerimi
devirdim.

"Biliyor musun," dedim sonunda başımı sallayarak. "Oyun devam ediyor."
Deli misin sen?

Belki, ama geri dönmek için çok geçti. Ya da belki sadece geri dönmek
istemiyordum. Belki de hayır diyemeyecek kadar meraklıydım.

Sırıttılar. "Mükemmel. Hadi
gidelim." "Önden buyurun."

CHAPTER 5

A D A M

"Kahretsin."

Shane'e baktım, o da bana bakarken başını sallayarak yavaşça kıkırdadı. İkimiz de iki tepsiye son rötuşları yapmakla meşgul olan gizemli kızımıza döndük. Otuz dakikadır Rian'ın sarayının yedek mutfaklarından birindeydik ve bu kızın elinde fırına girmek üzere olan bir kek vardı.

"Tamam, ben bir pisliğim."

"Öyle mi?" Sırtarak bize döndü. "Nedenmiş o?" "Çünkü sana inanmadım."

Kıkırdadı. "O zaman belki de hiç pasta almayacaksın."

"Evet, *kesinlikle* pasta yiyeceğim."

Dudağını ısırarak sırttı. "Belki de sadece istediğinizi elde etmeye alışmışsınızdır, *Majesteleri*."

Lanet olsun, ağzını sevdim. Ve o şımarıklığı. Ve tüm kraliyet olayını tersine çevirme şekli, sanki prens olarak tanıştığınız çoğu kız gibi peşinde olduğu bir şey değil de bizim için olumsuz bir yönmüş gibi.

"Öyle mi düşünüyorsun, ha?"

Ona doğru hareket ettim ve yutkundum, yüzü kızardı.

Lanet olsun, onu istiyordum.

Onu ilk gördüğüm andan beri istiyordum ama o küçük mutfakta Shane ve onunla geçirdiğim otuz dakikadan sonra onu çok *istiyordum*. Sikim smokin pantolonumun içinde ağrıyor, taşaklarım onun için boşalırken karıncalanıyordu. Ben bir mağara adamı değildim - aşırı çılgın bir vahşi falan da değildim. Tanrı aşkına, ben bir prenstim. Yine de onu vahşi bir hayvanın avını arzuladığı gibi arzuluyordum. Onu tamamen ve tamamen istiyordum - bacaklarını açmış, sikimin her santimini onun dar, küçük kraliyet amının derinliklerine daldırırken benim için inliyordu.

Şampanyamı hızlıca fondip yaparak harareti bastırdım. Döndüm ve Shane'in gözlerini yakaladığımda onun da aynı şeyi düşündüğünü görebiliyordum.

Kahretsin, buraya daha önce hiç gitmemiştik.

İkimiz de hiçbir kız için böyle hissetmemiştik, bu kesin. Ama *ikimiz de* bir kızın peşinden hiç böyle gitmemiştik. Bir ay kadar önce bir randevumuz olmuştu ama o da olmamıştı. Bize "iğrenç" dedikten sonra gazetelere gitmemesi için ona para ödememizle sonuçlanmıştı.

Bu acıtmıştı ama belki de haklıydı.

Başımı salladım. Hayır, hayatta olmaz. Öyle bir şey yapmamıştı. Shane ve ben *birbirimizi* becermek istemiyorduk. Yani, lanet olsun, hayır, öyle bir şey değil. Ama istediğimiz şey çok uzun zamandır mayalanmakta olan bir şeydi. O kadar uzun süredir ki yüzeye çıkmaya çok yakındı.

Aynı kızı istiyorduk, sadece kim olduğunu bilmiyorduk. Ama o gece, görünüşe göre onu bulmuştuk.

Ama buradan nereye gideceğiz?

"Tamam, bu..." Shane başını salladı. "Maskeleri çıkarabilir miyiz? Burası cehennem gibi sıcak."

Sanki düşünüyormuş gibi nazlı nazlı dudağını ısırды. Ama Shane sadece omuz silkti ve onunkini çıkardı. Ben de aynısını yaptım. Kahretsin, zaten kim olduğumuzu biliyordu, değil mi?

Geri döndük ve yavaşça, hâlâ dudağını çiğneyerek ellerini yukarı kaydırды ve maskeyi çıkardı.

Kahretsin, çok güzeldi. O kadar güzeldi ki nefesimi kesti. O düzgün mavi gözler. O mükemmel baştan çıkarıcı ağız ve yumuşak dudaklar. O vücut. *Hay sikeyim*. Onu daha önce de istemiştim. Ama maskeyi çıkarınca, onu *arzuladım*.

"Bir adımız var mı?"

Tereddüt etti.

"Sadece bir ilk mi?"

Yavaşça başını salladı.

"Vi."

Kahretsin, *kimdi* bu kız? Vi adında tanıdığım bir hanımefendi, düşes ya da prenses var mı diye beynimi yokladım ama aklıma hiçbir şey gelmedi.

"Memnun oldum Vi," diye mırıldandım.

Başını salladı. "Aynı. Gerçeküstü ama aynı."

"Bunu söyleyip duruyorsun," dedi Shane

yavaşça.

"Siz hâlâ mutfakta birlikte içki içtiğim iki ünlü prenssiniz."

"Ve pasta yapmayı da unutma," diye kıkırdadı arkadaşım.

Güldü. "Doğru, doğru. Oh, kahretsin, bekle." Döndü, fırına doğru zıpladı ve geri dönmeden önce ocağın üzerindeki zamanlayıcıya rakamları tuşladı.

"Doğru, yani... *kahretsin*." Yere baktı ve inledi, muhteşem mavi elbisesine un ve hamura elle rendelediği çikolatanın parçaları serpilmişti.

"Kahretsin, elbisem."

"Şahsen ben daha da iyi görüldüğünü düşünüyorum."

Vi kıkırdadı. "Pastaya aç olduğun için mi?" "Diğer

şeylerin yanı sıra."

İkimiz de gözlerimizin onun üzerinde kaymasına izin vermek için döndüğümüzde öfkeyle kızardı.

Shane sessizce, "Her zaman yıkayabiliriz," dedi.

"Bu da benim onu çıkarmam anlamına geliyor sanırım?" dedi kuru bir sesle ama gözlerinin ardında saklı bir sıcaklık vardı.

"Siz *çok* zeki bir bayansınız, biliyorsunuz."

Başını sallayarak kıkırdadı. "Siz ikiniz pes etmiyorsunuz, değil mi?" "Hayır." Shane sırttı. "Peki şimdi ne olacak?"

"Oh, kremasını yapıyoruz ve o kısım fırından çıktığında ben onu katlıyorum ve -"

"Hayır, Prenses," diye homurdandım, daha da yaklaştım, içimdeki ateşi zapt etmeye çalışırken nabzım hızla atıyordu - onu kendime çekmekten ve o arsız ağzı *benim* olarak sahiplenmekten başka bir şey istemeyen alevli sıcaklık.

"Daha çok yakın zamanı kastetmiştim."

Yutkundu. "Ben - ben bir prenses değilim," dedi sessizce.

"Her ne isen, burada, bizimle birliktesin," diye homurdandım. "Pasta yapıyorum," diye fısıldadı.

"O da var," diye karşılık veriyorum.

Yere baktı ve birden kafama bir şüphe düştü. Kahretsin, ne yapıyorduk biz? Bir an için kendimi pislik gibi hissettim. Güçlü gelmiştik. Gerçekten güçlü. Bizim için, onu gördük ve düştük. Onu gördük ve bizim için *o* olduğunu anladık. Ama onun da aynı şeyi hissettiğini kim söyleyebilirdi? İkimizin de onun da aynı şekilde hissetmesini *istediğimizi* biliyordum ama biz akıl okuyucu değildik. Ve şimdi, burada daha da güçleniyorduk, onu böyle bir mutfakta, tek başına, sadece o ve yeni tanıştığı iki adamla kuşatıyorduk.

"Siktir," dedim

usulca. "Ne?"

"Hiçbir şey, ben..." Yutkundum. "Belki de gitmelisin."

Shane dönüp bana deliymişim gibi baktı. Vi de öyle sayılırdı aslında - şaşkınlıkla kaşlarını çatarak bana bakıyordu.

"Neden?"

"Çünkü..." Sustum.

"Çünkü senin burada olman bizi delirtiyor," diye mırıldandı Shane sessizce, sesi gerginleşmişti.

Vi kızardı, gözleri aramızda gidip geliyordu. "Ne demek istiyorsun?"

"Ne demek istediğimi çok iyi biliyorsun," diye inledi. "Kahretsin, Vi, sen..." Başını iki yana salladı. "Bize ne yaptığınızı ya da nasıl yaptığınızı bilmiyorum ama burada sizinle ne kadar uzun süre kalırsak o kadar uzaklaşabileceğimizden emin olamıyorum. Ya da *gitmenize* izin verip veremeyeceğimizi."

Adam yaklaştıkça nefesi kesildi, kolları sıkılaştı, çenesini sıkarken kasları dalgalandı.

"Tek bildiğim, seni gördük ve tüm dünya değişti. Tek bildiğim, ikimiz de seni bulduk ve hayat biraz daha tatlandı."

Kızardı. "Benimle bir saat önce tanıştın."

"Ve bu lanet olası hayatımın en güzel saatiydi," diye homurdandım.

Kızardı, gözleri Shane ve benim aramda gidip gelirken ateşle parlıyordu.

"Sizden iki tane var," diye fısıldadı.

"Öyle."

"Ve siz... Şey, siz kardeşsiniz." "Teknik olarak."

Gülümsedi. "Evet, biliyorum ama siz yakınsınız. En iyi arkadaşsınız, değil mi?"

Başımı salladım, nereye varmaya çalıştığını merak ediyordum.

"Yani..." Başını iki yana salladı. "Diyelim *ki, belki*, ama diyelim ki ben..." diye devam etti, kalın kalın yutkundu. "Benim de aynı şekilde hissettiğimi söyle."

İnledim.

"Ama," diye hızla ekledi. "Ama yine de, siz ikiniz varsınız ve ben..." diye devam etti, ama kafasının içinde nereye gittiğini biliyordum.

"Birimizin duygularını incitmek istemezsiniz."

"İçinizden birini *seçmek* istemiyorum," diye ağzından kaçırdı ve hemen ağzını kapattı.

"*Aman Tanrım*," diye nefes aldı, gözleri kocaman açılmıştı. "Ben - benim gitmem gerekiyor."

Kaçacakmış gibi döndü ama kolundan tuttum ve dudaklarından dökülen bir nefesle onu geri çektim.

"Bir daha söyle," diye homurdandım, nabzım

kükrüyordu. "Gitmek zorundayım -"

"Ondan önce."

Vi yutkundu, o muhteşem gözleri ve yumuşak, mükemmel dudaklarıyla bana baktı.

"İçinizden birini seçmem," diye fısıldadı. "Bu da ikimizden birini *istediğin* anlamına geliyor."

"Hayır, ben -"

"Bu da senin de aynı şekilde hissettiğini gösteriyor."

Dudağını ısırdı. "Ben öyle bir şey demedim," diye fısıldadı sessizce. "Evet söyledin," diye hırladı Shane.

"Ya ikimizden birini seçmek zorunda olmasaydın?" Sertçe fısıldadım.

Kahretsin, işte buydu. Sıcaklığın yükseldiğini hissedebiliyordum. Sanki bu arabanın içindeydik ve bir uçuşun kenarından hızla geçiyorduk. Frene basabilir, direksiyonu kırabilir ya da lanet arabayı durdurabilirdim. Ama yapmak istemedim. I

yapamazdım, çünkü ne olursa olsun, üçümüzün de o sınırın ötesinde ne olduğunu bilmek istiyordum.

Gözlerini kırptırarak bana baktı, gözleri Shane ve benim aramda

gidip geliyordu. "Ne diyorsun -"

"Bunu söylüyorum."

Ne dediğimi ya da mantıklı olup olmadığını bilmiyordum, bu yüzden kelimeleri atladım. Ellerimi kalçalarına doladığımda, onu nefes nefese içime çektiğimde ve dudaklarımı onunkilere yapıştırdığımda hepsini atladım. Ve onu öptüm.

Sert.

Vi ağzımın içinde inledi, dudaklarım dudaklarına yapıştığında anında içimde eridi. Dilim dudaklarına sürtündü ve dudaklarını benim için ayırdığında, dilimi onun diline değdirmeden önce o tatlı, yumuşak, dolgun dudakların tadına baktım. İnledim, onu kendime doğru çektim, sıkıca, kollarım onun küçük, yumuşak vücudunu çevreledi. Taş gibiydim ve bunu hissedebileceğini çok iyi biliyordum. Ama hissetmesini istiyordum. Beni ne kadar sertleştirdiğini bilmesini istiyordum.

Onu şiddetle, kabaca öptüm. Onu daha önce bir kadını öpmeyi hayal bile etmediğim gibi öptüm.

Onu *benimmiş* gibi öptüm.

Ama sonra, yavaş yavaş, öyle olmadığını fark ettim. En azından tamamen benim değildi. Shane'in de aynı şekilde hissettiğini biliyordum. Onu o balo salonunda gördüğünü ve benim hissettiklerimin aynısını hissettiğini biliyordum. Kendimi tutma kararlılığımın son kırıntılarını da parçalamıştım ama kırılmıştım. Ve şimdi, kırılma sırası ondaydı.

Sıra onda.

Shane'in yanımda hareket ettiğini hissettim ve geri çekildiğimde Vi'nin nefesi kesildi. Başını kaldırıp ona baktı, Shane onun gözlerinin derinliklerine bakarken gözleri şiddetle yanıyordu.

"Kahretsin, meleğim," dedi sessizce, elleri onun beline dolandı ve onu kendine çekti. Tereddüt ettiğini görebiliyordum ve nedenini biliyordum. *O* değil, bendim. Onu ilk ben öpmüştüm. Tabiri caizse, iddiamı ortaya koymuştum.

Bu ilkel, mağara adamı tarzında bak. Ve o da böyle içeri girip onu öpecekti? Bunun onu şaşırtacağını biliyordum.

Bana baktı, ben de başımı salladım.

"Aramızda bir seçim yok," dedim sessizce. "O ya da ben değil. *Biz* ya da hiçbir şey -"

Döndü ve Shane'in kollarında *eridi*, dudakları birbirine çarptı. Ve lanet olsun ki bu çok ateşliydi. Onun içinde kendini kaybetmesini izlemek, kardeşim gibi sevdiğim adamın - en iyi arkadaşımın, ikimizin de deli olduğu kızı daha önce hiç kimseyi öpmemiş gibi öpmesini izlemek? Kahretsin, bu iyi hissettirdi. Sonunda bir yapboz parçasının bir araya gelmesi gibiydi.

Ve cehennem gibi sıcak hissettirdi.

İnleyerek onu derinden öptü ve elleriyle onu kendine doğru çekti. Homurdandım, içimdeki canavar daha fazlası için kükrüyordu ve arkasından yaklaştığımda dudaklarına doğru inlediğini hissettim. Ellerim yanlarından yukarı kayarak kaburgalarını okşadı. Koyu renk saçlarını önümden çektiler ve dudaklarım ensesini bulduğunda Shane'e doğru yumuşak bir şekilde inledi.

Ve sikim onun kıkına çarptı.

Ona doğru bastırdık, ikimiz de onu çok daha büyük çerçevelerimizle tamamen sardık, büyük kollarımız onu birlikte çevreledi. Nefes nefese kaldı, Shane'den uzaklaştı ve bana doğru yarı büküldü. Elim çenesini kavrayacak şekilde kaydı, dudaklarını dudaklarımla yutarken homurdandım, bana karşı kıvrandığını hissettim. Shane inleyerek onu önden itti, ağzı aşağı kayarak köprücük kemiğini kemirdi.

"*Siktir*," diye keskin bir nefes aldı Vi, her şeyin sıcaklığı üçümüzü de kavururken titriyordu. "Ne yapıyoruz biz?"

"Bilmiyorum," diye homurdandım. "Ama durmak

istemiyorum." "Ben de," diye inledi Shane onun tenine doğru.

"*Lütfen yapma*," diye nefes nefese kaldı.

İnleyerek geri çekildim ve Shane'e doğru dönmesine izin verdim. Ellerim kıkının üzerinden aşağı kaydı, onu sahiplenici bir şekilde kavradım ve elbisesini yukarı çektim.

Elbisesinin arkasını o sıkı, yumuşak, kıvrımlı küçük kıcının üzerine çekene kadar yukarı kaldırdığımda inlediğini, titrediğini hissettim. O tatlı poposunu avuçlarken, yanaklarının arasından kayan tangasının dantelini hissederken taşaklarım ağrıyordu. Parmaklarım onu çekiştiriyor, Shane'e karşı inlemesini ve titremesini sağlıyordu.

Neyin peşinde olduğumu anladığında inledi ve ellerinin onun önünden aşağı kaydığını hissettim.

"Bize söylemek için son şansın -"

"Yapma," diye nefes nefese kaldı

Vi.

"Ne yapmayayım?"

"Sakın durayım *deme*."

İkimiz de hayvanlar gibi hırladık, ağızlarımız boynunun iki yanını buldu ve hassas tenini ısırıp emdik. Shane elbisesinin önünü yukarı çekti ve elinin bacaklarının arasına kaydığını hissettiğimde Vi zevkle inleyerek haykırdı.

"*Siktir*," diye haykırdı. "Ben - ben hiç -"

"Biz de öyle," diye inledim. "Ama şimdi durabilirsek ne âlâ."

Parmaklarımın altında tangasının gerildiğini hissettim ve keskin bir nefes aldığımda Shane'in elini altına soktuğunu anladım. O şanslı orospu çocuğunun ona orada dokunduğunu, yumuşak, kaygan küçük amını hissettiğini, parmaklarının o kaygan amla oynamasına izin verdiğini düşünerek inledim. Shane onunla oynarken kalçalarını ona doğru iterek inledi ve aramızda sarkarken inleyip sızlanmasına neden oldu.

Ellerim yukarı kayarak elbisenin içinden dolgun göğüslerini avuçladı, o haykırdıkça şifon ve ipeğin altında meme uçları ağrıyan noktalara kadar alay etti. Bir elimi tekrar aşağı kaydırdım, tangasının dantelinin altından kaymadan ve çıplak bacaklarının arasından daha derine kaymadan önce onu kavradım. Parmağım kıcını sıyırdı ve ben parmağımı aşağıya doğru iterken keskin bir şekilde nefes nefese kaldı. Shane'in parmaklarını orada hissedebiliyordum ve parmaklarını tekrar klitorisine doğru kaydırıldığını, sıranın bana gelmesine izin verirken yavaşça yuvarladığını hissettim.

İki parmağımı içine sokup çıkardım, o haykırdıkça girip çıkıyordum, boynunu öpüp emerken aramızda titriyordu. Shane'in klitorisinin üzerindeki parmakları yavaş daireler çiziyor, ben onu parmaklarken küçük tomurcuğunu ovuyordu. Benim sikim *taş* gibi sertti ve ikimiz de ona sıkıca bastırırken onunkinin de öyle olduğunu biliyordum.

Daha fazlasına ihtiyacımız vardı.

Daha fazlasına ihtiyacımız *vardı*.

Sanki Shane ve ben birbirimizin düşüncelerini okuyorduk. İkimiz de aynı anda hareket ettik, onu etrafından çekip fırın masasına bastırdık ve sonra yukarı çekip o tatlı kıcını masanın üzerine yerleştirdik. Bana dönüp dudaklarını benimkilere yapıştırmadan önce onu tekrar öperek haykırdı.

Parmaklarımız külotunun içine kayarken, ellerimiz kalçalarından yukarı kayarak elbiseyi beline kadar itti. Külotuna asıldım, çekiştirerek aşağı indirdim ve bacaklarından ayırdım. İkimiz de inledik, kalçalarını tuttuk ve bacaklarını birbirinden ayırdık.

"Ben hiç... Yani, bu ben değilim," diye hararetle soludu, aç bakışlarımız için onu yayarken nefes nefese kaldı. "Ben böyle şeyler yapmam -"

"Biz de öyle meleğim," diye hırladı Shane. "Hiç

yapmadık." "Eğer durmak istiyorsan -"

"Tabii *ki hayır*," diye nefesini tuttu, beni kendine çekti ve çılgınca öptü. Hem Shane hem de ben ellerimizi bacaklarına doğru kaydırırken onun içine doğru inledim. Ve ikimiz de onu kaygan ve bizim için damlayan ıslak bulduğumuzda, vahşice hırladık.

Ama yine de *daha fazlasına* ihtiyacımız vardı.

Eğildim, bacaklarını ayırdım ve daha düşünmeden içine girdim. Onu tatmak zorundaydım. Onu *yutmak* ve tatlı kızının döllerinin çenemden aşağı süzüldüğünü hissetmek zorundaydım. Dilimin üzerine boşalmasını, ellerinin saçlarımda olmasını, amının dudaklarıma sürtünmesini istiyordum.

Elbiseyi daha yukarı ittim ve gözlerim onun muhteşem küçük amcığına kilitlendiğinde, yemin ederim tam orada boşalabilirdim.

Mükemmel ve pembe. Yumuşak, ipeksi, ıslak ve arzuyla şişmiş. Oh, *ve hepsi bizim.*

İçeri girdim, dilim dışarı fırladı ve birden cennetin tadına bakmaya başladım.

Dilimi yarığından yukarı sürüklerken Vi çığlık attı, dilimin klitorisine çarpmasına kadar yarığının en altından onu tattım. İçine doğru inledim, dilimi derinlere itip tatlı keskin amının tadına bakarken kalçalarının bana doğru yuvarlandığını hissettim. Shane'in yanıma düştüğünü hissettim ve ben geri çekildiğimde o da sırasını aldı.

"*Kahretsin*, meleğim," diye homurdandı. "Mükemmel, tatlı, küçük bir amın var."

Vi haykırpı masanın üzerinde kıvrılırken, açgözlü piç kurusu tekrar içeri girdi ve amını yalamaya başladı. Ben de içeri girdim ve Shane ipucunu anladı. Daha da alçaldı, dilini Vi'nin açıklığının derinliklerine soktu ve bana ağzımı oraya sokmam ve dilimin klitorisinin üzerinde dans etmesine izin vermem için alan açtı.

Ve Vi çılgına döndü.

"*Aman Tanrım!*" diye haykırdı, zevk içinde gürlerken sarsılıyor ve titriyordu. Shane onu diliyle yavaşça sikerken ben de dilimi klitorisinin etrafında döndürerek onu emiyordum. Yine de aşağı doğru hareket etti ve onun zevkle inlediğini duyduğumda, neyin peşinde olduğunu biliyordum. Aşağı baktım ve haklı olduğumu anladığımda inledim.

Dili onun dar, küçük, büzülmüş göt deliğinin etrafında dönüyor, onu kıvrınmaya ve zevkle inlemeye zorluyordu. Klitorisine geri döndüm, dudaklarımın arasındaki küçük tomurcuğu emerken bir parmağımı açgözlü amına soktum. İçine doğru inledim, arkadaşım yaramaz küçük kıcını dillerken dilimi şişmiş klitorisinin etrafında döndürdüm, ta ki yavaşça parçalanmaya başladığını duyana kadar.

"Lütfen - Lütfen, *oh fuck, oh fuck, oh fuuuuuck!*"

Dilim klitorisinin üzerinde gezindi, Shane'in dili kıcına kaydı ve parmaklarımı tam içindeki o tatlı noktaya doğru kıvırdığımda işi bitmişti.

Vi kendini kaybetti.

Boşaldı ve boşaldığında bir meleğin orgazmını izlemek gibiydi. En tatlı zevk çılgınlıklarını attı, vücudu masanın üstünden eğildi, suları çenemden ve dudaklarımdan bal gibi aktı. Ve inlediğinde, kulaklarımda saf cennet gibiydi. Lanet olsun, bütün gün ve gece onun zevk çılgınlıklarını dinleyebilirdim. Shane ve ben onu *sertçe* boşaltırken tek istediğim buydu.

İkimiz de onu yavaşça yalarken titriyor, titriyor, artçı şoklarında spazm geçiriyordu. Yavaşça geri çekildik, arkamıza yaslandık ve birbirimize baktık.

Ve ikimiz de sırttık.

"Kahretsin, dostum," diye

kıkırdadı Shane.

"*Siktir*, bu iyiydi," diye inledim, arkadaşıma sırtarak. "Yani, bunu yapmamız gerekiyordu." Güldüm ve başımı salladım. "Bunu neden yapmadık ki?"

"Çünkü onu henüz bulamamıştık," diye homurdandı sessizce.

İkimiz de durduk ve Vi nefes nefese kalıp kendini masanın kenarına oturur pozisyona getirdiğinde onu kendimize çektik. Önce birini, sonra diğerini ağızla ileri geri öptü.

"Bunu hiç yapmadın mı?" dedi sessizce, gözleri parlıyordu ve yüzü arzuyla kızarmıştı. "Yani, aynı anda? Bir kızla?"

"Asla."

"Şanslıyım," diye fısıldadı.

"Oh, seninle işimizin bittiğini mi düşünüyorsun?"

Kızarak dudağını ısırды. "Pekala," diye mırıldandı, beni öptü ve sonra kayarak dudaklarını tutkuyla Shane'e bastırdı.

"*Seninle* işimin bitmediği hiç aklına *geldi* mi?"

Elinin tokamın üzerinden kaydığını hissettim ve aşağı baktığımda aynısını Shane'e yapıyordu. İkimiz de inledik, küçük, kıvrak parmakları smokin pantolonlarımızdan taş gibi sert ereksiyonlarımızın üzerinde dans ediyordu.

Kahretsin, bu kız da nereden çıkmıştı?

"Benim sıram," diye fısıldadı hararetle ve biz onu durduramadan, o mümkün olandan kayıyor ve aramızda yere diz çöküyordu, elleri uyluklarımızdan yukarı kayarken yüzünde parlayan bu sıcaklıkla bize bakıyordu.

"Benim sıram."

CHAPTER 6

VI

NABZIM damarlarımda atıyor, tüm vücudum karıncalanıyordu. Dizlerimin üzerine çöktüğümde kulaklarımda bir çınlama vardı ve yavaşça onlara baktım.

Lanet olsun, ne yapıyordum ben? Çılgınca ve deliceydi. Bu pis, akıl almaz derecede ateşli bir şekilde çok *sürtüktü*. Şimdiye kadar yaşadığım en kirli fantezi gibiydi ve *gerçekten* gerçekleşmek üzereydi.

Tüm vücudum hala ağızlarının üzerimde yarattığı artçı şoklardan dolayı uğulduyordu. Kahretsin, kalçalarımı birbirine bastırdım, orgazmımdan kalan sıcaklığı ve kayganlığı hissediyordum, karıncalanmalar hala nefes nefese kalmama neden oluyordu. İki ağız. İki erkek.

Hepsi benim için.

Ve şimdi, benim için iki şey daha vardı.

Bakire falan değildim ama hadi ama. Daha önce hiç buna *yakın* bir şey yapmamıştım. *Kesinlikle* iki erkek bir arada olmamıştı, hele hele lanet olası bir prensle, hele hele gezegendeki en ateşli, en kötü çocuk olan iki prensle hiç olmamıştı. Yine de buradaydım ve onlar da buradaydı.

Ve oh, bu oluyordu.

Bunun uzun sürmeyeceğini biliyordum. Bir noktada prenses ya da kraliyet mensubu olmamamın ya da baloya gizlice girmiş olmamın yüzüme patlayacağını biliyordum. Ama o zamana kadar, bir kız kendini bu durumda ne sıklıkla bulur ki? Hazırdım, istekliydim ve hevesliydim. Ve işte oradaydılar, hepsi benim içindi.

Ellerim bacaklarına doğru kaydı ve kalçalarındaki kasların sıkılaştığını hissettiğimde ürperdim. Oradaki güç. Erkeksi sertlik. Üzerime atlayıp kıyafetlerimi yırtmak ve beni almak için zar zor kontrol edilen yetenek. Ve bunu onların da yapmasını istiyordum. Ama önce fantezime dalacaktım.

Önce *ikisinin de* tadına bakacaktım.

Ellerim iki büyük çıkıntının üzerinde kaydı ve nefesim kesildi.

Vay anasını.

Çok büyüklerdi. Hayal edebileceğimden bile daha büyüktüler. O kalın, şişman yarakların fermuarlarında zonkladığını hissetmek beni neredeyse korkutuyordu. Ama yutkundum, sıcaklık içimde gürledi.

Hepsi benim.

Parmaklarım fermuarları buldu ve çekiştirmeye başladığımda titredim.

"Sana yardım etmeme izin ver bebeğim," diye homurdandı Adam, gözleri benimkilere parlıyordu. Eli aşağı kaydı, kemerini çekti ve nazıkçe fermuarını çekmeme yardım etti. Shane de uzanıp aynısını yaptı ve aniden ellerini içeri kaydırıp smokin pantolonlarını aşağı indirene kadar nefesimi tuttuğumu fark etmedim.

Hay sikeyim.

İkisi de aynı anda serbest kaldı ve tüm vücudum sıcaktan kasıldı. Ve *inledim*.

İki *kocaman*, kalın, zonklayan, damarlı yarak pantolonlarından fırlamış, tam önümde havada ağır ağır sallanıyordu. İki devasa, zonklayan, şişmiş başları yapışkan beyaz prekum sızdırırken, iki çift büyük, şişmiş, döl dolu taşak kaslı kalçalarının arasında asılıydı.

Vay anasını, mükemmellerdi. Ve kocaman. Ve hepsi benim.

"Peşinde olduğun şey bu muydu meleğim?" Shane hırladı. "Aradığın şey bunlar mıydı?"

Sessizce başımı salladım, dilim dudaklarımı ıslattı ve amım uyarılmışlığımı kalçalarımından aşağı sızdırdı. Elimini uzattım ve parmaklarım her birinin etrafında kıvrıldığında titredim.

Aman Tanrım.

Sıcak tenleri parmaklarımın altında titreşiyor, nabızları avuçlarıma çarpıyordu. Ellerimi nazikçe hareket ettirdim, bir kez aşağı bir kez yukarı okşadım ve kalın prekum her ikisinin de şişmiş taçlarında boncuklanırken, hevesle inledim.

Bunu gerçekten yapmak üzereydim.

Adam'a bakarak eğildim. Ve nazikçe tepesini öptüm. Tısladı, çenesi kenetlendi ve dilimin dışarı fırlayıp başının etrafında yavaş, tembel bir daire çizmesine izin verdiğimde gözleri ateşle parladı.

"Siktir, bebeğim," diye inledi. "Siktiğimin dili sikimin üzerinde iyi hissettiriyor."

Shane'e dönerken dudağımı ısırarak sııttım. Ona, sert, erkeksi yüzüne baktım ve içeri girdiğimde gözlerimiz kilitlendi. Bu kez dudaklarımı kullandım ve dudaklarımı kalın başının üzerine kaydırduğım da şiddetle hırladı. Aleti dudaklarımın arasında zonkluıyor, başı ağzımın içinde parlıyordu. Ve dölünün tuzlu tatlılığını tattığımda inledim.

"O koca siki yala bebeğim," diye inledi. "Beni içine al. Beni o ateşli küçük ağzına al ve sonra kardeşimin de tadına bakmanı istiyorum."

İğrenç sözleri karşısında inledim ve ağzımı onun etrafında daha da aşağı kaydırduğım da ikimiz de inledik. Emdim, höpürdeterek geri çekildim ve uzaklaştım, dilimin tepesindeki yarıta gezinmesine izin verdim ve Adam'a geri dönmeden önce daha fazla prekumun tadına baktım. Bu sefer, onu bir kerede derinlere aldım - ağzımı şişman horozunun etrafına düşürdüm ve onu boğazımın arkasına doğru höpürdeterek emdim. Elleri saçlarıma dolanırken tıslayarak kükredi. Kontrolümü kaybedince inledim, kendimi ona bıraktım ve bundan hoşlandım. Saçlarımdan tuttu, ağzımı sikiyormuş gibi beni tekrar aşağı çekmeden önce nazikçe beni sikine geri çekti.

"Kahretsin, meleğim," diye homurdandı Shane, kendi eli de saçlarımdan arasına kayarak dudaklarımı Adam'ın sikinde yukarı aşağı pompalamama yardım etti.

"Siktir, onun sikini emerken çok güzel görünüyorsun."

İnledim, Adam'dan uzaklaştım ve Shane'e geri döndüm. Açlıkla onu ıslak bir şekilde içime çektim, alt tarafında dans ederken şişman siki dilimin üzerinde zonkluyordu. Adam'ı daha yakına çektim, ikisi de ellerini saçlarımın arasına sokarken nabzım kükrüyordu. İnledim, Shane'den ıslak ve yüksek sesle çekildim ve dudaklarımı aralarındaki kısa mesafeden Adam'inkine doğru kaydardım ve sikini içime çektim. İnledim, bir an için onu emdim ve hemen Shane'e geri döndüm. Onları birbirlerine daha da yaklaştırdım, ikisi de büyük yaraklarıyla beni birkaç santim arayla sıkıştırıyordu.

Ağzımı tekrar Adam'a ve sonra Shane'e kaydardım, dudaklarımın bir sikten diğerine kaymasına izin verirken açlıkla şapırdıyor ve mırıldanıyordum. Ağzımı sonuna kadar açtım, *her ikisinin* de sikini içime çekerken tüm vücudum yaptığımız şeyin pisliğinden titriyordu. İkisi de bir an için donup kaldılar, hırladılar ama dilimi aralarında gezdirerek ikisini de emme hissine teslim oldular.

"*Kahretsin*, meleğim," diye inledi Shane, eli saçlarımda sıkılaştı, çenesi kenetlendi ve gözlerini onunkilere doğru sürüklerken gözleri benimkilere doğru parladı. Aleti zonkluyor, dudaklarımın arasında titreşiyor ve dilimin üzerine precum sızdırıyordu.

"Kahretsin, böyle devam edersen beni boşaltacaksın. Tüm döllerimi o güzel dilinin üzerine ve boğazından aşağı dökmemi sağlayacaksın."

Onu daha sert emerek çılgınca inledim.

"Kahretsin, ben de," diye inledi Adam, parmakları saçlarıma dolanırken, siki elimde zonklarken taşakları yukarı kalktı. Ağzımı ona doğru kaydardım, dilimi şişmiş tepesinin etrafında döndürdüm ve zevkle tıslarken onu dudaklarımın arasında emdim.

"Pis kız," diye inleyerek beni teşvik etti.

Bu vahşiceydi. Kontrolden çıkmıştı. Bu şimdiye kadar yaptığım en kirli şeydi.

Ama duramayacağımı biliyordum. Eğer durursam, ne kadar çılgınca davrandığımı anlayacak ve kaçacaktım. Ve rüya sona erecekti. Bu yüzden devam ettim, amım arzuyla sıkıştı, kalçalarım daha fazlasına olan ihtiyacımla kayganlaştı. Düştüm.

Bir elimi aşağı indirdim, elbisemin altından geçirdim ve klitorisimin üzerinde gezdirdim. Ben diğerini emerken diğer elim bir siki pompaladı ve ben yer değiştirdiğimde yedek elim de değiştirdi.

"Vi-"

İkisi de çılgınca inliyordu, homurtuları ve erkeksi sesleri küçük arka mutfağı dolduruyor ve kendi zevk inlemelerimle karışıyordu. Parmaklarım beni de onlarla birlikte sınıra yaklaştırdı, ama ağzımda şişip daha da büyüdüklerini ve sertleştiklerini hissetmek beni sınıra doğru itti.

"Beni boşalt bebeğim," diye homurdandı Shane. "O koca siki gırtladığından aşağı indir. İkimizi de boşalt. O dölleri iyi bir kötü kız gibi ikimizin de sikinden em."

Parmaklarım klitorisimi sıkıştırdı, dilim her birinin üzerinde döndü ve aniden her şey patladı.

Kendi orgazmımla haykırdım, doruk noktası içimde rperirken kalçalarım birbirine kenetlendi. Adam kükredi, şişip benim için boşalmaya başladığında sikini ağzımın içine itti. İnledim, sıcak yapışkan spermini dilimin üzerinde tattım ve şaftı dudaklarımın arasında zonklarken onu yuttum.

Shane homurdandı ve tam yapışkan dudaklarımı ona doğru kaydırıp şişman tepesinin etrafına sardığımda patladı. Sıcak, kalın dl pskrtleri dilimin üzerinde püskürdü, Adam'ınkiyle karıştı ve ben açlıkla geri yutarken nabzım içimde gürledi. İnlerken orgazmımın küçük artçı şokları beni titretti, nefes nefese kalana kadar ağzımı aralarında ileri geri hareket ettirdim.

Sırıttım, nefes nefese kaldım, nabzım hızlandı ve her birinden son damlaları yalamak için dilimi dışarı çıkarırken gözlerim ıldırđı.

"Siktir, Vi..."

Adam inleyerek beni yukarı çekti ve aniden hepsi zerimdeydi. Sert, kaslı vücutlarının içinde eridim, büyük ellerinin üzerimde kaydığını ve beni sıkıca çektiğini hissettim. Dudakları boynumu buldu, üçümüz de yavaşça yeryüzüne inerken beni usulca öptüler.

"Bu... Kahretsin. Bu delilikti," diye inledi Shane. "I -"

Kızardım. "Ben hiç-"

"Biliyorum meleğim," diye homurdandı Adam. "Biz de öyle. Ama *lanet olsun...*" diye devam etti ve beni usulca öptü.

"Bizimle geri gel."

Shane'e göz kırptım. "Ne?"

"Ya da herhangi bir yerde, sadece bizimle gel," dedi sessizce. "Sarayımız, neresi olursa. Ama bu gece buradan sensiz ayrılmamızın imkanı yok."

Sırıttım. "Şimdiden ikinci raundu mu arıyorsun?"

İkisi de bana bakıyordu, gözleri hiç kırılmıyordu, sıcaklık ve... başka bir şeyle doluydu.

"Sonsuzluk turunu arıyoruz," dedi Adam sessizce. "İkinci tur, iki yüzüncü tur, iki *bininci* tur. Seninle hiçbir zaman bir turun *eksik* olmasını istemiyorum."

Ayak sesleri beni bir solukta onlardan uzaklaştırdı. İki prens küfür ederek hâlâ sert olan siklerini hızla smokinlerinin içine soktular ve doğruldular. Öfkeyle kızardım, elbisemi düzelttim, külotumu kaptım ve *tam* - SADECE - mutfağın kapısı çarparak içeri girerken onları çantama tıktırdım.

"Ekselansları!"

Adam askeri tarzda yakışıklıydı ve kraliyet muhafızları gibi giyinmişti.

"Kaptan Oren?" Adam kaşlarını çattı. "Size yardımcı olabilir miyiz?"

"Kral Rian," diye gürledi büyük kaptan, gözleri odanın içinde gezinirken vahşileşmişti. Çenesi gerildi "Burada değil mi?"

Shane sertleşti. "Ne demek istiyorsun?"

Yüzbaşı Oren bana sadece bir saniye baktı, sonra başını salladı ve telsizini eline aldı. "Tüm birimler. Saray *kırmızı kodda!* Tekrar ediyorum, kırmızı kod! Onun

Kraliyet Ekselansları hala kayıp!"

Odadan fırladı ve hepimizi şok içinde göz kırparken bıraktı.

"Lanet olsun," diye fısıldadım, içimi korku kaplamıştı. "*Kral* Bayan -"

Adam ve Shane kahkahalarla gülüyorlardı ve ben kaşlarımı çattım.

"Bu komik mi?"

Adam kıkırdayarak gözlerini sildi. "Sadece nerede olduğunu bildiğimiz için." Ona bakakaldım.

"Biz seni görmeden hemen önce bir kızın peşinden koştu."

Gözlerimi devirdim. "Krallar ve cilveleşmeleri sanırım -"

Shane güldü. "Rian mı? Hayır. 'Dalavereler' pek ona göre değil, bu yüzden bir kızın peşinden koşması tuhaf." Gözlerini bana dikti. "Sanırım seninle birlikteydi, aslında."

Donup kaldım, onlara döndüğümde çenem düştü.

"Bekle, ne?"

"Esmer mi? Uzun boylu, zayıf, yeşil elbiseli?" Nabzım hızlanırken Adam kaşlarını kaldırdı.

Vay anasını. Emilia kendini neyin içine sokmuştu?

"Gitmem gerek."

Gerçekten, gerçekten gitmem gerekiyordu.

"Dur bakalım," diye kaşlarını çattı Shane. "Bizimle gel Vi. Bu bir çizgi değil, biz -"

"Öyle olmadığını biliyorum," dedim hızla, bedenim titriyordu. "Ama arkadaşımı bulmak zorundayım."

Rüya parçalanıyordu. Olmadığım biri gibi davrandığım bu fantezi hızla çözülüyordu ve Sindirella balkabağına dönüşmek üzereydi.

İkisine de yalvaran gözlerle baktım.

"Bu gece harikaydı," dedim usulca. "Ama ben..."

Yere baktım.

"Ben sandığın kişi değilim ve gidip arkadaşımı bulmalıyım, tamam mı? Yoksa... evet," diye neşesiz bir kahkaha attım. "Evet, yoksa seninle her yere giderim."

"Seni kim sandığımızı sanıyorsun?" Adam homurdandı.

"Hak ettiğiniz biri," dedim çabucak.

"Sen o kişisin," diye homurdandı Shane, bana doğru ilerlerken gözlerinde ateş vardı. "Değilim." Hüzünle gülümsedim. "Ve şimdi gitmem gerekiyor."

"Bekle, Vi."

Kollarımdaki eller beni durdurdu ve kendime doğru çekti. Birden dudaklarım Shane'inkilere yapıştı ve onun öpücüğüne dalarken inlemeye başladım. Shane çekildi ve Adam onun yerini aldı, ağzımı yavaşça öptü ve beni aralarında tuttu.

"Asla unutamayacağım bir gece için teşekkürler," diye fısıldadım, onlardan uzaklaştım ve kapıya doğru ilerledim, kalbim her adımda batıyordu.

"*Kimsin* sen, melek?" Shane sessizce

"Fırıncı" dedi.

Sonra koridorlardan aşağı, yukarı ve daha fazla koridordan aşağı koşarak balo salonuna doğru tökezlemeye başladım. Aniden bir yan kapı açıldı ve Emilia'ya çarparken neredeyse çılgılık atacaktım.

Çılgılık attı, kalbini tuttu ve kim olduğumu fark etmeden önce atladı. Tanrım, doğruyu söylemek gerekirse ben de aynı şeyi yaptım.

"Hangi cehennemdeydin?" Tükürdüm.

Yüzü kıpkırmızı oldu ve gözlerim anında boynundaki çok belirgin morluklara kaydđ. Çenem düştü ve birden tek düşünebildiğim Adam, Shane ve Rian'ın peşinden koştuğı "birlikte olduğum yeşil elbiseli kız" oldu.

...Olduğunu sandığım şey *gerçekten* olmuş muydu? Emilia, Bandiff *Kralı*'ndan boynuna kocaman bir morluk almak için mi kaçıyordu?

...Ve kutsal cehennem, iki ucube prensle *delirmemi* unutmayalım.

"Gitmeliyiz," diye tısladı Emilia hızla, elimi tutarak. "*Şimdi.*"

CHAPTER 7

SHANE

Kahretsin.

Çok zorlamıştık. Mükemmelliğe çok yaklaşmıştık ve bunu fena halde mahvetmiştik. Ondaki şalteri neyin indirdiğini bilmiyordum ama bir şey indirmişti. Mutluluktan - ne Adam'ın ne de benim daha önce hiç yaşamadığımız bu duygudan - farklı bir şeye geçmiştik. Bizimle rahattı. Aramızdaki mükemmel uyumdu aslında.

Ve sonra her şey paramparça oldu.

Pastamızı yemiştik ve onu da yemeye çalışmıştık. Ve şimdi, elimizdeki tek şey... Şey, yanmış pasta.

Kelimenin tam anlamıyla.

Zamanlayıcının sessizde olduğunu ancak o gittikten sonra fark ettik. Fırına koyduğu kek yanmıştı ve onun gidişiyle neredeyse mükemmel bir metafor olmuştu.

Hayır, Rian'ın "kayıp" olmasından endişelenmiyorduk. Bir kızın peşinden koştuğunu biliyorduk. Ama Vi kaçtıktan ve biz onu sakinleştirmek için Rian'ın Muhafız Yüzbaşısı Oren'i aradıktan sonra bile kaleyi yüksek alarm durumuna geçirmekte ısrar etti. Bu da muhtemelen iyi bir şeydi. Sanırım bir yön seçmeniz gerekiyorsa, Muhafız Yüzbaşınızın kaybolmanıza az tepki vermesinden çok tepki vermesini istersiniz, değil mi?

Ama Oren'da da telaşlı bir şeyler vardı. Ve bu sadece Rian'ın kayıp olması değildi. Her zaman kusursuz giyinen, her zaman mükemmel bir üniformaya sahip olan Yüzbaşı'nın nöbetçi ceketinin yakasındaki bir düğmenin açık olmasıydı. Normalde mükemmel bir şekilde düzeltilmiş saçları hafifçe dağılmıştı.

Yakasında gördüğümde çok iyi tanıdığım lanet *ruj* lekesiydi.

Ama şimdi onu dürtmenin sırası değildi. Ve her halükarda, gizemli Vi'nin kaçıp gitmesinin üzerinden on dakika geçmeden Rian'ın sağ salim olduğu haberini aldık. Çünkü elbette güvendeydi.

Kendi güvenlik ekibimiz o gece bizimle birlikteydi. Nessa tahtının iki varisi olmamız ve gece için başka bir krallıkta bulunmamız, mesafelerini korusalar bile bunu bir zorunluluk haline getirdi. Elbette balodaki konuklar arasında onu aramaları için onlara haber verdik. Yani, takipçi değildik ama *bir şeyler* için çaresizdik. Gerçekten herhangi bir şey. Hayatımıza giren, bildiğimiz her şeyi yerle bir eden ve sonra da kaçıp giden bu gizemli kızın kim olduğuna dair bir ipucu.

"Fırıncı," diye mırıldandı Adam, başını salladı ve burnunun kenarını sıktı. Başını kaldırdı, yüzünde alaycı bir gülümseme vardı. "Onu takip etmeliydik."

"Bu onu daha da korkuturdu."

"Evet, ama şimdi o lanet bir hayalet." Başını iki yana salladı. "Vi. Vis diye birini tanıyor musun?"

Başımı salladım.

"Ve soyadı yok. Lanet olsun," diye tısladı ve bir karıştırma kabını fırın masasına doğru itti.

"Bu oldukça şaşırtıcıydı, dostum."

Gülümsedi, bana baktı ve başını salladı. "Kahretsin, evet öyleydi. Ben hiç..." Kaşlarını çatı. "Bak, daha önce ikimizin de bilmem kimle çıkması konusunda şakalaştığımızı biliyorum, ama bunun olacağını hiç düşünmemiştim..."

"İşe yarayacağını hiç düşünmedin. Sen ve ben, bir kızı paylaşmak?"

"Evet," diye başını salladı. "Dostum sen benim en iyi arkadaşımsın ve aramızda saçmalık, sır ya da o tür şeyler olmadığını biliyorum. Ama yine de. İkimizin de böyle bir kadınla başa çıkıp çıkamayacağımızı merak ediyordum."

"Aynı." Başımı salladım. "Ama mükemmel bir uyum gibiydi. Sanki bizim için yaratılmış gibiydi."

"Öyleydi," diye hırladı. "Ve yine bizim olacak."

Başımı salladım, ikimiz de sustuk. İkimiz de bunun gerçekten ne kadar doğru olabileceğini merak ediyorduk.

"Hey," diye sırttı Adam. "Tamamen farklı boyutlarda olsaydık ne kadar garip olurdu?"

Homurdandım. "Yani küçük bir karides çükü çıkarsaydın ve ben hala ben olsaydım mı demek istiyorsun?"

Güldü. "Hey, siktir git. Ya olursa senaryosunda, mikro aleti olan sensin."

Başımı sallayarak kıkırdadım. "Sanırım ikimizin de asılı olması iyi bir şey."

"Şanslıyız."

"Şanslı *kız*," diye homurdandım. Adam sırttı.

İkimiz de yere baktık, onun gitmesine ne kadar kızdığımızı örtmek için kullanmaya çalıştığımız şakalar yavaş yavaş kayboluyordu. Birden cep telefonum çaldı ve cebimden çıkardığımda kaşlarım havaya kalktı.

"Ben Marius."

Marius bizim güvenlik şefimizdi. "Öyle mi?"

İri yarı, kalın sesli Marius, "Majesteleri," diye homurdandı. "Konuşun."

"Bana gönderdiğiniz tarife uyan bir kadın az önce 76 model Mustang'ıyla ana kapıdan çıktı."

Dudaklarım bir sırtışla kıvrıldı. Tamam, kimdi bu harika kaslı arabalar kullanan gizemli fırıncı prenses?

"Başka bir kadınla birlikteydi. Onu takip edip yakalamalı mıyız?"

Kaşlarımı çattım ve başımı salladım.

"Hayır," diye homurdandım. "Sadece onu takip et. Ve yer belirleyicini aç. *Seni* takip edeceğiz."

Telefonu kaldırdım ve Adam'ın gözleriyle karşılaşmak için

başımı kaldırdım. "Gidip onu almak ister misin?"

Çenesi gerildi. "Erkeğini kovalamak, bu olabilir-" Kaşlarını çattı. "Tekrar koşabilir, ama sonra..." Yavaşça başını salladı. "*Bizden* kaçmadı. Bir şey onu korkuttu."

"Kesinlikle," diye başımı salladım. "Ve şimdi, bunu düzelteceğiz. Hadi gidelim."

Adam geldiğimiz helikopterin yanında bekleyen daha fazla detayı önceden aradı. Rian'ın sarayının çatısındaki helikopter pistine vardığımızda helikopter bizim için hazırды. Rian'ın muhtemelen bizi arayacağını biliyordum, özellikle de gecenin erken saatlerinde başına geldiğini tahmin ettiğim şey yüzünden. Ama bekleyebilirdi.

Beklemek zorundaydı.

Helikoptere atladık, Adam kapıyı kapatırken ben kontrollerin arkasına geçtim.

"Onun kim olduğunu sanıyorsun?"

"Fark eder mi?"

"Hayır," diye homurdandı, bakışları sertti. "O bizim olduğu sürece olmaz."

Bıçaklar karanlık gökyüzünde vızıldadı ve biz yükselirken Adam, Marius'un sinyalinin takip etmek için yer belirleyiciyi açtı. Ve *bu* bizi ona götürecekti.

O her kimse.

Çünkü o her kimse, bizim için her şeydi. O her şeydi. Ve o *bizimdi*.

CHAPTER 8

VI

"İlginç bir akşamdı."

Emilia arabayı geri sürmüştü ve babasının eski model Mustang'inin motorunu kapattığında garajı sessizlik kapladı. Yüzünü buruşturarak bana baktı.

"Bunun için tek bir kelime var," diye mırıldandı sessizce.

Kaşlarımı çatarak döndüm. "Biliyor musun, ayrıldığımızdan beri sessizsin." "Sadece yorgunum," dedi ikimiz de arabadan inerken hızla.

"Orada nereye kaybolduğunu bana söylemeyi düşünüyor musun?"

En iyi arkadaşımın yüzü anında kızardı. "Hiçbir yerde. Sana söyledim, ben -"

"Evet, ben içki almaya gittikten sonra sana doğru gelen bir muhafız gördüğünü sandın ve panikleyip kaçtın. Öyle deyip duruyorsun." Kaşlarımı şüpheyle kaldırarak ona sııttım. Nerede olduğunu bildiğimden *oldukça emindim*.

"Esmer mi? Uzun boylu, zayıf, yeşil elbiseli?"

Kral Rian'ın muhafız birliği komutanı aceleyle içeri girdiğinde, Adam ve Shane onun tam olarak nerede olduğunu biliyor gibiydiler. Ve *kiminle* birlikte olduğunu. Ve eğer haklılarsa, o kişi Emilia'ydı. Emilia, krallığımızın kahrolası *krallıyla* "kaybolmuştu". Ve onu bulduğumda yüzündeki o kızarıklık ve gözlerindeki suçlu bakışla? Şey... Ben de diğer kızlar gibi noktaları birleştirebilirdim.

"Hey, *sen* de ortadan kayboldun, biliyorsun."

Durduramadan ben de en az onun kadar kızardım.

"Öyleyse... dökül bakalım."

Aceleyle garajdan çıkıp ana eve dönüyorduk. Ne de olsa Marta ve korkunç kızları gelmeden önce bu elbiseleri değiştirmemiz gerekiyordu.

Yüzümdeki harareti yutmaya çalışarak, "Sikeyim hayır," dedim hızla. "Önce sen."

"Hiç *şansı* yok," diye ağzından kaçırdı.

Gözlerimi devirmiştım. Bu iş iyice saçma bir hal almaya başlamıştı. *İkimizin* de diğerinin bir erkekle kaçtığını tahmin edebileceğinden emindim. Tabii eğer onun hakkında yanılmıyorsam, bu tam bir skandaldı. Yani, *Kral* mı?

Ama benimki de öyleydi. Dürüst olmak gerekirse, belki de daha fazla. Elbette Emilia gidip Kralımızla birlikte olmuş olabilirdi ama ben kaçıp kendimi *iki* erkekle birden kaybetmiştim. Hem de aynı anda! Hem de iki prensle.

"Artık dökülsek olmaz mı?" Mutfak kapısının kilidini açıp eve girerken başımı salladım.

"Bak, yüzünde çılgın bir ifade var, yanakların kızarmış ve her şey. Daha iyisini bilmesem, orada ayrıldığımızda gidip biriyle *yattığını* söyledim."

Emilia neredeyse kendi ayağına takılıp tökezleyerek duracaktı ve ben de çenem düşerek döndüm.

"Dur bakalım. Biriyle yattın *mı*?"

Şok içinde göz kırptım. Hayır, Emilia ve ben "el değmemiş bakireler" değildik.

- Yani lütfen, yirmi dört yaşındaydık. Ama çok fazla çıktığımız da söylenemezdi. Ya da çok fazla dışarı çıkmadık. Ve yeni tanıştığı bir adamla *seks* yapmak - ünlü biri olsa ve yıllardır ona hayranlık duysa bile - Emilia için normalin çok dışındaydı.

Ya da benim için

Ama o burnunu kırıştırarak başını salladı. "Kraliyet balosunda mı? Lütfen. Hayır, tabii ki olmaz."

Kaşlarımı kaldırdım ve merdivenlerden bodrumdaki odasına inerken onu takip ettim.

"Bence bu saçmalık."

Gergin gülüşü her şeyi ele veriyordu.

"Ne isterseniz düşünün, ben sadece saklanarak yakalanmamaya çalışıyordum."

"Öyle mi? Ve saklanırken, boynunda bu izleri bırakan bir tür büyülu isilik ilacına mı denk geldin?"

Nefes nefese kaldı, eli boynuna gitti. Ama, *hadi* ama. Birbirimize çarptığımız anda o morlukları görmüştüm. Yüzü kızarmış bir halde bana baktığında, muzaffer bir edayla sııttım.

"Vi, bu senin yaptığın şey değil -"

"Selam." Ellerini ellerimin arasına alarak gülümsedim. "Yargılamadığımı *biliyorsun*. Sadece bu konuda neden bu kadar ketum davrandığını merak ediyorum."

Evet, onu zorluyordum. Orada ne olduğunu bildiğimden yüzde doksan dokuz emindim. Ama duymak istiyordum. En iyi arkadaşımın, kendi "kraliçe bulma" balosunda *Kral*'la takıldığını duymak istiyordum.

EMILIA dudağını ısırarak kekeledi. "Bak, unut gitsin, tamam mı?" "*Pek*

olası değil," diye homurdandım. "Ama şimdilik bu konuyu

kapatacağım. Bu senin için uygun mu?" Utangaç bir şekilde

gülümsedi. "İşe yarıyor."

Gözlerimi devirerek elbisemin fermuarını açmak için döndüm. Uzun saçlarım askılara dolanınca küfrederek kayarak çıktım. Homurdanarak elbiseyi başımdan yukarı doğru çektim, aptal saçlarım da onunla birlikte yukarı çekildi.

Emilia keskin bir nefes aldı ve birden nabzım hızlandı.

Lanet olsun.

Saçlarım. *Kestirdiğim* saçlarım. McDermott prenslerinin boynuma attığı kocaman morlukları çok rahat bir şekilde gizleyen saçlarım.

...Emilia'nın şimdi gözlerini alabildiğine emin olduğum devasa morluklar.

"Oh şimdi *bu nedir?* Hmmmm?!" diye zaferle böbürlendi. Yanıma geldi ve beni döndürdü, elbiseyi elimden çekip aldı ve parmağını boynuma doğru uzattı.

"Bu kesinlikle bir hickey!"

Öfkeyle kızardım ve başımı salladım. "Hayır, sadece..." "Lütfen, ne olduğunu söyle o zaman."

Arkadaşımın yüzü gülüyordu, durumu tersine çevirmiş olmaktan keyif aldığı belliydi. "Sen -"

Gözleri boynumun diğer tarafına kaydı ve sırtışı soldu. "*Lanet olsun*, Vi. Bir taraftan sıkılıp diğer tarafa mı saldırdı?" Yutkundum, kelimeler çıkarmaya çalıştım ve öfkeyle kızarıırken başarısız oldum

"Hayır, öyle değil."

Emilia kendi yeşil elbisesini çekip çıkarırken ve pijamalarını giyerken kahkahalarla inledi. Yüzünde alaycı bir ifadeyle döndü.

"Yani, Tanrım, ne vardı, iki kişi falan mı?"

Dudaklarım büzüldü ve oda sessizliğe büründü. Ve yavaşça, Emilia'nın çenesi neredeyse yere çarparken gözleri *büyüdü*.

"*Vi?*" diye fısıldadı.

Dudağımı çiğnedim, kelimeler bulmaya çalışırken gözlerim çılgına dönmüştü. Ya da kafamdan geçenlerle uzlaşmaya çalışırken. Kendimle barışmaya çalışırken

Daha önce yaşadığım çılgınlık ve hissettiğim en iyi şeyin tükenmiş olması.

"Bak, lütfen bu konuyu kapatabilir miyiz?"

"*Hayır*, kesinlikle yapamayız! Bu gece gerçekten iki farklı kişiden morluk mu aldınız?"

Yalan söyleyemezdim. Ona değil. Bu kadar yakınken olmazdı. Bu yüzden başımı *salladım* ve bu sefer yemin ederim çenesi yere çarptı.

"*Lanet olsun*, kızım!" diye boğuldu. "Bu Kral Ria'yı öpmekten *çok* daha çılgınca."
_"

Ağzı kapandı ama yeterince çabuk değil. Kazara bana ne kadar haklı olduğumu gösterdiğinde ona neşeyle sııttım.

Yakalandın.

"Bu morluklar Kral *Rian*'dan mı?!"

"*Lütfen* bir şey söyleme!" Emilia yalvardı, yüzü düştü. Ellerini ellerimin arasına alarak gülümsedim.

"Tabii ki hayır. Ama *kahretsin*, bayan. Bu nasıl olabilir ki?"

"Bilmiyorum!" diye feryat ederek yatağının üzerine yığıldı. Ona katıldım, yanına uzandım ve alçak sesle ılık çaldım.

"Bu çok büyük bir şey. Kraliçe aradığı balosunda Kral *Rian*'ı cidden öptün mü?"

"Taht odasında."

Başımı sallayarak bir kahkaha attım.

"Ve öpüşmekten daha fazlasıydı..." dedi sessizce.

Döndüğümde kaşlarım çatıldı, gözlerimiz buluştu. "Öyle mi?" Başını salladı.

"Sana bir sır verebilir miyim?"

Başını salladı. "Lütfen."

"Benimki de öpüşmekten fazlasıydı," diye fısıldadım.

Bu kez çenesi düştü. "Bekle, bu gerçekten iki farklı erkekle miydi?" Kızardı, bana göz kırptı. "İkincisinin ilkinden haberi var mıydı?"

...*Evet*, ne söylediğimi *tam* olarak anlayamamıştı.

Kekelerken yüzüm kıpkırmızı oldu. "Uh..."

Kaşlarını çattı ve ben de ürperdim.

"Evet, ikincisi biliyordu," dedim yavaşça. "Vay canına, bu çok çılgınca -"

"Çünkü aynı zamanda oldu."

Emilia yatakta dimdik oturdu, gözleri yuvalarından fırlamak üzereyken çenesi yere çarptı.

"Tamam, *ayrıntılar* ve onları *hemen* istiyorum!" diye bağırdı, yüzü kıpkırmızıydı. "Asla olmaz!"

"Haydi!"

"Daha sonra?" Ellerini tutarak doğruldum. "Bak, sana söyleyeceğimi biliyorsun, özellikle de az önce patlattığın bombadan sonra. Sadece..."

"Bir gece oldu," diye fısıldadı.

İnce bir kahkaha attım. "Evet, ciddi." Ona sııttım. "Ve en iyi arkadaşımın *Kraliçe* olacağı gerçeğini kafama yerleştirmem gerekiyor."

Gözlerini devirdi. "Kraliçe olmayacağım Vi."

"Bütün balo onun birini bulması içindi." Dilimi şakacı bir şekilde dışarı çıkararak sııttım. "Bana kesinlikle bulmuş gibi *geldi*."

Emilia daha da kızardı ve gözlerini kaçırdı. "Doğru, ama öyle değildi."

"Kim demiş, sen mi?"

"Sanırım."

Ayağa kalktım ve arkadaşşıma gülümsedim. "Uyu ve yarın konuşalım o zaman?" "Evet," diye mırıldandı. "Kulağa harika geliyor."

Görünüşe göre ikimizin de gece hakkında düşünecek *çok şeyi* vardı. Dönüp merdivenlerden yukarı, mutfaklara ve yatmak için kendi odama doğru koşuşturmadan önce arkadaşşıma sarıldım.

Önce ben duş aldım ve sıcak su tenimden aşağı akarken kendimi oraya bıraktım. Zihnimin onlarla hissettiğim o mükemmelliğe geri dönmesine izin verdim. O erotik mutluluğa. İkisinin arasında sıkışmış olmanın verdiği o ayak parmaklarımı kıvrandıran şehvetli his. Parmaklarım vücudumdan aşağıya, tenimin üzerinden bacaklarımın arasına doğru kayarken inledim, duş duvarına yaslandım.

Daha önce *ikisinin de* ağzını üzerimde hissetmiştim. İnledim, parmaklarım onların ellerinin, dudaklarının ve dillerinin olduğu yerlerle alay ediyordu. Daha önce hiç böyle bir şey hissetmemiştim. Buna yakın bir şey bile hissetmemiştim. Elbette, daha önce hiç iki erkekle birlikte olmamıştım. Ama Adam ya da Shane gibi *tek bir* erkekle hiç birlikte olmamıştım. Çok baskın ama bir o kadar da şefkatli. Çok sert ve erkeksi ama yine de şehvetli ve baştan çıkarıcı.

Çok güzel, çok

ateşli. Çok *büyük*.

İNledim, su vücudumdan aşağı akarken fayanslı duvara doğru sarktım, parmağım daha fazlası için nefesim kesilene kadar klitorisimi yuvarladı. Suyu kapattım, nefesimi tutarken kendime bir tür duraklatma düğmesine bastım. Dışarı çıktım, nabzım hızlanırken saçlarımı hızla kuruladım. Dişlerimi fırçaladım ve yatağa doğru ilerledim, ellerim bıraktıkları yere geri kaymadan önce çarşafı zar zor kaymıştım.

Karanlığa doğru inerken, ağrıyan amım dokunuşumun altında karıncalandı, kaygan ıslaklığım parmağımı yapışkan balımla kapladı.

İki adam.

İnledim, her tarafımdaki ağızlarını hatırladım - klitorisimi emdiler, amımı yaladılar, kıcımla alay ettiler. *Tanrım*, bu çok kirli ve çok ateşliydi. Güçlü ellerinin beni tam istedikleri yere koyduklarını, kalçalarımı iyice ayırdıklarını hatırladım.

Beni *boşalttıklarını* hatırladım.

İki parmağımı içeri sokup avucumu klitorisime sürttüğümde haykırdım. Onları hatırladım - iki kocaman, kalın, ağız sulandıran yaraklarını. Dudaklarımı etraflarında kaydırdığımı ve ikisinin de tuzlu tatlılığını tattığımı hatırladım - her biri kendi tarzında farklıydı, ama ikisi de çok lezzetliydi. İkisi de o kadar kalındı ki daha fazlasını yapma düşüncesiyle çenemi germiş ve amımın kalçalarımından aşağı sızmasına neden olmuştu.

Hırladıklarını ve beni tuttuklarını, ikisi de dilime gelene kadar sırayla ağızma girdiklerini hatırladım. Kahretsin, ikisini de yutmuştum.

- Tekrar doruğa ulaştığımda ikisinin de sıcak yapışkan spermlerinin bir karışımı.

Ve şimdi orada, yatak odamda, haykırdım, kalçalarımı yukarı doğru sallarken karanlığa doğru inledim, daha fazlası için inerken parmaklarımı becerdim. İçinde kaybolmuştum - yatakta kıvranıyordum ve boşalmaya o kadar yakındım ki hiç duymamıştım.

Kapıyı hiç duymadım.

Ya da ayak sesleri altında zemin gıcırıyor.

Dudaklarım dudaklarıma değene kadar yalnız olmadığımı bile bilmiyordum.

Bir an için nabzım patladı. Kalbim boğazıma fırladı ve bir adamın ağzına doğru çılgılık attım, ta ki aniden bu dudakları *tanıdığımı* fark edene kadar.

Onun kokusunu ve hırıltısının sesini biliyordum.

Shane.

Başım döndü, neler olduğunu anladığımda tüm dünyam bulanıklaştı. Fantezim gerçektir. *Gerçekten* oradaydılar, evdeki odamdaydılar.

"Fark edildim" ya da onların orada olması prenses olmadığımı anladıkları anlamına geliyor diye endişelenmedim. Shane geri çekildi ve Adam dudaklarımdaki yerini alırken vücudumu öptü.

Hiçbirinin önemi yoktu. Onları geri almıştım, burada, yanımda, istediğim yerde. "Bu gerçek mi?" Nefes nefese kaldım.

"Evet, bu gerçek," diye homurdandı Shane'in sesi ve beni tekrar öpmek için geri çekildi. "Çok gerçek, güzelim."

Karanlıkta kimin ağzının kimin ağzı olduğunu bilmiyordum. Ama dudaklar ve diller tenimin her yerinde geziniyor, karanlıkta usulca haykırmama neden oluyordu. Bir dil amımda geziniyor, klitorisimle alay ediyordu. Bir diğeri meme uçlarımın etrafında dönerek daha fazlası için yalvarmamı sağladı. Bir parmak içeri itildi, dudaklar klitorisimi emerken bir diğeri üzerinde gezindi.

Güçlü eller beni ters çevirdi, kalçalarımı yukarı çekti ve kıcıımı havaya kaldırdı. Başka bir dizi güçlü el bacaklarımı ayırarak beni onlara açtı. Bir dil kıcıımın üzerinde dönerken haykırdım, diğeri klitorisimi kucaklamak için bacaklarımın arasında hareket ediyordu. İleri geri kayıyorlardı, ellerim tenimin üzerinde geziniyor ve alay ediyordu - benimle oynuyorlardı, patlayacağımı bilene kadar beni *eritiyorlardı*.

Tekrar. Onlar için.

"Bizim için gel," diye hırladı Shane'in sesi karanlığın içinde.

Dilleri ve parmakları üzerimde gezinirken Adam, "Bizim için gel meleğim," diye inledi. "İyi bir kız ol ve ağzımıza *boşal*. O tatlı küçük amcığın ve bu ateşli küçük kıcın bizim için gelmesini sağla."

İçime doğru inlediler, dilleri çılgına döndü ve aniden ben de bunu yaptım.

Boşaldım. Çok sert.

İki ağzı beni uçuşumun kenarına sürüklerken çarşafı doğru haykırdım, sırtımı kamburlaştırdım ve örtülerimi pençeledim. Çığlık atıyor, nefes nefese kalıyor ve çok daha fazlasını istiyordum...

CHAPTER 9

ADAM

Ay ışığı penceresinin perdeleri arasından süzülüp mükemmel teninin üzerinde parıldarken İNLEDİM. O yumuşak kıvrımlar, nefes nefese kaldığında göğüsleri kabarıyordu. Sırtı kamburlaştı, yüzü çarşaflara gömüldü ve az önce onu tekrar boşaltmış olmamızın artçı şokuyla nefes nefese kaldı.

Lanet olsun, onun boşalma sesinden asla bıkmam. Asla yorulmayacağım onu böyle boşaltmak.

Ve şimdi, daha fazlasının zamanıydı. Şimdi bu kızı kendi kızımız olarak sahiplenme zamanıydı. Artık kaçmak yok. Artık bizden uzaklaşmasına izin vermek yok.

Evet, Marius'ün sinyali kırsaldaki malikâneye odaklandığında şaşırmıştım. İlk başta onun bir tür leydi ya da belki de bir düşes *olduğunu* düşünmüştük. Ama güvenlik görevlilerimiz -elbette güvenlik için- malikâneyi araştırmış ve bu her şeyi değiştirmişti.

Eğer birlikte ayrıldığı kız, Rian'ın birlikte kaçtığı yeşil elbiseli kızsaa, içinde bulunduğumuz ev onun eviydi. Rahmetli babasının evi, Bandiff Lordu Kinsey'nin. Bu da Rian'ın Leydi Emilia Kinsey'le birlikte kaybolduğu gizemli kız demekti.

Ama onun arkadaşı kimdi? Biz

de öğrenmiştik.

O hiç kimse değildi. Ve bunu küçümseyerek söylemedim, "kraliyet dünyası" anlamında söyledim. O bu dünyanın içinde değildi. Ve bu çok ferahlatıcıydı. Marius evin planlarını çağırmişti ve onlarla nereye gideceğimizi tam olarak biliyorduk. Arka kapıdan, mutfaktan gizlice girmiştik.

Shane alçak sesle kıkırdadı.

"Fırıncı," dedi sessizce. "Kahretsin, doğruyu söylüyormuş."

Şaka yapmıyormuş. O gerçekten bir fırıncıydı. Tam anlamıyla. Malikanenin aşçısıydı. Ve biliyor musunuz? Hiç umursamadık. Kraliyet ailesinden olmaması zerre kadar umurumuzda değildi. Gitmesinin sebeplerinden birinin bu olduğunu biliyordum. Ayrıca baktım, ne o ne de Emilia Kinsey o partiye davet edilmemişti, bu da bir şekilde gizlice girdikleri anlamına geliyordu. Bunu nasıl başardıklarını bilmiyordum ama başarmışlardı. Kaçmasının sebebi buydu.

Ama artık yok.

Onu bir daha asla ellerimden - *bizim* ellerimizden - bırakmayacaktım.

Yuvarlanmaya başladı ama ben homurdandım, ellerimle onu sıkıca tuttum.

"Uh-uh," diye inledim, elim kışının üzerinde kayıyordu. Geri çekildim, avuç içimin cildine hafifçe inmesine izin verdim, koşması için yumuşak bir şaplak. Vi'nin nefesi kesildi, ben sırayla kışına vururken ve sonra kızarmış tenini okşarken dudaklarından miyavlama sesleri döküldü.

"Bizden kaçtın."

"Korkmuştum."

"Artık değil misin?"

"Ben - artık ne hissedeceğimi bilmiyorum," diye fısıldadı karanlığın içinde.

"Ama sanırım artık sırrımı biliyorsun."

"Evet," diye homurdandı Shane.

"Biliyoruz." "Ve sen hâlâ burada

mısın?"

"Aynen öyle," diye inledi, onun yanına gitti ve yüzünü ellerinin arasına aldı. Onu derinden öptü ve ben izlerken sikim daha da sert bir şekilde titredi. Gömleğimin yarısını çoktan çıkarmıştım ve pantolonuma uzanırken onu da omuz silkerek bir kenara fırlattım.

Artık ertelemek yok, beklemek yok. Onun için değil.

Çıplaktı, ellerim onun sıkı, çıplak kıcının üzerinde kayarken kaslarım dalgalanıyordu, Shane'in ağzına doğru inlerken arkasına geçtim. Diz çöktüğümde onu açlıkla öptü ve dilim kaygan, sıkı küçük amcığının üzerinde dans ettiğinde, öpücüğüne inledi. Dilim yukarı aşağı sürüklendi, klitorisinden göt deliğine kadar tadına baktı, dilimi açıklığının derinliklerine iterken onu ağlattı. Kahretsin, bütün gün onun amını yiyebilirdim. Bütün gece dilimle boşalmasını sağlayabilirdim.

Ama bu sefer, boşalacağı şey benim sikim olacaktı. Bu sefer, ağrıyan sert shaftım o ballı küçük amcığın tadına bakacak ve sularını her tarafa damlattığını hissedecekti.

Arkasına geçtim ve iki elimin de kıcını kavradığını ve onu iyice açtığını hissettiğinde inledi. Vi bana baktı, gözleri benimkilerle buluştuğunda vahşileşmişti.

"Lütfen," diye fısıldadı.

"Buna hazır mısın meleğim?" Hırladım. "İkimiz için de hazır mısın?" Başımı salladım. "Dediğimiz gibi, biri ya da diğeri değil. Ya ikisi birden ya da hiçbiri. Orada hissettiklerimiz -"

"Ben de hissettim."

Kelimeler dudaklarından fısıldandığında ateş gibi sıcaktı ve onun alıngan gözlerine bir kez baktığımda bunun doğru olduğunu anladım.

"I -" Kızardı, dişleri dudağının üzerinde gezindi. "Hepsini istiyorum. İkinizi de istiyorum."

İnledim, ona karşı hareket ettim ve kalın, şişmiş horoz başımın dudaklarının üzerinde alay etmesine izin verdim. Vi haykırdı, sanki amını sikimin üzerine batırmaya çalışıyormuş gibi geri iterken hararetle inledi. Ama ben onu tuttum

sıkıca, onunla alay ederek, sadece başının yarığının üzerinde aşağı yukarı sürtünmesine ve klitorisinin üzerine çarpmasına izin vererek.

"Uh-uh, bebeğim," diye inledim. "Henüz değil." Kaslarım içeri dalmak için zar zor kontrol altına alınmış bir ihtiyaçla sıkıştı, kendimi zar zor geri tuttum.

"Aletini çıkar."

Çenesi sıkılan Shane'e başımla işaret ettim.

"Çıkar ve o güzel dudaklarını koca sikinin etrafına sar, meleğim," diye homurdandım. "Seni bu koca yarakla sikerken inlediğini hissetmesini istiyorum."

Vi nefes nefese kaldı, elleri kemerine giderken dudaklarını tekrar Shane'e yapıştırdı. Shane homurdandı, gömleğini yırtıp attı ve elleri göğüslerine gitti. Yumuşak tümseklerini elleriyle kavradı, başparmaklarıyla meme uçlarını okşarken ben de başımı klitorisinin üzerinde yavaşça ağrıyan daireler çizerek ovuşturdum.

Vi çılgınca inledi ve pantolonunu aşağı ittiğinde, büyük, kalın siki serbest kaldı ve karın kaslarına çarptı. Tepesinden kaygan bir prekum sızıyordu ve onu küçük eliyle okşarken, parmaklarının üzerinden aktığını görebiliyordum.

"Aç şu ağzını meleğim," diye homurdandım, ileri *doğru* ittim ve başımın onun dar, damlayan ıslak amına girip çıkmasına izin verdim.

"İyice aç ve sikini yut."

Dudakları adamın alt tarafını okşuyor, arkadaşım inlerken dili adamın teninde dönüyordu. Geri çekildi, önündeki yastıklara yaslandı, kaslı bacaklarını açtı ve siki dimdik yukarı kalktı. Vi onu okşadı, sıcak küçük ağzını yavaşça tepesinin üzerine batırmadan önce dili onun alt tarafında dans ediyordu.

Evet.

İçeri ittim ve onun inanılmaz derecede sıkı, kaygan, kadifemsi küçük amının benim için açıldığını hissettiğimde, sikinin etrafında derin bir şekilde inledi. O seksi küçük ağzından çıkan titreşimlerin, ben içine doğru iterken kendi sikime doğru uğuldadığını hayal edebiliyordum. Daha derine kaydım, şişmiş tacımı derinlere sürdüm ve kaygan duvarlarının etrafında sıkıldığını ve dalgalandığını hissettim. Suları damlıyordu

Şaftımdan aşağı ılık bal akıyor, beni kaygan ve yapışkan hale getiriyor, taşaklarımdan damlıyordu.

Nefes nefese kaldım, kalçalarını kavrayıp içine girerken ellerim derisini kazıyordu. Büyük aletimin geri kalanını içine gömdüğümde, taşaklarım klitorisine ve karın kaslarım yumuşak, sıkı kıkına yaslandığında Shane'in horozunun etrafında zevkle çığlık attı.

Vay canına. Lanet olsun.

Cennet gibiydi. İpeksi, sıcak, damlayan ıslak cennet. Daha önce hissettiğim hiçbir şeye benzemiyordu. Sanki amı sikim için yaratılmıştı - kalın shaftımın etrafını mükemmel bir şekilde sarmak ve taşaklarımdaki döllerini sağlamak için biçilmiş kaftandı. Shane'in zonklayan shaftının üzerinde ağzını aşağı yukarı sallamaya başladığında kendimi onun içinde öylece tuttum, esnedim ve ona sürtündüm.

Yavaşça geri çektim, sadece başını içeride bıraktım, tek bir vuruşla geri girmeden önce glansım onun açıklığına girip çıktı. Vi haykırdı, zevkle hırlayan Shane'in etrafında vahşi bir kadın gibi inledi. Elleri saçlarına kaydı, diğeri dolgun göğüslerini kavradı ve ben içeri ve dışarı pompalarken meme uçlarıyla alay etti.

...Onu *becermeye* ve bu muhteşem yaratığı sahiplenmeye başladığımda.

Kaslarım dalgalandı ve gerildi, inanılmaz derecede sıkı, mükemmel derecede sıcak ve kaygan küçük amcığı her santimimde yukarı ve aşağı kayarken daha önce hiç bilmediğim bir zevk içime aktı. İnledim, onu sikmeye başladığımda çenem sıkıca kenetlendi, sikim içeri ve dışarı kayıyor, kalınlığım pembe küçük dudaklarını yayıyor ve her itişte onu ağzına kadar dolduruyordu.

Vi haykırdı, Shane'in sikinin üzerinde dudaklarını sallarken ıslak bir şekilde şapırdattı. Bu küçük miyavlama sesleri kadar sıcaktı, tükürüğü shaftından aşağı damlarken onu yüksek sesle emiyordu.

"Kahretsin, bebeğim," diye inledi Shane. "Kahretsin, o ağız sikimde çok iyi hissettiriyor. Aynen böyle, meleğim. O sıcak küçük ağzını büyük sikimle doldurmama izin ver. O dil döllerimi yalarken o dudakların beni sımsıkı sardığını hissedeyim. Beni boşaltmak mı istiyorsun, meleğim? Tekrar döllerimi tatmak ister misin?"

Çılgınca inledi, aramızda sallanmaya başladığında vücudu titriyordu. Benden çekilirken ağzını onun sikinin üzerine kaydırды, sadece

Dudakları Shane'in sikinin ucuna doğru kayarken beni her santimine kadar içine alarak geri itti.

"Kahretsin, onun sikini böyle alırken çok seksi görünüyorsun," diye inledi. "Küçük, iyi bir kötü kız gibi, onun koca sikiyle sertçe sikiliyorsun. Ağabeyim o daracık küçük amcığını sikerken dizlerinin üzerinde olmak hoşuna gidiyor mu? Dudaklarını sikimin etrafına sarıp beni iyi bir kız gibi emerken? İkimiz tarafından iki ucundan da doldurulmak hoşuna gider mi? İkimiz de seni sahipleniyoruz ve alıyoruz. İkimiz de seni *bizim* yaparız."

Onu daha sert ve daha hızlı sikmeye başladığımda amı etrafımda kenetlendi, şaftımı kavradı ve aşağı yukarı dalgalandı. Yaklaşıyordu ve ben bunu biliyordum. Ve tek istediğim onu boşaltmaktı. Tek istediğim bu muhteşem küçük amcığın sikimin üzerine *boşalmasını* hissetmekti.

Parmaklarım teninde sıkılaştı, sikim içine girip çıkıyor, taşaklarım kaygan, ağrıyan klitorisini tokatlıyordu. Islak sesler odayı doldurdu, ağzının Shane'in şişman horozunu höpürdeten müstehcen sesleri, onu tekrar tekrar becerirken beni çılgına çevirdi, sonunda gerginleşmeye başladığını hissedene kadar.

"Ben - oh *lanet olsun*," diye bağırarak Shane'den uzaklaştı. "Ben - ben -"

"Onun için gel," diye homurdandı Shane alçak sesle. "O koca sikin her yerine boşal." Eğildi, dudakları onunkilere yapıştı, elleri meme uçlarıyla oynarken ben de ona sahip olmuş bir erkek gibi sokuldum, taşaklarımdaki sperm kaynarken onun dar, pembe, ballı yarığına girip çıktım.

"İyi bir kız gibi onun koca sikine gel. Ya yaparsan? Eğer o küçük dar amcığını onun için boşaltırsan, ben de onun yerini alırım. Hadi meleğim, onun için boşal, çünkü bunu yaptığında arkana geçip sana *sikimi* vereceğim."

İçine girdim, onun derinliklerine sürtündüm ve aniden Vi'nin çıldırdığını hissettim. Shane'in ağzına doğru çığlık attı, vücudu orgazmla sarsılıp titrerken haykırdı. Homurdandım, tekrar tekrar içine girdim ve sonunda kendimi tutamadım.

Kabzasına kadar soktum ve kükredim. Taşaklarımdan fışkıran dölün, sikimin içinden geçerek onun daracık amcığına doğru patladığını hissedebiliyordum. Halat

Kalın ip onun içinde patladıktan sonra, amını döllerimin her damlasıyla doldururken zevk çığlıkları kulaklarımı doldurdu.

Shane yüzünü tutup onu usulca öperken nefes nefese kaldım ve onun artçı sarsıntılarla titreyip sarsılmasını izledim.

"Benim sıram," diye

homurdandi. Vi istekli

bir şekilde inledi.

"*Lütjen.*"

"Daha fazlasını mı istiyorsun?" Shane homurdandı. "Ne açgözlü bir kız. Bir *saniye daha* istiyorsun o hevesli küçük amcığı sikmek için."

Bunu istiyorum," diye inledi, elini onun sikinin etrafına sardı ve okşadı. "Ve şimdi istiyorum."

"*Pis kız,*" diye inledi.

Shane onun arkasına geçti ve ben de onun yatağının başındaki yerini aldım. İzledim, onun üzerine çömelirken sikim hala kaya gibi sertti, sikini yeni sikilmiş amına doğru hafifletirken kasları dalgalanıyordu.

"Ne kadar dağınık bir kız," diye tısladı. "Bütün o sıcak dölleri senin küçük dar amcığının içinde mi bıraktı?"

İnledim ve Vi'yle gözlerimi kilitlediğimde, bakışlarında daha önce hiç görmediğim dizginlenemez bir sıcaklık gördüm. Kimsede görmemiştim. Shane içeri girdi ve sikini Vi'nin içine soktuğunda Vi haykırdı.

"Oh *lanet* olsun bu çok ateşli," diye zevkle inledi.

İnledim. "Bu iyi hissettirdi mi, meleğim? Döllerimle doldurduktan sonra açgözlü küçük amını sikmesi hoşuna gitti mi? Çok kirli hissettiriyor, değil mi? Ve bahse girerim sana ikinci bir sıcak döl yüklemesi için sabırsızlanıyorsundur."

Yumruğumu saçlarına doladım ve hafifçe çektim. Vi anında gözlerini sikime dikti ve aniden ağzı beni içine aldı. İnledi, dili hevesle dönerken kendini benden tattı, Shane onu derin, güçlü itişlerle becermeye başladığında mırıldandı ve inledi. Göğüsleri titriyor, inlemeleri Shane'in pompalamasıyla eş zamanlı olarak, ıslak bir şekilde sikimi şapırdatıyordu.

Sikmek,

Daha yeni boşalmıştım ve şimdiden bunu tekrar yapma dürtüsünü hissediyordum. Ona daha fazlasını vermek, her yerini tohumlarımla doldurmak istiyordum. Onu *benim* olarak işaretlemek için.

Bizimki gibi.

Shane onun içine girdi, elleri belinde sıkıca duruyordu ve benimkiler de saçlarındaydı. Ciyakladı ve inledi, vahşi bir kadın gibi inledi, aramızda bükülürken, dar küçük amını ve sıcak, şımarık küçük ağzını becerirken ikimizi de aldı.

Boşalmanın tekrar yükseldiğini hissedebiliyordum ve Shane'e bakıp başımı salladığımda, onun da yakın olduğunu görebiliyordum. İnledi, gözlerini aramızdaki muhteşem küçük takıntımıza dikti ve çabalarını iki katına çıkardı. Onu daha sert becerdi, kalın siki tekrar tekrar içine girdi ve aniden patlayan bir bomba gibi patladı.

Vi çılgılık attı, doruk noktası onu paramparça ederken tüm vücudu titriyordu. İnlemeleri sikimi titretiyordu ve aniden kendimi daha fazla tutamadım. Shane'in yaptığı gibi ben de kükredim. Derinlere doğru itti, içine boşalmaya başladığında kasları sıkıca kenetlendi ve amını daha da fazla dölle doldurdu.

Benimkinin horozumdan patladığını, ağzını doldurduğunu ve sıcak küçük dili boyunca fışkırdığını hissedebiliyordum. İnledi, beni yuttu ve Shane onu becermeye devam ederken daha fazlası için inledi, ta ki üçümüz de yere yığılana kadar.

"Aman... *Bu* ne lan!" diye nefes nefese kaldı, çarşaflara doğru inlerken tüm vücudu titriyordu.

Onu kendime çektim ve Shane de oradaydı, ikimiz de onu kollarımızla sararken arkasına geçti.

"Bu -" Kıkırdadı, göğsümü öperken inledi. "Bunun ne olduğunu bile bilmiyorum."

"Mükemmellik," diye inledi

Shane. "Tam bir mükemmellik,"

diye yineledim.

Bana sokuldu. "Siz ikiniz hangi cehennemden geldiniz?"

"The Krallık . Nessa," Shane cevap verdi kuru bir şekilde, görmezden gelmek Sorusunun retorikliğini.

Kıkırdadı ve onu öpmek için döndü.

"Peki, bundan sonra nereye gideceğiz?" diye sordu usulca. "Yani, bak, eğer bu sadece -"

"Hayır." Başımı salladım. "Sikeyim hayır. Asla olmaz. Bu seninle *asla* 'sadece bir şey' olmayacak. Olamazdı. Bizimle olmaz. Bizim için çok şey ifade ediyorsun meleğim."

"Sen bizim için her şeysin," diye inledi Shane.

Gözlerini kapattı, yüzünde bir gülümsemeyle aramıza sokuldu.

"Bizimle gel."

Gözleri fal taşı gibi açıldı ve bana baktı.

"Nerede?" diye fısıldadı.

"Nessa'daki sarayımız."

Kaşlarını kaldırdı. "Ne zaman?"

"Şimdi."

Kıkırdadı. "Bekle, *şimdi* mi?"

"Helikopterimiz bir milden daha az bir mesafede."

Bütün evi uyandırmamak için oraya indik ve koşarak yanlarına gittik.

"Buraya mı uçtunuz?"

"Evet."

"Kendi helikopterinde mi?"

Sırıttım. "Prensler, hatırladın mı?"

O da sııttı.

"Ve sen ciddisin. Sarayına geri gelmemi mi istiyorsun?"

"Her yere boşalmanı istiyorum."

Kızardı ve ben de eğilip onu usulca öperken sııttım.

"Ama şimdilik, evet. Bizimle gel. Sana gösterelim... Kahretsin," dedim nefesimi üfleyerek ve gözlerinin içine bakarak. "Sana her şeyi gösterelim."

"Peki ya hayır dersem?"

"O zaman burada kalacağız," diye

homurdandı Shane. Vi homurdandı.

"Benim küçücük odamda mı?"

En iyi arkadaşım omuz silkti. "Fark etmez. Sen varsın. Biraz su ve ara sıra yiyecek bulabilirsek, burada yaşamaktan memnunum."

Vi her seferinde kalbimi yerinden oynatan o müzikal kahkahasını attı. Dönüp hepimize baktı ve sonunda başını salladı.

"Tamam."

"Tamam mı?" Shane'in kaşları çatıldı.

"Evet." Sırıttı. "Bu tamamen çılgınca ama evet, hadi sarayına gidelim."

Onu usulca öptüm. "Hazırlan," diye

mırıldandım. "Ne için?"

"Her şeyi."

CHAPTER 10

VI

Sonunda yere indiğimizde bacaklarım titriyordu.

...Ve hayır, uçmaktan korktuğum için değildi.

İkisi dönüş yolu boyunca benimle *acımasızca* alay etmişlerdi. *Tüm* uçuş boyunca helikopterde onların arasında oturdum. Shane de uçmuştu, ama görünüşe göre sadece bir tanesine ihtiyacınız var ve bir kez oraya çıktığınızda. İkisi de sadece elleriyle tişörtümün altıyla oynayarak ve uyku şortumu aşağı çekerek başlamışlardı. Onlara gitmeden önce üstümü değiştirmem gerektiğini söylemeye çalıştım - yani Tanrım, lanet olası bir saraya gidiyorduk. Ama kabul etmediler.

"Giysiye ihtiyacın olmayacak, güven bana."

"Ya biz, bilmiyorum, ya dışarı çıkarsak?"

"Sarayımızda mı?"

Gözlerimi devirdim. "Yemek almak için mi?"

"O zaman sana kıyafet getirtiriz. Hadi gidelim."

İşte bu şekilde, Adam'ın dudakları boynumu okşarken, eli bacaklarımın arasında, uyku şortum ayak bileklerimde, o da amımla oynarken, helikopterin içinde, kırlardan on bin fit yükseklikte oturuyordum. Shane'in parmakları meme uçlarımla oynadıktan sonra eli Adam'inkine uyluklarımın arasında katıldı ve ben daha fazlası için eriyene kadar beni ovdu.

Sonunda yere inmek zorunda kaldığımızda Adam gerçekten diz çökmüş, dili amımın üzerinde geziniyordu.

Yani, evet. Bu yüzden saraylarının iniş pistinde helikopterden inerken bacaklarım titriyordu.

"Ekselansları."

Uçakta bana bahsettikleri güvenlik şefleri Marius onları bekliyordu. Eğer onlara pamuklu uyku şortu ve tişört giymiş benim eşlik etmemden rahatsız olmuş gibi göründüyse de bunu belli etmedi. Bu harikaydı, çünkü lanet olası bir sarayda pijama partisine gider gibi giyinmişken kendimi *biraz* yersiz hissediyordum.

Gerçi ben de öyle yapacaktım. Ama korku filmleri, patlamış mısır ve Emilia'yla dedikodu içeren bir pijama partisi değil. Uh, *hayır*. Bu daha çok... Daha çok, gözlerindeki sert bakışlara bakılırsa, ikisi kıyafetlerimi yırtıp beni birlikte sahiplenirken daha fazlası için inleyecektim.

Hızla hareket ettik, ikisi beni platformdan aşağıya, koridora ve asansöre çekerken neredeyse beni taşıyorlardı. Nefes nefese kaldığımda kapılar daha yeni kapanmıştı, ikisi de beni duvara çarptı ve anında oyun başladı. Her iki iri kaslı prens de boynumu ve köprücük kemiğimi öperken, ellerim üzerimde kayarken inledim, onları pençeledim. Shane'in dudakları benimkileri bulduğunda, beni öpüşündeki vahşet karşısında inledim. Sırada Adam vardı, beni arkadaşından uzaklaştırdı ve dudaklarıma açmış gibi öptü.

Elleri tişörtümü yukarı itti, her ikisinin de ağzı göğüslerime düştü ve dudakları pembe meme uçlarımin etrafını sararak asansör yükseldikçe beni inletti.

"Bekle, biri -"

"Burası bizim özel asansörümüz," diye inledi Adam. Ve artık sen de *bizimsin*."

Elleri şortumun içine girdi ve her iki eli de amımın üzerinde gezinirken şortumu ayak bileklerime kadar indirdi. İnledim ve Shane dizlerinin üzerine çöküp bacaklarımı birbirinden ayırdığında, dili üzerimde gezinirken haykırdım.

"Siz ikiniz benim ölümüm olacaksınız," diye inledim.

"O kadar kolay kurtulamayacaksın," diye inledi Adam.

Beni öptü, Shane klitorisimi dillemeye başladığında eli sırtımdan aşağı kayıyordu. İnledim, Adam'ın elinin sahiplenici bir şekilde kığımın üzerinde kaydığını, beni açlıkla öperken onu kavradığını ve sıkıldığını hissettim. Shane'in dili klitorisimin üzerinde dönüyordu ve Adam'ın eli aşağıya indi. Elini kalçalarımın arasına kaydırды, dizlerim titrerken ve nefesim kesilirken arkadan amımı okşadı. Amımdan kayganlaşan eli tekrar yukarı kaydı ve bir parmağını göt deliğimin üzerinde gezdirdiğinde çılgınca inledim.

Asansörün kapıları açıldı ve aniden kollarımdaydım.

Onlar dışarı çıkıp bu devasa açık yaşam alanına girdiklerinde nefes nefese kaldım, çırılçıplaktım ve aralarında sıkışmışım. Devasa tonozlu tavanlar, taş duvarlar ve az ışıklı odanın erkeksi havası her yerdeydi ve ben nerede olduğuma göz kırptım.

"Bekle, ikiniz de bu odalarda mı yaşıyorsunuz?"

Shane kıkırdadı. "Merak etme, aynı yatağı ya da ranzayı falan paylaşmıyoruz. Ben şuradayım," diyerek başıyla büyük bir ahşap kapıyı işaret etti. "Adam da şurada," dedi bir diğerini göstererek.

"Peki hangi yatağa gidiyoruz?" Fısıldadım.

Adam inleyerek beni öptü. "Yatağa gitmiyoruz." Ve yapmadık da

Kanepeye yuvarlandık, ikisi de boynumu öperken ben Shane'in kucağına düştüm. Shane tişörtünü çekiştirerek çıkardı ve Adam yüzümü kavrayarak dudaklarımın tadına bakabilmesi için beni çevirdi. Shane'in altıma uzanıp pantolonunu ve boxer'ını aşağıya ittiğini hissettiğimde Adam kendi tişörtünü yırtarak çekildi. Kocaman, çıplak sikinin kalçalarımın arasında sıcak bir şekilde zonkladığını hissettiğimde inledim, shaftının alt kısmı salyalar akan, kaygan amıma bastırdı.

"Siktir. Bizim için çok ıslaksın," diye inledi, kalçalarını sallayarak sikinin amımın üzerinde gezinmesini sağladı. "Gel buraya güzelim."

Sanki hiçbir ağırlığım yokmuş gibi beni aniden kaldırdı. Beni yüzüne yaklaştıırken pazuları dalgalandı ve dilini amıma gömdüğünde zevkle haykırdım.

Adam'ın arkamda hareket ettiğini hissettim. Dili yanaklarımın arasına daldığında neyin peşinde olduğunu anladım ve dudağımı ısırdım, dili göt deliğimde dans ettiğinde zevkle ciyakladım. Shane klitorisimle oynadı ve ben zevkten bayılıp bayılmayacağımı merak ederek aralarında titredim.

İkisi de bana emrederken, bedenimdeki zevki sürüklerken beni güçlü kollarıyla öylece tutarken tüm vücudum titredi, içimde sıcaklık ve ateş parladı. Yavaşça, nefes nefese kaldığımda, aşağı inmeme izin verdiler, bacaklarım Shane'in kalçalarının etrafına yayıldı ve ben onun kucağına geri çöktüm. Aleti bana doğru bastırdı ve bu sefer inisiyatifi ben aldım.

Elimi aramıza soktum, şişman sikini okşarken parmaklarım onu zar zor çevreliyordu.

"Bunu istiyorum," diye fısıldadım, yukarı kalktım ve kalın başının sıkı, kaygan açıklığıma sürtünmesine izin verdim. "*Tam burada.*"

"Dileğin benim için emirdir meleşim," diye inledi ve eğilip beni öptü. Elleri kalçalarımaya kayd, ben inlerken beni aşağı çekti ve kalınlığını içime yönlendirdi.

Siktir, bu iyiydi.

Şişmiş kafası içeri girdi ve ben zevkle iç çektim. Döndüm, arkamda duran Adam'la göz göze geldim, elleri yanlarımı okşuyordu. Arkama uzandım, parmaklarım onun kocaman sikinin etrafında kıvrıldı ve onu daha yakına çekerken okşadı.

"Ve ben istiyorum..." Yutkundum.

Tanrım, ne söylemek üzereydim? Şimdiye kadar yaptıklarımız çılgıncaydı. Ama buna hazır mıydım? Bununla başa çıkabilir miydım? Onlar gibi iki kocaman adam? Siktir, hem de ikisi birden? Ama sonra, bana asla zarar vermeyeceklerini biliyordum. Ve onlarla ne istediğimin bir sınırı olmadığını biliyordum. Çılgıncaydı, ama onlarla, onları tanımadığım halde, her şeyi istiyordum.

"Ben de bunu istiyorum," diye
fısıldadım. Adam homurdandı,
çenesi seğiriyordu. "Dikkatli ol
bebeğim," diye inledi "Of?"
"Beni baştan çıkarmaktan."

"Ben de bunu yapmaya çalışıyorum - *Oh kahretsin*," diye inledim Shane
daha derine kayarken, bana sürtünerek beni inletti.

"Onu istiyorum."

"İsteddiğini söylüyorsun ama daha önce hiç böyle bir şey
yaşamadın." "Biliyorum ve bunu seninle istiyorum.
İkinizle de."

"Angel -"

"Ne yaptığımı biliyorum," diye fısıldadım.

"Hayır bilmiyorsun," diye hırladı, sanki kendini zor tutuyormuş gibiydi. Ve
ben bunu yapmasını istemiyordum. Kendini zincirlediği her neyse onu
bırakmasını istiyordum. Beni *almasını* istiyordum.

"Bunu almamı mı istiyorsun?" İnledi, vücudu benimkine doğru hareket etti,
eli aramıza doğru kaydı. Parmakları daracık göt deliğimin üzerinde
kayarken nefesim kesildi. En özel yerime girmek için beni ittiler. Ve
yavaşça, ben inlerken ve Shane klitorisime bastırırken, kendimi Adam için
açılmış hissettim ve parmağı içeri kayd.

Çenem düştü, nefesim kesildi. Kahretsin, bu çılgıncaydı. Ve çok güzeldi.
Sanki olacakların alaycı bir tadıydı. Demek istediğim, sadece parmağı için
çok sıkıydım ve onun büyük horozunun içime kaydığını hayal ettiğimde,
beklentiyle titredim.

Ve ben istedim. Hepsini istedim.

"Evet," diye fısıldadım. "İstiyorum. İkinizin de beni almanızı ve her
parçamı almanızı istiyorum."

Adam homurdandı, eğildi ve elini sikinin etrafına sardı. Onu kıcıma doğru okşadı ve tenimin üzerine damlayan sıcak prekumu hissedebiliyordum. Şişmiş başını ortaladı, parmağını dışarı kaydırđı ve başının sıkı küçük halkama bastırmasına izin verdi. Üzerime daha fazla precum sızdığını hissedebiliyordum, bana doğru bastırırken beni onun için ıslatıyordu.

"Bu küçük yaramaz göt deliğini sikmemi mi istiyorsun bebeğim?" diye hırladı. "Kardeşim o tatlı küçük amcığı sikerken benim de bu daracık küçük götü sikmemi ister misin? İkimizin de büyük yaraklarının seni germesini ve bizim için boşalmanı sağlamasını ister misin?"

İnledim, baskıyı artırdığını hissettiğimde nabzım hızla atıyordu. İtmeye devam etti ve gözlerim açılıp ağızım sarkarken, yavaşça, kendimi onun devasa başı için açılmış hissettim.

Oh fuuuuuccck...

Birden kafası içeri kaydđı ve çığlık attım.

"Aynen böyle bebeğim," diye hırladı Shane, gözleri vahşileşmiş ve kasları şişkinleşmişti. "Onun için açıl. O kıcı aç ve seni doldurmasına izin ver. Bırak ikimiz de seni hiç hayal etmediğın şekilde dolduralım."

Arkamda, Adam bir santim daha içeri girdi ve ciyaklamama neden oldu.

"İşte bu, meleğim," diye tısladı Shane. "Kahretsin, onun kıcına kaydığını hissedebiliyorum. Amını sikimin etrafında daha da sıkı hale getiriyor. Onu derinlere al. O küçük, daracık bakire kıcının derinliklerine al o koca yarağı. Peki ya işi bittiğinde? İkimizin de siki seni böyle doldurduğunda mı? Ben de sıramı alacağım."

İki çift el üzerimde sıkılaştı ve Shane'in siki amımın derinliklerinde zonklarken, Adam kıcımın daha da derinlerine kaydđı. Haykırdım, sıcak tenimi ve dalgalanan kaslarımı pençeledim, meme uçlarım Shane'in kaslı göğsünün üzerinde sürüklenirken, Adam sert karın kasları kıcıma bastırana kadar daha da derine indi.

"Tanrım, kendini çok iyi hissediyorsun bebeğim," diye inledi kulağıma. "O kadar sıkı, o kadar yaramazsın ki koca sikimin bu küçük göt deliğini sikmesine izin veriyorsun. Bizim için hazır mısın? Sen bizim için boşalana kadar ikimizin birlikte seni sahiplenmesine hazır mısın?"

"İstiyorum," diye fısıldadım. "Hepsini istiyorum." "Aferin kızım," diye inledi Shane.

Yavaşça dışarı kaydı. Adam'ın da aynı şeyi yaptığını hissedebiliyordum. İnledim, sırtım kamburlaştı ve vücudumdaki her kas kasıldı, çünkü her ikisinin de kalın, muhteşem horozları, her ikisinin de kafaları sadece içeride olana kadar içimden kaydı. Yavaşça geri ittiler ve duyduğum sesin kendi alçak, sızlanan inlemem olduğunu anlamam bir saniye sürdü. Zevk, üzerime dökülen sıvı ateş gibiydi, cildimi bu elektrikle vızıldatıyor ve tüm vücudumu daha fazlası için titretiyordu.

İki büyük yarak içeri kaydı, ben nefes nefese kalıp daha fazlası için inlerken içime sonuna kadar girdi. Çekildiler ve sonra Adam tekrar içeri girdi, büyük aleti bir vuruşta kıcımlı doldururken çığlık atmamı sağladı. Shane de aynısını yaptı ve Adam geri çekilirken ağrıyan amımın derinliklerine girdi.

Sonra beni *sikmeye* başladılar.

Eller tenimi kavradı, üzerimde daha sonra tadını çıkaracağımı bildiğim tatlı, lezzetli morluklar bıraktı. Dudaklar benimkini, boynumu ve kürek kemiklerimin arasındaki noktayı buldu. İki iri kaslı adam, içime girerken erkeksi hırıltıları içimde titreşiyor, her ikisinin de ağzı başımı döndürüyordu. Daha sert ve daha hızlı hareket ediyorlardı, sanki kontrollerini tamamen bırakmışlar ve içlerindeki ilkeliliğin kontrolü ele geçirmesine izin veriyorlardı. Shane homurdandı, dişleri köprücük kemiğimi tırmıklarken içime pompaladı. Adam da aynısını yaptı, karın kasları kıcımlı tokatlıyor, elleri belimi sıkıca kavıyor ve o büyük, güzel sikiyle kıcımlı beceriyordu.

Vücutlarımızdan ter damlıyor, nefeslerimiz ve inlemelerimiz odanın tonozlu tavanında beni çılgına çeviren bir yankıya karışıyor. Tüm vücudum titriyor, daha fazlası için can atıyor ve aynı anda onların içinde eriyordum. Klitorisim her itişte Shane'in şaftının üzerinde sürüklendi ve her ikisinin de ağır toplarının - çok fazla cum dolu - her sürüşte bana tokat attığını hissedebiliyordum. Ateş gittikçe daha sıcak bir hal alıyordu ve kendimi kaybediyordum.

Gözlerim kapandı, saçlarım yüzüme düştü, ağzım önce bir adamı sonra diğerini öptü, kendimi ona verirken tüm dünyam etrafımda dönüyordu

tamamen onlara. Kendimi güçlü hissettim. Özgür hissettim. Lanet bir seks tanrıçası gibi hissettim.

Kendimi *onların* tanrıçası gibi hissettim.

Shane dudaklarıma doğru homurdanarak, "Sıcak küçük amcığının sikimin üzerine damladığını hissedebiliyorum meleğim," dedi. "Sikimi sıktığını, içimdeki döller emmeye çalıştığını hissedebiliyorum. Ve o daracık küçük kıcının da dolmak istediğini biliyorum. Kalçalarından aşağı sızana kadar ikimizin de seni doldurduğunu hissetmek istediğini biliyorum. Seni mahvedene kadar. Ve işimiz bittiğinde, her şeyi baştan yapacağız, meleğim. Aslında, işimiz asla bitmeyecek. Seni her şeyimiz yapmayı ve tohumlarımızla doldurmayı asla bitirmeyeceğiz."

"Bizim için gelmek ister misin, bebeğim?" Adam kulağıma inledi, şişman siki sıkı, kavrayıcı kıcıma girip çıkıyor, zevk içimde yuvarlanırken yıldızları görmemi sağlıyordu.

"İkimiz için de boşalmak ister misin? İki büyük yarak seni gererken ve böyle doldururken boşalmak ister misin? Aç küçük bir horoz gibi daha fazlası için inlemek?"

Oh, lanet olsun...

"Bizim için gel, bebeğim," diye

tısladı Shane. "Bizim için gel Vi,"

diye hırladı Adam.

İçeri girdiler, elleri üzerimde sıkılaştı, ağızları tenimi buldu ve kendimi kaybettim.

Sanki sıvı bir ateş dalgası üzerime çöküyordu. Çığlık attım, doruk noktası içimde bir bomba gibi patlarken dudaklarımı Shane'in ağzına yapıştırdım. İnledim, tüm vücudum titriyor, kenetleniyor ve aralarında patlıyordu. Adam kükredi, çok sert ve kalın zonklayan sikini taşaklarına kadar kıcıma soktu. Shane'in ağzına doğru soludum, kardeşinin dölünün kıcımın derinliklerinde patladığını hissettim - beni sıcak, yapışkan kremiyle doldurdu.

Shane homurdandı, kalçalarını yukarı doğru sallarken beni açlıkla öptü, kendisi de boşalırken sikini olabildiğince derine itti. İçimde çok büyük bir şekilde şişti ve sonra onu hissedebiliyordum - spermi içime atıyordu, kalın ipten sonra ip

Halatı beni ağzına kadar dolduruyordu. İkisi de içime girdiler, hırladılar ve inlediler, kasları kenetlendi ve hepimizin birleştiği yerden damlayan spermi hissedene kadar dalgalandı.

Yere yığıldım, nefes nefese kaldım ve ikisi de yavaşça içimden çıkarken inledim. Beni kanepeye kaydıldılar, her biri beni tutmak için iki yanıma oturdu. Elleri titreyen bedenimi okşuyor, hâlâ alev alev yanan tenimle alay ediyordu. Döndüm, Adam'ı yavaşça öptüm, o anı yaşarken öpücüğün oyalanmasına izin verdim. Döndüm ve aynı şeyi Shane'e yaptığımda, bu sanki başka bir an gibiydi.

Kıskançlık yok. O an için kavga yok. Sadece iki mükemmel an, iki mükemmel adamla, arka arkaya.

...Tanrım, bir kız buna alışabilir.

İkisi de bana sokuluyordu ki yerde bir vızıltı sesi duyuldu. Shane kaşlarını çatarak pantolonunu yukarı kaldırdı ve cep telefonunu çıkardı. Nefesinin altında küfretti.

"Kahretsin. Rian'la olan toplantıyı unutmuşuz."

Adam inledi. "Zorunda mıyız? Buraya daha yeni geldik. Ve..." diye mırıldandı, elleri vücudumda gezinerek beni sessizce soluk soluğa bıraktı.

"Ve henüz işim bitmedi."

Shane telefonuna bakarak homurdandı. "Sesi çaresiz geliyor. Adamın bizimle bir şey hakkında konuşmaya ihtiyacı var."

Homurdandım. "Eminim."

İkisi de bana döndü, kaşlarını kaldırdılar.

"Şey hakkında, bilirsin işte."

Adam sırtıttı. "Demek o sır ortaya çıktı. Leydi Emilia'yı mı kastediyorsun?"

Kıkırdadım. "Hanımefendi ha? Ve evet, o sır ortaya çıktı." Kaşlarımı çattım. "O, yani Kral Rian gerçekten onunla evlenir miydi?"

Shane beni kendine çekerek, "O ne istediğini bilen bir adam ve istediğini buldu," diye homurdandı.

"Biz de öyle."

Beni usulca öptü, Adam kontrolü ele alınca geri çekildi.

"Buna Rian'ın sarayında devam edelim mi? Sınırdan helikopterle sadece kırk beş dakika uzaklıkta."

"Önce eve gitmeliyim. Bilirsin, duş alırım, temiz kıyafetler giyerim ve -"

"Oradaki misafir odamızda duş alabilirsiniz."

Onlara sırtarak dudağımı ısırdım. "Ya kıyafetler?"

Adam omuz silkti. "Adamlarımızdan birini evinize gönderip eşyalarınızı aldıracağız."

Sırıttım. "Korumalarının iç çamaşırı çekmecemi karıştırmasını mı istiyorsun?"

Shane kaşlarını çattı. "Yaparlar ve bir ellerini kaybederler. Ayrıca," diye sırttı aç bir şekilde. "Bizim yanımızda iç çamaşırına ihtiyacın olacağını kim söyledi?"

CHAPTER 11

SHANE

"CİDDİ MİSİN?"

Başımı sallayarak homurdandım. Daha yeni Bandiff'e, Rian'ın sarayına uçmuştuk, hepsi de bize umutsuzca ihtiyaç duyduğu bu toplantı içindi. Ve lanet olası adam henüz ortalıkta yoktu.

Asistanı, misafir odamızın kapısından dönüp uzaklaşmadan önce "Müsait değilim," demişti.

Saçmalık. Vi'nin arkadaşıyla saklanıyordu ve ben bunu biliyordum. İçimi çektim, başını sallayan Adam'a dönüp gözlerimi devirdim.

"Müsait değil
misin?" "Evet."

İnledi. "Ve biz de bizim evde *çok* eğlenceli bir şeyin ortasındaydık."

Vi kızardı ve ikimize de baktı.

"Peki ne kadar sürecek?"

"Onun ve arkadaşının ne kadar eğlendiğine bağlı."

Daha koyu bir tonda kızardı ve onu kendime çekerken sııttım.

"Her halükarda, öldürecek biraz zamanımız var."

"Kulağa iyi vakit geçirmek için bir reçete gibi geliyor."

Güldüm, onu öptüm. Kahretsin, onun espri anlayışını seviyordum. Komikti ve bizimkiyle eşleşen bir tür kirli zekâsı vardı. Mükemmeldi.

"Zaman geçirmek için bir yol

bulabilirim." "Eminim bulabilirsin."

Adam'a sırttı. Adam bana baktı ve göz

kırptı.

"Hayır, başka bir şey düşünüyorum. Pis akıl."

Gözlerini devirdi. "Başka bir şey... gibi mi?"

"Sanırım bize bir şey borçlusun."

Kaşlarını çattı. "Affedersiniz?"

Kıkırdadı, onu kendine çekti ve öptü.

"Daha önce, baloda. Sanırım birisi pasta yapma becerileri
k o n u s u n d a çok büyük iddialarda bulunuyordu."

Kıkırdadı. "En azından hiç yedin mi? Süsleyemeden psikopat gibi kaçtığımı biliyorum."

Homurdandım. "Evet ama yandı."

Yüzünü buruşturdu. "Gerçekten

mi?"

"Evet, zamanlayıcı olduüzerinde Sessiz. Ve Biz..."
I sırttı açlıkla. "*Dikkatim dağıldı.*"

İkimiz de ona yaklaşırken dudağını ısırды ve yutkundu.

"Buna ne dersin, meleğim?" Hırladım. "Bu iddialarını gerçekleştirmek ister misin?" "Uydurduğumu mu söylemeye çalışıyorsun?"

"Hey, sadece bunu destekleyecek hiçbir kanıtım olmadığını söylüyorum." Başını bana doğru salladı ve bir sırtışını ısırды.

"Oh, oyun devam ediyor."

"Söylediği şey..." Adam sırtıttı. "Sanırım pastandan bir dilim almamız gerekiyor."

Biz gülerken o kızardı, gözlerini devirdi.

"Peki, tamam," diye küstahça konuştu. "Mutfak, şimdi. İtibarım tehlikede."

"Tamam, zamanlayıcı ayarlandı."

Fırından geri çekildi, elindeki zamanlayıcıyla oynuyordu. "*Ve* bu sefer sessizde değil."

"Ve bu sefer kaçmıyorsun."

Kıkırdadı, dönüp bize baktı. Başını yavaşça salladı. "Hayır, değilim."

"Hâlâ öldürecek zamanımız var, biliyorsun."

"Rian ile toplantın yok muydu?"

Adam homurdandı. "O şimdi bekleyebilir. Bizim uğraşmamız gereken kendi işlerimiz var."

"Ah?" diye mırıldandı, gözleri şehvetle ikimize kilitlenmişti. "Nasıl?"

"Seni boşaltmamızın üzerinden en az iki saat geçtiği gerçeği gibi," diye homurdandım ve onun inlemesine neden oldum.

Adamlarımızdan biri onun evine gitmiş, kıyafetlerini almak için acele etmiş ve bizimle Rian'ın sarayında buluşmak için geri dönmüştü. Üzerinde o muhteşem bacaklarını ve kıvrımlı poposunu gösteren bir etek ve o ağız sulandıran göğüslerini ellemek için *yalvartan* bir atlet vardı. Lanet olsun, son yarım saattir onun pişmesini izlerken taş gibi sertleşmişim. Ya şimdi? Şimdi ona beni ne kadar sertleştirdiğini, ne kadar acıktırdığını gösterecektim. Ve Adam'ın da aynı şekilde olduğunu biliyordum.

"Peki neden bize göstermiyorsun?"

İkimiz de ona bakıyorduk, ikimiz de açtık, serttik ve onu *istiyorduk*. Ve birden odanın havası değişti. Bu artık yemek pişirmekle ilgili değildi. Biz, o ve ona yapmak için can attığımız her şeyle ilgiliydi.

"Neyi göstereyim?" diye fısıldadı nazlı

nazlı. Oh, o biliyordu.

"Biliyorsun," diye homurdandı Adam biz yaklaşırken. "Göster bize güzelim."

Dudağını ısırarak sırttı. "Sana ne olduğunu

göster-" *Her şeyi*," diye homurdandım. "Bize

her şeyi göster."

İçine girdim ve kalınlaşan sikimin kıkına girdiğini hissederek inledi.

"Siktir," diye fısıldadı kalınlığımı ona karşı sallarken. Ve Adam yaklaştı, ikimizi de hissedebileceğini biliyordum, onun için çok sertti.

"Sanırım firincılık bazı insanlar için seksi, ha?" diye nefes aldı.

Sırttım ve boynunu öptüm. "Sorun pasta değil bebeğim. Sorun *sensin*."

Dudaklarımı boynuna yapıştırdım, elim dolgun göğüslerini avuçlamak için yukarı kayarken sikim zonkluyordu. Vi inledi, beni geri itti ve Adam içeri girip dudaklarını onunkilere yapıştırdığında, o da onu aklıkla öptü.

Uzaklaştım, hızla küçük fırın mutfağının tek kapısına atladım ve kapıyı kapattım. Hızla ona geri dönmeden önce kapıyı kilitledim.

Bu sefer kesinti yok.

Vi, tekrar arkasına geçtiğini hissettiğinde inledi, sikimi içine sokarken ellerim kıkının üzerinde kayıyordu.

"Çok fazla zamanımız yok," diye inledi Adam.

"İkinizin de beni aptalca becermesi için yeterli

zaman mı?"

"Seni küçük kötü kız gibi her iki sikimizin üzerine boşaltmaya yetecek kadar zaman var, orası kesin," diye homurdandım.

Adam atletini başından sıyrırken ben de eteğini yukarı çekmeye başladım. Ama sonra siktir et dedim ve aşağı çektim, kalçalarının üzerinden kaydardım ve ayaklarına düşmesine izin verdim, onu aramızda çıplak ve çıplak bıraktım.

Çoğunlukla zavallı adamın onun kıyafetlerini almaya gitmesi, külot çekmecesini karıştırırsa bir elini kaybetmesi hakkında şaka yapıyordum. Ama adam *yapmamıştı*, bu da harika bir şekilde Vi'nin kıyafetlerinin altında çıplak olduğu anlamına geliyordu.

Mükemmel.

Elim onun yumuşak, sıkı kıcını kavradı, Adam dudaklarını pembe, acıyla sertleşmiş bir meme ucuna dolamak için ağzını bıraktı. Başını çevirdim, onu açlıkla öptüm ve Adam elini bacaklarının arasına kaydırduğunda, dudaklarıma çok tatlı bir şekilde inledi.

"*Siktir*," diye nefesi kesildi.

Homurdandım, kendi elimi onun kalçalarının arasından aşağıya indirip daha yukarıya sürükledim. Adam'ın parmaklarının içine girip çıktığını ve kalçalarını kaplayan kayganlığı hissettim. Adam amını parmaklarken ben de klitorisini okşadım, suları parmaklarımın üzerine damlarken başparmağımı küçük yumrunun üzerinde gezdirdim.

Parmaklarımın göt deliğinin üzerinde dans etmesine izin verirken geri kaydım, hâlâ onu öpüyordum. "Oh Tanrım," diye inledi sessizce, dudaklarıma doğru nefes nefese.

"Bunu istiyor musun
meleğim?" Yutkundu ve
başını salladı.

"İkimizin de seni tekrar becermesini mi
istiyorsun?" "*Evet*," diye tısladı. "Evet,
lütfen!"

"Adam o küçük dar amcığı sikerken benim sikimi bu kıçta hissetmek ister misin?"

Sadece ağzını benimkine yapıştırdı ve beni şiddetle öptü. Arkasında dizlerimin üzerine çöktüğümde büyüyerek geri çekildim. Adam dilini onun meme uçlarında gezdirdi ve kendisi de yere düşmeden önce onu derinden öpmek için yukarı doğru hareket etti. Vi nefes nefese kaldı, elleri ikimizin de saçlarına kayarken vücudu titriyordu.

Ne istediğimizi biliyordu.

Ellerim onu benim için açtı, dar, baştan çıkarıcı küçük göt deliğini ve altındaki kaygan, pembe amını ortaya çıkardı. İçeri girdim, kıcını bulana kadar dilimi yarığından yukarı sürükledim. Deliğini okşayıp dilimi etrafında döndürürken ciyakladı. Adam içeri girdi, dudaklarını zonklayan klitorisinin etrafına sararken amına doğru inledi ve onu yavaşça dillemeye başladı.

"*Siktir*," diye bağırdı, biz ona çılgılık attırmaya başladıkça bacakları titriyordu.

Dilim onun dar küçük halkasının etrafında dönüyor, o inerken ucu ona doğru bastırıyordu. Adam'ın onun içine doğru inlediğini, klitorisini acımasızca okşarken titreşimlerin vücudunda titreştiğini hissettim.

Elleri saçlarımıza gömüldü, titrerken bize yapıştı, kalçaları yavaşça aramızda ileri geri sallanıyordu. Elim kıcına bir tokatla indi, parmaklarım derisini yatıştırmadan önce zevkle inlemesine neden oldu. Diğer elim pantolonuma doğru kayarak kemerimi çözdü ve fermuarı yırttı. İçeri uzandım, kalın sikimi çıkardım, elimi etrafına sardım ve ağzımla onun yaramaz küçük kıcını okşarken okşadım.

Ama lanet olsun, daha fazlasına ihtiyacımız vardı.

Yine, sanki birbirimizin zihnini okuyormuşuz gibi, Adam ve ben aynı anda ayağa kalktık. Adam kendi sikini serbest bırakıp pantolonunu tekmelediğinde onu çılgınca öperek inledi. İkimiz de tişörtlerimizi yırttık, şimdi onunla birlikte çırılçıplaktık, ona doğru ittik, onu iki kaslı vücudumuzun arasına sıkıştırdık. Aletimi okşadım, şişmiş ucunun büzüşmüş göt deliğine doğru hafiflediğini hissedene kadar başını aşağı doğru ittim.

"*Becer beni*," diye inledi.

Nefesi kesildi ve hareketlerinden Adam'ın sikini onun amcığıyla aynı hizaya getirdiğini anladım. Boştaki elimle bacağına kavradım, kaldırdım ve ikimiz de içeri itmeye başlarken onu bizim için açtım. Adam ilkti, kayıyordu

ballı küçük amına. Homurdandım, sonunda başım içeri girene kadar onun sıklığına karşı ittim.

Vi zevkle çılgık atıyor, titriyor ve ikimizi de pençeliyordu. Homurdandım, göt deliğinin glansımda sıkıldığını hissettim, dayanmak için savaşıırken kalın shaftımın etrafında spazm geçirdim. Ve yavaşça, ikimiz de sonuna kadar girmeye başladık. Homurdandım, onun sıcak küçük kıcının sikimi sağdığını, içinde zonklarken sıkıca kavradığını hissettim. Geri çekildim, Adam da aynısını yaptı, ikimiz de tekrar içeri girip onu bir kez daha doldurmadan önce.

Daha hızlı hareket etmeye başladık, onu aramızda ileri geri becerirken inlemeleri küçük mutfağı dolduruyordu. Adam'ın ağzı göğüslerini bulup meme uçlarını emerken ben de dişlerimi boynunda gezdiriyordum. Bacağını daha yukarı iterek arkadaşımın beline doladım ve iki elimle kıcını sıkıca kavrayıp kaldırdığımda ne yapacağını biliyordu.

Adam onu sıkıca tuttu, ikimiz de onu daha sert ve daha hızlı sikmeye başladığımızda her iki bacağı da beline sarıldı. İkimiz de inliyorduk, kaslarımız kasılıyor ve dalgalanıyordu, vücutlarımız ıslak bir şekilde bir araya geliyordu. Ter tenimizden aşağı dökülüyor, büyük yaraklarımızı defalarca içine sokarken onun nefes nefese inlemeleri bizimkilere karışıyordu.

Fırın masasına geri yuvarlandık ve sorunsuz bir şekilde, bir vuruşu bile kaçırmadan tekrar üzerine çıktık. Adam sırt üstü yattı, ben üstüne tırmanırken Vi'nin bacakları kalçalarının iki yanına açıldı. Vi çılgına dönmüştü, o daracık küçük kıcına *sahip* çıkmaya başladığımda ona sürtünüyordu. Ağır toplarım her itişte ona tokat attı, şişmiş horozumun her santimi her vuruşta sıkı küçük poposuna çarptı. Saçlarını sıkıca kavradım, başını geriye çektim ve onu vahşice öptüm. Adam'ın elleri onun kıcını kavradı, büyük aletini damlayan ıslak, sıkı küçük amına sokup çıkarırken onu benim için açtı.

Hiçbirimiz daha fazla dayanamayacaktık ve bunu biliyorduk.

"Boşalacağım - çok sert boşalacağım," diye nefes nefese bağırdı ve dudaklarıma doğru inledi.

Adam eğildi, o beni öperken ağzı onun boynunu buldu, onun siki ve benimki tekrar tekrar ona girip çıkıyordu.

"Bizim için gel," diye tısladı. "Büyük siklerimiz için gel. O tatlı kızın döllerini taşaklarımın üzerine damlat. Ve sonra o küçük dar kıcını dölle doldurduğunu hissetmek istiyorum. Biz gittikten sonra senden damlamasını istiyorum. Seni bizim olarak işaretlemek. Tüm döllerimin tenine akmasını istiyorum, böylece tüm dünya senin *bize* ait olduğunu bilsin.

Çılgınca inliyor, titriyor, nefes nefese kalıyor, o kenara doğru yuvarlanırken kasları sıkılıyordu.

"Bizim için *gel* meleğim," diye kulağına homurdandım. "İyi bir kız ol, o büyük yarakları daracık deliklerine güzelce ve derinlemesine al ve bizim için *gel*. Bizim için gel, bizimle gel ve *Kraliçemiz* ol."

Çılgılık attı ve aniden her şey patlamaya başladı.

Vi'nin orgazmı ona çarptı, tüm vücudu gerildi ve sonra doruk noktasını inlerken içimizde eridi. Adam kükredi, taşakları onun kaygan küçük amının derinliklerine boşalırken kalçalarını sertçe ona doğru salladı. Ve bu dayanabileceğim son şeydi.

Taşaklarımın derinliklerine daldım ve boşaldığımda sanki tüm benliğim aletimin şişmiş kafasından dışarı fırlıyordu. İnledim, nefes nefese kalana kadar tohumumun yapışkan ipini kıcının derinliklerine pompaladım. Ta ki üçümüz birlikte inleyip eriyene kadar.

Yavaşça içinden çıktık ve ben de fırın masasının üzerinde ikisinin yanında sırt üstü yuvarlandım.

...Tekrar pişirmek için kullanılmadan önce *iyice* temizlenmesi gerektiğini birine bildirmek için bir not aldım.

Vi, Adam'ın üzerinden yuvarlandı ve ikimiz de onu sıkıca tutup tenini okşayıp öperken aramıza yerleşti.

Ve tam o anda, zamanlayıcı

kapandı. Sırıttım.

"Benimle dalga geçiyorsun."

Vi döndü ve kaşlarını kaldırarak bana baktı. "Ne?"

"Pasta."

Adam nereye varacağını bildiği için kıkırdamaya başladı. "Ne olmuş ona?"

"Görünüşe göre hem yiyip hem de içebileceğiz."

Gözlerini devirdi, biz onu kendimize çekerken bir kahkaha at t t ı ve kendimizi yeniden onun içinde kaybettik.

CHAPTER 12

A D A M

"İnan buna. Bu gerçekleşiyor." Danışmanı Tomilson'a ters ters bakarken Rian'ın sesinde bir sertlik vardı. Ne Shane ne de ben arkadaşımızın çakal suratlı danışmanından pek hoşlanmıyorduk. Çocukluğundan beri Rian'a göz kulak olduğunu biliyordum ama bize hep entrikacı biri gibi görünmüştü.

Şu anda hâlâ Rian'ı yeni tanıştığı ve teknik olarak kraliyet ailesinden olmayan bir kızla -Leydi Emilia- evlenmenin kötü bir fikir olduğuna ikna etmeye çalışıyordu. Ama aynı zamanda onu, Rian'ın Emilia'yı tanıdığından *çok* daha az tanıdığı Prenses Jin'le evlenmeye ikna etmeye çalışıyordu.

"Efendim," dedi Tomilson kaşlarını çatarak. "Gerçekten yapmalıyım -"

Rian danışmanına bakarak, "*Oluyor* Tomilson," diye tısladı. "Her zaman sadık oldun ve çoğu kişinin bildiğinden daha fazla arkamı kolladın, ama bu sefer arkamda olmana ihtiyacım var."

Rian az önce Emilia'yla ilgili "haberler hakkında bizi bilgilendirmişti". Bir de hemen ertesi gün onunla evleneceğini. İkimizin de ona zaten bildiğimizi söyleyecek cesareti yoktu - düğün hakkında değil ama kız hakkında. Ama ona Vi'den de bahsetmemiştik.

Aslında Marius ve güvenlik görevlilerimiz dışında kimseye ondan bahsetmemiştik. Bu düşünce içimi burktu. Onun bu küçük sır olarak kalmasını istemiyordum. Kendimi bayağı hissediyordum. Ama sonra, üçümüz de bunun bir sır olmamasının kolay olmayacağını biliyorduk. Birincisi, insanlar konuşacaktı. Bu bizim verdiğimiz bir şey değildi.

İnsanların ikimiz hakkında ne söylediği umurumda bile değildi ama bir magazin gazetesinin Vi hakkında *ikimizle* birlikte atıp tutması düşüncesi öfkemi artırıyordu.

Ve aynı şekilde, bizim tarafımızda tam olarak ne yapılabilirdi? Babamız tahtını bırakıp bize devretme fikrini tartışmıştı. Bir ülkeyi iki kralın yönetmesi fikri duyulmamış bir şey değildi ama iki kralın *bir kraliçeyi* paylaşması da pek popüler *bir* fikir sayılmazdı.

Doğruyu söylemek gerekirse, her yerinde skandal yazıyordu.

Kahretsin, bu düşünceden nefret ediyordum. Vi'yle yaşadıklarımız skandal değildi. Ne kadar kirli olsa da, küçük kirli bir ilişki değildi. Hayır, gerçektir. Gerçektir, derindi ve sonsuza dek tutunmak istediğim bir şeydi. Ama krallığımız bunu nasıl görecekti?

Rian'ın boğazını temizlemesi beni düşüncelerimden uzaklaştırdı ve başımı kaldırıp onun Shane ve bana baktığını gördüm.

"Ee, ne düşünüyorsun?"

"Benim fikrim mi?" Omuz silktim. Az önce kulak kesilmiştim ama ondan önce arkadaşımızın Emilia denen kızla ilgili her şeyi anlatmasını ve onun için ne kadar deli olduğunu dinlemiştim. Ve eğer Vi'nin en iyi arkadaşıysa, nasıl daha az harika olabileceğini anlayamıyordum.

"Bence bu kızla evlenmezsen aptalın tekisin." Shane'e bakarak sııttım.

"Ayrıca, aptal *olduğun* için seni fena benzeteceğiz."

Rian'ın sert yüzü bir gülümsemeye dönüştü.

"Mükemmel." "Efendim, kararınızı verdiğinizizi

biliyorum, ama -" Tomilson'a ters ters bakarak,

"Evet," diye mırıldandı.

"Prenses Jin ve ailesinin kraliyet ittifakları açısından sunabileceği *çok şey* var, ticari anlaşmalardan ve siyasi -"

"Tomilson," diye tersledi Rian. "Benim sözüm kesindir ve Prenses Jin hakkında tek kelime daha duymak istemiyorum. Lütfen ona ve ailesine baloya katıldıkları için teşekkür edin ve eğer orta çağda yaşıyormuşuz gibi evliliklere bağlı olmayan ticaret anlaşmaları hakkında konuşmak isterlerse, onlarla oturmaktan mutluluk duyarım. İstemezlerse, bu onların kararıdır."

Başını iki yana salladı.

"Emilia istediğim tek kişi ve yarın onu Kraliçem yapıyorum. Bu *son* sözüm. Anlaşıldı mı?"

Rian'ın huysuz küçük danışmanı veda edip topuklarının üzerinde dönerek uzaklaşırken sırtarak onu izledim.

O gittikten sonra Shane güldü. "Dostum bu adam beni *deli* ederdi."

"Tomilson... Benim iyiliğimi düşünüyor, sadece kendi bildiğinden şaşmıyor." "Prenses Jin için çok kötü," diye kıs kıs güldüm.

"Seni temasa geçirmemi ister misin?" Rian şaka yaptı. "Nessa'dan birinin yanlışlıkla taç verdiği dangalaklarla ilgilenip ilgilenmediğine bakabilirim?"

"Har har har." Kardeşim gülerken ona orta parmağımı salladım. "İlgilenmiyorum."

"Hey, o çok güzel."

"Eminim öyledir. Ama ben iyiyim."

Rian kardeşime döndü. "Shane? Randevu ister misin? Görünüşe göre ticaret anlaşmalarıyla birlikte geliyor."

Shane gözlerini devirdi. "Yok, ben de iyiyim. Teşekkürler."

Bakışları şüpheyile aramızda gezinirken Rian'ın yüzündeki sırıtış kayboldu.

"İkinizin arasında neler oluyor?" Gözleri kısıldı, parmakları çenesinde gezindi.

"Hiçbir şey," diye mırıldandım aceleyle.

"Evet, sen neden bahsediyorsun?" Shane mırıldandı. Kahretsin, çok hızlıydı. Sanki bir şey saklıyormuşuz gibi çok çabuk cevap vermiştik. Saklıyorduk da, her ne kadar gün ışığına çıkmamasından nefret etsem de. Ama ortaya çıkmadan ve kimseye söylemeden önce, onun için sorun olmadığını bilmemiz gerekiyordu. Shane ve ben, bunu kaldırabilirdik. Bir kızı paylaştığımız için halkın bize burun kıvrmasına katlanabilirdik. Ama Vi? Hayır. O spot ışıkları altında büyümemişti.

magazin dergilerinde kendi hayatını okuyordu. Taçları olan *biz* olsak bile onun burada daha fazla çıkarı vardı.

Rian bize ters ters baktı. "Geçen gece ortadan kayboldunuz ve şimdi ikiniz de randevuları geri mi çeviriyorsunuz?"

Ben de ona ters ters baktım. "Geçen gece tanıdığımız bazı insanları bulduk. Kahretsin, sen etrafta dolaşıyordun -"

"O cümleyi nasıl bitirdiğine dikkat edeceksin," diye tersledi.

Gülümsedim. "Yeterince adil. Ama ne demek istediğimi biliyorsun. Sen gitmiştin. O baloda ortadan kayboldun ve biz de kendimizi eğlendirmek için başka yollar bulduk."

"Peki ya Prenses Jin?"

Shane homurdandı. "Pardon, Bandiff'te *işlediğin* bir suç için verdiği randevuları geri mi çeviriyoruz şimdi?"

Rian içini çekerek masasının arkasındaki sandalyeye çöktü. "Özür dilerim," diye mırıldandı. "Sadece yorgunum."

"Geç mi kalktın?"

Shane'e sertçe baktı, gözleri kısılmıştı. "O benim kraliçem olacak, pislik."

Shane gülerek masanın Rian'ın tarafına geçti ve sırtını sıvazladı.

"Hey, senin adına mutluyuz dostum. Sadece sana zor anlar yaşatıyoruz. Dürüst olmak gerekirse, seninle gurur duyuyorum dostum. Kulağa geldiği kadar inanılmaz biriye, üvey annesinin altında bir bodrumda yaşarken bile, onunla tanışmak için sabırsızlanıyoruz."

"Teşekkürler." Rian ikimize de başıyla selam

verdi. "Pekâlâ," diye iç geçirdim, ayağa

kalktım. "Gitmemiz gerek."

Emilia'nın banyo vaadinin fantezisi kafamda çok uzun süre oynamıştı ve sikim bunun için ağrıyordu. En iyi arkadaşımızla yüz yüze konuşmak iyi gelmişti, az önce evlendiği kızla evlenme planları hakkında

taniştık. Ve onun yanında olmaktan mutluyduk. Ama şimdi? Artık bizim olanı talep etme zamanı gelmişti.

şimdi ağızımı tekrar onun üzerinde gezdirme zamanıydı. Belki duşta, sıcak su üçümüzün üzerinden akarken onu birlikte becerirdik. Ya da belki bir banyoda, ben içine girerken onun yumuşak, kaygan teni benimkine sürtünürdü.

Başımı salladım. Siktir, ona ihtiyacım vardı. şimdi. Shane'e

baktım. "Biliyorsun, yapmamız gereken bir şey var."

"Ah, evet, o," diye homurdandı, gözlerinin arkasında ateş parlıyordu. Onun da benimle aynı şeyi düşündüğünü biliyordum - sikini tekrar Vi'ye sokmak için *sabırsızlanıyordu*.

Rian keskin ve şüpheci bir kaş kaldırarak bize

baktı. "Daha sonra, dostum. İhtiyacın olursa bizi

ara."

Shane ve ben dönüp Rian'ın ofisinin kapısına yöneldik ki onun sesi bizi durdurdu.

"Bu ne lan?"

Döndüm. "Ha?"

"Bu." Rian ayağı kalkarken kaşları çatıldı ve saçımdaki bir şeyi işaret etti. Elimi kaldırıp şakağıma götürdüğümde saçımdan beyaz unun döküldüğünü gördüm ve gülmek için kendimi zor tuttum.

"Hiçbir şey, dostum." Omuz silktim. "Hiçbir fikrim yok."

Rian bana doğıru yürüdü ve ben elimi çekemedem parmağını başıma dokundurdu.

"Dostum, sen ne-" "Bu

lanet olası un mu?"

Shane ve ben donup kaldık, birbirimize baktık.

"Fırın unu." Rian'ın gözleri Shane'in başının yan tarafında kısıldı. "Dostum, senin saçında da biraz var. Siz ikiniz mutfakta falan mı takılıyordunuz? Birdenbire pişirme işine mi girdiniz?"

Daha çok aniden BAKERS'a dönüşmek gibi.

Shane'e baktım ve Rian aniden tekrar konuştuğunda ikimizin de ona tanıştığımız kızıdan bahsetmek için iyi bir zaman olup olmadığını anlamaya çalıştığımı söyleyebilirdim.

"Emilia'nın bodrumda yaşadığından hiç bahsetmedim."

Kahretsin.

Ben boğazımı temizlemeden önce oda sessizleşti. "Bunu daha sonra konuşabilir miyiz?"

"Bunu hemen şimdi tartışabiliriz."

Shane iç çekti. "Tamam, tamam. Haklısın. Bir kız var, tamam mı?"

"Öyle mi? Peki kim bunlar ve Emilia liv'in nerede olduğunu nereden biliyorsunuz?"

Shane sessizce, "Ben kızlar çoğul demedim," dedi.

Şaşkınlıkla kaşlarını çattı, sonra birden kaşları havaya kalktı.

"Oha, ne?"

İçimi çektim ve omzuna vurdum.

"Rian, seninle gurur duyuyoruz ve senin adına mutluyuz. Ve tabii ki yarın bu kızla evlendiğinde de yanında olacağız. Ama şu an için?"

Shane sessizce, "Şimdilik gidip kendi prensesimizi bulmalıyız," dedi. Rian yavaşça sırtıttı. "Bu kulağa çılgınca geliyor."

"Oh, öyle," diye h o m u r d a n d ı m . "İnan bana, çok çılgınca. Seni yarın bilgilendireceğiz, söz veriyorum. Şimdi git ve düşün için hazırlan."

Arkadaşımıza sarıldık, dönüp kapıdan çıkmadan önce onu tekrar tebrik ettik.

Kendi misafir odalarımıza geri d6nerken koşuşumuzda bir çaresizlik vardı. Kalpler yarışıyor, kaslar sıkılıyor, sikler onun kaygan sıcaklığının üzerlerinde kaydđını hissetmek için *ağrıyordu*.

Takıntılıydık. Tahrik olmuştuk. Ona *bağımlıydık* ve son vuruşumuzdan bu yana çok uzun zaman geçmişti. Ve şimdi onu bulmanın, kıyafetlerini parçalamanın ve daha fazlası için *ığlık* atmasını sağlamanın zamanı gelmişti.

CHAPTER 13

VI

"*Kahretsin, ne?!*"

Tamam, Emilia ve Kral Rian'ı biliyordum. Ama en iyi arkadaşınız size telefonda Kral'ın onunla birlikte yaşadığınız eve gelip onu kötü kalpli üvey annesi ve kız kardeşlerinden çaldığını ve yarın *onunla evleneceğini* söylediğinde biraz korktunuz.

Ya da çok.

Nabzım hızla atarken sırtışıım tüm yüzüme yayıldı.

"Yarın mı? Cidden yarın Kral Rian'la mı *evleniyorsun?!*"

Emilia telefonda saf bir sevinçle kıkırdadı ve yüzündeki o kocaman sırtışı hayal edebiliyordum. Tanrım, ben de onun adına çok mutluydum.

"Bu çok çılgınca!"

"Biliyorum! Ben sadece..." diye devam etti, sanki doğru kelimeleri arıyormuş gibiydi. Ama inanın bana, ne demek istediğini biliyordum.

"Sadece biliyorsun," diye boşlukları doldurdum.

"Evet," dedi sessizce. "Onu gerçekten tanımadığımı ve bunun çok ani görüldüğünü biliyorum. Ama çok mantıklı Vi. Her şey yerli yerine oturuyor."

Bir de bana sor.

Ona anlatmak istedim. Kendimi serbest bırakmak ve Nessa'nın *iki* prensiyle yaşadığım fırtınalı aşk hakkında her şeyi ona anlatmak istiyordum. Ama kendimi tuttum. Kısmen, düğün haberleri ve diğer şeyler yüzünden onun ilgi odağı olmak istemediğim için. Ama aynı zamanda, sanırım hala onun bu konuda ne düşüneceği konusunda gergindim. *Herkesin* benim ve iki erkek hakkında ne düşüneceği konusunda gergindim. Ve sadece iki kişi değil. Son derece tanınmış, halkın gözü önünde olan iki adam. Bir gün koca bir krallığın kralı olacak adamlar.

Yani, kraliyet mensubu adamın kraliyet mensubu olmayan aşkının ayaklarını yerden kesip onu gün batımına götürdüğü peri masalından biraz farklıydı. Bu özellikle kirli sonsuza dek mutlu masalında beni süpüren *dört* el olması açısından farklıydı.

"Güven bana, anlıyorum," dedim sessizce. "Em, senin için çok heyecanlıyım!" Güldüm. "Aman Tanrım, Marta ve *kaltaklar* daha önce eve gelip seninle ayrıldığında kendilerini kaybetmiş olmalılar."

Durakladı. "Peki, sen söyle. Ben gittikten sonra işler nasıldı?"

Kahretsin.

Bu, balo gecesinden beri eve gelmediğimi hatırladığım kısımdı. Çünkü Shane ve Adam'la kaçmışım ve o zamandan beri eve dönmemişim.

"Evet, ben... Emin değilim."

Lanet olsun. Şimdilik bu sırrı saklamak için çok fazla.

Emilia yine de devam etti. "Hayır, demek istediğim sana karşı ekstra kötü davrandılar mı?"

"Oh, evet, ben..." Boğazımı temizledim, bir bahane arıyordum. "Dün işten izin aldım. Bayan Smith yemek hazırlama işini devraldı."

Harika. Yarı zamanlı saha görevlisini suçla. Harika bahane, self.

"Garip, *sesin* hasta *gibi* gelmiyor."

Şiddetli bir şekilde öksürdüm, burnumu siler gibi yaptım. Hattın diğer ucundaki sessizliğe bakılırsa, endişelendiğim kadar boktan bir performanstı.

"Bu kulağa çok sahte geliyor."

Saçmalık.

Kalın kalın yutkundum. Kahretsin, en iyi arkadaşıma yalan söylemekten nefret ediyordum ama henüz hazır değildim. Adam, Shane ve benim nasıl olmak istediğimizi bile bilmezken, onunla bu işe girmeye hazır değildim.

Emilia iç çekti. "Geçen geceki çocuklar için tamamen ekildin, değil mi?" Tekrar iç çekti. "Neden bu senin için hâlâ bir sır Vi? İki erkek olduğunu zaten biliyorum ve tabii ki yargılamıyorum. Kulağa seksi geliyor." Durakladı. "Hadi ama, neden bu kadar kapalı oynuyorsun?"

"Çünkü..." Sessizce söyledim.

"Geçen gece iki erkekle aynı anda öpüştüğün için mi?" Sessizce güldüm.

"Yani, evet. Belki de."

Bu ve ikisi de tahtın varisleri. Bu ve eğer bu ortaya çıkarsa, hemen hemen sonsuza kadar magazin basınında konuşulacak.

"Hâlâ devam ediyor, değil mi? Yani bu sadece rastgele bir öpüşme değildi, değil mi?"

"Emilia -"

"Söyle bana Vi," dedi

nazikçe. "Bu bir skandal,"

diye fısıldadım.

"Evet, ama bu bilmek istemediğim anlamına gelmiyor. Konuşmana ya da bu konuda konuşmana yardım etmek istemediğim anlamına da gelmiyor," dedi arkadaşım nazikçe. "Bana söylemek zorunda değilsin, ama biliyorsun ki seni yargılamayacağım."

İnledim. "Biliyorum, biliyorum. Ve teşekkür ederim. Ama sonra, tamam mı? Söz veriyorum, konuşacağız." Sırıttım. "Ama şimdi, yarın nasıl Bandiff *Kraliçesi* olacağın hakkında konuşmaya geri dönebilir miyiz?"

Emilia kıkırdadı ve konuyu kapattığında rahat bir nefes aldım. Şimdilik.

En iyi arkadaşım *Kraliçe* olmak üzereydi. Bandiff'in yasal kraliçesi. Hem de önümüzdeki yirmi dört saat içinde! Düşündükçe aklım başımdan gidiyordu. Vay anasını, hem de *evli*.

Kıkırdadım, Adam ve Shane'in misafir odasındaki misafir yatağına uzandım ve Rian'ın sarayının devasa tonozlu tavanlarına baktım. Tanrım, yarın *Emilia'nın* sarayı da gelecek. Bilirsiniz, şu Kraliçe meselesi yüzünden.

Kafamın içinde çarklar dönerken dudağımı ısırarak başımı salladım. Peki ya ben? Birlikte olduğum erkekler... "L" kelimesini bu kadar erken kullanmak büyük bir hataydı. Ama Adam ve Shane, onlar prenslerdi. Ve yakında tahtlarını babalarından devralacak olan prensler.

...Peki bu benim için ne anlama geliyordu? Yani, bir kraliçe olabilir miydim?

Gözlerimi devirmiştım. Lütfen. İkiisiyle birlikte olmak bile yeterince karmaşık olurdu, hatta imkânsız bile sayılabilirdi. Ama onlarla *evlenmek*? Bunu yapabilir miydim? Onlar böyle bir skandalla uğraşmak isterler miydi?

Bunu bir kenara ittim, çünkü düşünmek için çok büyüktü. Şu anda tek istediğim bu kadar yeni olmanın ve her şeyin bu kadar harika olmasının sıcaklığında oturmakken çok fazlaydı. Ayrıca, dünyadaki en iyi arkadaşım yirmi dört saatten kısa bir süre içinde evleniyordu!

Birdenbire dimdik oturdum, zar zor hatırladığım bir şey zihnimin önüne geldi.

Kolye.

Kahretsin, neredeyse unutuyordum. Üzerinde gümüşten küçük bir gül goncası olan küçük kolye büyükannemindi. Emilia'yı torunu gibi severdi ve ölmeden önce onu bana vermiş ve hangimiz önce evlenirsek kolyenin bana ya da Emilia'ya gideceğine dair söz verdimişti. Güldüğümü ve büyükanneme asla evlenmeyeceğimi söylediğimi hatırlıyorum.

...Yani, öyle miydim? Onlar hakkında ne hissettiğimi biliyordum ve onların da benim hakkımda ne hissettiklerini bildiğimden oldukça emindim. Ama onlarla evlenmek bambaşka bir şeydi. Ve bunun gerçekleşebileceğinden bile emin değildim. Ama Emilia? O gemi yarın kalkıyordu. Birden tek düşünebildiğim büyükannemin kolyesi oldu.

Onu almak zorundaydım.

Yataktan fırladım, üzerime bir şeyler geçirdim ve telefonuma baktım. Tamam, zamanım vardı. Shane ve Adam'ın bir süre daha Rian'la buluşacağını biliyordum. Ama aynı zamanda iki kat altımızda kalan güvenlik görevlilerine de ücretsiz erişim izni vermişlerdi ve ben de oraya doğru yürüdüm.

"Hey."

Ekiplerinin başındaki iri yarı, kaslı adam Marius, okumakta olduğu gazeteden başını kaldırıp baktı.

"Hanımefendi," dedi içtenlikle, gürleyen derin sesiyle. "Acaba..." Yutkundum. "Bir araba ödünç alabilir miyim?" Bana meraklı bir bakış attı.

"Nereye gitmek için?"

"Benim evim. Sadece bir şey almam gerekiyor." "Ekibim seve seve -"

"İç çamaşırı çekmecemde."

Dudakları büzüştü ve birden Shane'in, insanların külot çekmecemi karıştırmaları halinde "bir ellerini kaybedeceklerine" dair yaptığı şakayı hatırladım. Bunu adamlarına ne kadar büyük bir tehdit olarak anlattığını merak ettim.

Güldüm. "Bak, hiç kimsenin elini kesmeyecek." Marius sırtıttı. "Farkındayım, bayan. Ama yine de -"

"İşte bu yüzden bir araba ödünç alıp kendim götürmeliyim. Bu önemli ve malikane buradan arabayla yarım saat uzaklıkta."

"Adamlarımdan biri size şoförlük yapsın."

Gözlerimi devirdim.

"Marius." "Hanımefendi."

"Kim olduğumu biliyorsun, değil mi?"

Bu hileli bir soru olabilirmiş gibi kaşlarını çatı.

"Hiç kimse. Ben bir *aşçıyım* Marius, kraliyet prensesi değil. Dünyadaki hiçbir suikastçı, adam kaçırar ya da siyasi terörist benim kim olduğumu bilmiyor. Bana bir şey olmaz."

Yavaşça gülümsedi, başını salladı ve ceketinin cebinden bir dizi anahtar çıkardı. Anahtarları bana doğru uzattı ve ben de alırken sııttım.

"Sen en iyisisin."

"Sadece çabuk ol,

tamam mı?"

"Tamamdır."

"Ve başını belaya sokma."

Kıkırdadım. "Marius. Burası benim evim. Nasıl bir belaya bulaşabilirim ki?"

Her zamanki gibi eve geldiğimde fark edilmemiştim. Gerçi bu sefer Marius'un şık siyah Mercedes'iyile gelip mutfak kapısının önüne park etmiştim. Ama görmezden gelinmiş *olsam* bile, bu evin sessiz olmasından kaynaklanmıyordu, hiçbir şekilde.

Üst katta Marta'nın *çığlıklarını*, eşyalara vuruşunu ve öfkeyle bağırışını duyabiliyordum. Portia ve Renata'nın sesleri de buna katılıyor, üçü de bir şeyler hakkında bağırıp çağırıyor ve küfür ediyorlardı. Ama evet, ben bunun bir parçası olmak istemiyordum. Ve sııttım, bir yanım daha ne kadar burada kalacağımı merak ediyordu. Evet, bunun kulağa çılğınca geldiğini biliyordum. Ve pervasızca. Adam ve Shane'i uzun zamandır tanıımıyordum bile.

Ama bir kız yakışıklı bir prensle -ya da iki prensle- tanıştığında bir şatoya taşınmayı hayal edemiyorsa ne anlamı var?

İç çamaşırı çekmecemi açmadan önce bazı eşyalarımı alıp küçük bir çantaya doldurdum. Orada, arkada, eski püskü bir taytın ve hiç giymediğim bir spor sütyeninin altında, büyükannemden kalan kadife kutu duruyordu. Onu çıkardım, açarken gülümsedim ve gözlerimin gümüş kolyeye takılmasına izin verdim.

Mükemmel. Bu Emilia için, yarınki düğün günü için *mükemmel* olacaktı.

Kapağı kapattım ve acil ihtiyaç duyabileceğim başka bir şey var mı diye odama göz attım. Boyalarımı ve fırçalarımı da çantama doldurdum ve tam dışarı çıkmak üzereydim ki sesi duydum.

Kan donduran bir *çığlık*.

Marta ve kızları döndüğünden beri bağıryorlardı ama bu seferki daha kötüydü. Bu ses saf, öldürücü bir öfke gibiydi. Portia'ydı ve dışarıdan geliyordu.

Çantamı bırakıp dışarı koştum ve malikânenin yanından hızla geçtim. Ve onu gördüğümde kanım dondu.

Marta, Portia ve Renata, Emilia'yı ana merdivenlerin hemen dışında yere yatırmışlardı - üçü de ona bağıryor, vuruyor ve sanki onlara korkunç bir şekilde haksızlık etmiş gibi saçını çekiyorlardı. Ve aniden, benim için tıklandı.

Lanet olsun, bu Kral Rian'la ilgiliydi.

Emilia bana Rian'ın bir gün önce gelip Marta ve kızların gözü önünde onu oradan nasıl çekip çıkardığını anlatmıştı. Hatta korkunç üvey annesini terslemiş, Emilia'yı kucaklayıp götürmeden önce evin ön kapısında onu aşağılamıştı. Ve şimdi, hangi çılgın sebepten dolayı geri dönmeye karar verdiyse, eve geri döndüğüne göre, intikam peşindeydiler.

Ve lanet olsun. Bu.

Çığlık attım ve üçüne doğru koşmaya başladım. Marta, Emilia'yı saçlarından tutmuş, evin içine doğru sürüklemeye çalışıyordu, bu yüzden ilk ona çarpmıştım. Öfkeli kadın çığlık atarak döndü ve aniden uçuyordum.

Geriye doğru ve yere çarparak. Az önce tokat attığı yanağım acıyor, başım dönüyordu.

"Sırada sen varsın, seni küçük fahişe!" Marta'nın sesi kulaklarımı tırmaladı ve ayağa kalkmaya çalışırken irkilmeme neden oldu.

"*Benim* evimde mi?! İğrenç sürtüğ! Renata!" Marta tersledi, bana doğru döndü ve parmağını yerde yattığım yere doğru uzattı. "Bunu nereye kilitleyeceğini biliyorsun," diye tükürdü.

Renata beni yakaladı ve kendimi kurtarmaya çalışarak geri çekildim. Ama aniden, o korkunç kızın yumruğu yan tarafıma çarptı ve beni evin içine doğru çekmeye başlarken nefesimi kesti.

Kalbim hızla çarpıyor, Marta'nın darbesiyle başım hâlâ dönüyor, Emilia'nın çığlıkları avluyu dolduruyordu.

Renata beni sürükleyerek götürürken Marta bana hırladı. "Suç duyurusunda bulunacağım, seni küçük pislik," diye tısladı. "Seni kodese tıktıracağım!"

"Vi!"

Ön kapı çarparak kapandı ve beni dışarıda Marta'nın pençesinde olan arkadaşşımdan ayırdı.

"Renata -"

"Kapa çeneni!" Emilia'nın üvey kız kardeşı tıslayarak beni Emilia'nın babasının eski arabalarını sakladığı büyük garajın kapısına doğru çekti. Geçen gece Mustang'i oradan çalmıştık, kendimizi bütün bu karmaşanın içine soktuğumuz zaman.

"Renata, nereye götürüyorsun -"

Bana tokat attığında haykırdım, garajın kapısını tekmeleyerek açtığında ve beni yerden muhteşem eski bir Charger'a doğru çektiğinde beni sersemletti. Raftan bir ip çekti ve aniden üzerimdeydi, bileklerime doladı ve sıkıca çekerek beni irkiltti. İpin diğer ucunu arabanın ön ızgarasından geçirdi ve ayağa kalkıp geri çekilmeden önce sıkıca bağladı.

"Ne yapıyorsun lan sen?" Tükürdüm, ipi çekmeye çalışırken gözlerim çılgına dönmüştü. "İnsanları öylece bağlayamazsın, seni psikopat sürtük!"

"Annem seni tutuklatacağımızı söylüyor!" diye tükürdü.

Ona ters ters baktım. "Ne için? Kral Rian hiçbirinizi değil de Emilia'yı seçti diye mi? Sana iyi şanslar -"

Bana tekrar tokat attı ve ben de tıslayarak ona küfrettim.

"Hayır, çünkü annemden çaldın. Benden ve kız kardeşimden de."

Ona kaşlarımı çattım. "Sen ne halt ediyorsun-"

Birden elini kaldırdı, açtı ve sırtıttı. Kahretsin.

Elindeki gösterişli elmas küpeleri, kolyeleri ve tenis bilekliklerini gördüğüm anda ne söyleyeceğini zaten biliyordum.

"Bunlar anneme, kız kardeşime ve bana ait ve polis onları senin odanda bulacak."

"Renata -"

"Oh, ama belki iki prensiniz gelip sizi kurtarır."

Benim yüzüm soldu, o da sırtıttı. Ve birden Marta'nın dışarıda bana bağırıp durduğu şeyi anladım.

Biliyorlardı.

"Annem geçen gece seni onlarla çıkarken görmüş." Burnunu kırıştırdı.

"Sadece fahişeler iki kişiyle yatar -"

Ona tükürdüm ve tükürük tam ayakkabısının üzerine düştü. Renata öfkeyle çılgılık attı, dönerek garajdan kaçtı ve annesine bağırdı.

...beni yalnız bırakıyor.

Yutkundum, nabzım hızla atıyor ve zihnim

dönüyordu. Tamam, *şimdi ne olacak?*

CHAPTER 14

SHANE

"OROSPU ÇOCUĞU!"

Öfkeden kıpkırmızı kesilmiş bir halde telefonu kapattım. Bir yanım onu öldürmek istiyordu. Diğer yanım ise bunun aslında onun suçu olmadığını biliyordu.

"Lanet olası Marius," diye tısladı Adam, yumruğunu sıktı ve sanki duvarı delip geçecekmiş gibi sıktı. Onun nasıl hissettiğini çok iyi biliyordum. Rian'la buluşmamızdan yeni dönmüştük ki Vi'yi misafir odamızdan tamamen gitmiş bulduk. Ne bir not, ne de başka bir şey. Hiçbir iz yoktu. Telefonuna da cevap vermiyordu. İlk başta sarayda olabileceğini düşündük.

Ama sonra alarmlar çalmaya başladı ve aniden işler ciddileşti. Hızlıca. Rian'ın kraliyet muhafızları saniyeler içinde tam teçhizatla kapımızdaydı ve bize tüm sarayın kilit altında olduğunu söylediler. *İşte* o zaman içimde korku yükselmeye başladı. Onun orada, yanımızda olmaması ensemdeki tüyleri diken diken etmeye başladı.

Güvenlik ekibi bize hiçbir şey söyleyemedi ya da söylemedi ve o sırada Marius'u aradım, bana olanları anlattı - Vi'nin evinden bir şey alması gerektiğini ve arabayı ödünç aldığını söyledi. İtiraf ettiği için hakkını vermeliydim. Daha zayıf, daha güçsüz bir adam yalan söyleyebilir ya da kaçıp gidebilirdi. Benim gibi bir adama çuvalladığını söylemek yürek isterdi. Ve o çuvallamıştı. Onun gitmesine izin vermişti - Emilia'nın malikanesine kendi başına gitmesine izin vermişti.

Yine bir parçam onu öldürmek istedi. Diğer yanımda ise bunun kısmen bizim hatamız olup olmadığını merak ediyordu. Ona karşı çok sahiplenici davranmıştık - ellerini kaybetmeleri ve ondan uzak durmaları konusunda ekibimizle şakalaşıyor ama pek de şaka yapmıyorduk. Bir de Vi'nin "tanınan" biri olmadığı gerçeği eklenince - ünlü bir prenses falan değildi. Ve gerçekten, kendi başına gitmesine izin vermenin ne zararı *vardı*?

Şu anda tüm saray için büyük bir güvenlik tehdidi vardı ve şu anda onun bizimle olmaması beni *kırmızı* görmeme neden oldu. Hayatımda daha önce hiç endişelenmediğim kadar endişelendim. Ama sonra, hayatımda hiçbir şeyi onu sevdiğim kadar sevmemiştim. Ve Adam'ın da tamamen aynı olduğunu biliyordum.

Bu çılgıncaydı ve ikimiz de bunu biliyorduk, ama hissettiğimiz şey bu değilmiş gibi de davranamazdık. Onu seviyorduk - tamamen ve bütünüyle. Prenses, kraliyet ailesi, fırıncı, her neyse. Bunun bir skandal olacağını biliyorduk. İkimizin de aynı kadını sevdiğimizi açıkça söylememizin taçlarımıza mal olma ihtimali olduğunu da biliyorduk.

Ama umurumuzda değildi.

Vi hayatımıza girmişti. Ona aşık olmuştuk ve şimdi kalbimizin derinliklerindeydi. O bizim için her şeydi. O bizim her şeyimizdi - aşkımız, arzumuz. İkimizin de hep istediği ama asla bulamadığı kraliçeydi.

Ve onu birlikte bulmuştuk. Bu da pastanın üzerindeki krema gibiydi. O sadece birimiz için mükemmel bir uyum değildi, ikimiz için de mükemmel bir uyumdu. Tüm bunların eksik parçası.

...Ve şimdi o kayıptı, büyük bir güvenlik tehdidi sarayı kilitliyordu.

Telefonunu tekrar aradım, kanım damarlarımda jet yakıtı gibi yanıyordu ve yine hiçbir şey yoktu. Sesli mesaja yönlendirdi. Paranoyak mı yoksa aşırı korumacı mı olduğumu bilmiyordum ama bir şeyler yanlış kokuyordu. Sinirlerimi geren ve öfkemi artıran bir şey vardı.

"Eğer ona bir şey olduysa..."

Adam'ın gözleri bana dikildi ve yavaşça başını salladı.

"Hayır," diye homurdandı. "Ve bu olmayacak."

İkimiz de birbirimize başımızı salladık, omuzlarımız kabarmış,
çenelerimiz sıkılmıştı. Sikerim böyle işi.

Kapıya doğru döndüm, Adam hemen arkamdaydı, muhtemelen açık kapıda
duran nöbetçiye doğru hışımlla ilerlerken aynı lanet şeyi düşünüyordu.

"Ekselansları," dedi kapıdaki hafif makineli tüfekli ve taktik teçhizatlı saray
muhafızı hızla. Koridorda onun gibi üç adam vardı ama omuzlarını
dikleştirirken bizden biraz korkmuş gibi yutkundu.

"Korkarım yapamazsınız -"

"Gidiyoruz," diye

homurdandım. "Efendiler,

yapamam -"

"Çekil," diye hırladı Adam.

Muhafız yutkundu ve bize baktı.

"Ekselansları -"

"Kıınılda yoksa o zırhın her bir parçasını teste tabi tutacaksın," diye hırladım
alçak sesle, gözlerimde alev alev yanan ateşle.

Zavallı adam aynı derecede korkmuş görünen arkadaşlarına baktı.

"Şimdi."

Ona doğru ilerledim, yüzüne doğru öfkeyle baktım.

"Bak, biz sadece Rian'ı görmeye gidiyoruz. Bizi oraya kendin bile
götürebilirsin. Ama sana söz veriyorum, *hemen şimdi* bu odadan çıkıyoruz.
Ya gelirsiniz ya da kırık bir kolla hastane tesislerine gidersiniz."

Adamın yüzünde öfke parlamış ama sonra sanırım başka bir şey gördüm:
Anlayış. Anlayış ve kendisinininkine benzemeyen yeminli bir göreve
bağlılığın tanınması. Ama benimki bir taca değildi. Benimki kalbimi çalan
bir kıza.

"Bu taraftan, Ekselansları," dedi hızla, topuğunun üzerinde döndü ve koridorda ilerledi.

"*Teşekkür ederim,*" diye homurdandı Adam, ikimiz de peşinden giderken.

Lanet olsun. Bu hiç iyi değildi.

Rian'ın eski sapığı Kim yüzünden saray kilit altındaydı - hani şu baloda şakalaştığımız. Kim'in akli dengesi yerinde değildi. Her zaman Rian'la kaçtıklarına, Rian'ın aşkından hamile kaldığına ya da aklına gelen diğer saçmalıklara dair magazin haberleri satmaya çalışmak gibi çılgınca şeyler yapardı. Ama bu kez çizgiyi aşmıştı.

Bir şekilde saraya girmiş ve zavallı Emilia'ya ulaşmıştı. Belli ki sarayda Kim'in kendisine Rian'ın karısı dediğini görmek zavallı Emilia'yı korkutmuş ve kaçıp gitmişti. Rian'ın güvenlik ekibinden bir şoför Emilia'yı evine geri bıraktığını bildirmişti ama üvey annesi ve üvey kız kardeşleri hâlâ orada olduğu için bu sorun yaratmıştı.

Neden kaçtığını anlıyordum. Ama evdeki durumu hakkında her şeyi bilmesem bile, Rian'ın yüzünden durumun iyi olmadığını görebiliyordum. Aslında, oraya geri dönmesi onun için düpedüz tehlikeliydi.

Bir yanım nefes almak istedi - yani güvenlik tehdidinin ne olduğunu biliyorduk ve bunun Vi ile bir ilgisi olmadığını da biliyorduk. Ama yine de bu bizi ilgilendiriyordu. Bu hâlâ en iyi arkadaşımız ve onun sevdiği kızla ilgiliydi. Üstelik Vi hâlâ kayıptı ve evine döndüğü sanılıyordu. Ve telefonuna cevap vermiyordu. Ve nedense, bir şeylerin ters gittiğine dair o korkunç hissi içimden atamıyordum. Sanki ufukta bekleyen bir fırtına gibiydi. Çılgın ve öfkeli Marta ve kızlarıyla birlikte o eve geri dönmüştü. Rian bize daha önce Emilia'yı oradan çıkardığını söylemişti ve sanki orayı saatli bir bomba gibi bırakmış gibiydi.

Emilia'nın geri dönmesi bu fitili ateşleyecekti ve muhtemelen farkında olmadan tüm bu olanların tam ortasında duran kişi Vi'ydi.

...Ve *bu* beni endişelendirdi. Hem de çok.

Adam'a baktım ve ikimizin de bunu düşündüğünü görebiliyordum. İkimiz de aynı huzursuz hissi yaşıyorduk.

Rian, Muhafız Yüzbaşısı Oren'e, "Kımılda," diye hırladı.

İri asker gerildi ama bir milim bile kıpırdamadı. "Bunu yapamayacağımı biliyorsunuz, efendim."

Yani, kahretsin, burası hala kilit altındaydı.

"Lanet olsun," diye tısladı Rian. "Bu odadan çıkıyorum ve onu bulmaya gidiyorum, sen de *siktir* olup gitsen iyi olur - *Ne?!*" diye kükredi, elimi omzuna koyduğumda döndü.

"Hadi ama dostum," dedim sessizce. "Oren'in şu anda seni buradan çıkaramayacağını çok iyi biliyorsun. Bu ettiği tüm yeminlere aykırı olur."

Arkadaşım bana ters ters baktı, ben başka tarafa bakmadan önce yüzü öfkeliydi. "Lanet olsun Shane," diye mırıldandı. Hâlâ kızgındı ama haklı olduğumu biliyordu.

"Onu yakalayacaksın dostum," diye homurdandı Adam sessizce. "Sana yardım edeceğiz."

Rian döndü, burbon bardağını kaptığı gibi geri çarptı.

Sinir bozucu danışmanı Tomilson öne fırladı ve parmağını Kaptan Oren'e doğru uzatırken başını salladı.

"Güvenlikten nasıl geçtiğini anlayamıyorum!" diye alaycı bir sesle konuştu. "Bu kabul edilemez, Kaptan! Bu kesinlikle kabul edilemez -"

"Bu kadar yeter Tomilson," diye mırıldandı

Rian. "Efendim -"

"*Yeter.*"

Oda sessizliğe gömüldü. Kahretsin, işte oradaydı. Üçümüzün en başından beri arkadaş olmamızın nedeni olan arkadaşımızın içindeki ateş vardı. O şiddet, bize ait olanı koruma ihtiyacı. Rian kız arkadaşını korumak için dünyayı yerle bir etmeye hazırdı.

Ve biz de öyleydik.

Arkadaşımın yanına gittim, elimi omzuna koydum, sesim titriyordu. "Helikopterimiz hazır ve gitmeye hazır. Kalenin güvende olduğu haberini alır almaz, sizi kendim uçuracağım."

İçini çekti, gözleri benimkilerle buluştuğunda dönüp başını salladı. "Teşekkür ederim."

Kral olsun ya da olmasın, sarayın kilitlenmesi ciddi bir olaydı. Kim yakalanmış olsa bile, muhafızlar bir Kral ve iki ziyaretçi Prens'in istedikleri yere gitmelerine izin vermeden önce buranın güvenli olduğundan emin olmak zorundaydı. Bunu anlıyordum, inanın bana, ama bu hoşuma gitmesi gerektiği anlamına gelmiyordu. Çünkü ben, Adam, Rian, üçümüz de. Tek istediğimiz oradan defolup gitmek ve kadınlarımızı almaktı. Ve bunu yapmadığımız her saniye işkence gibiydi.

Rian homurdandı, kapının açılıp kendisini özgür bırakmasını bekleyen kafesteki bir canavar gibi volta atıyordu. Ve kahretsin, ben de aynı şekilde hissediyordum.

"Peki bana bu kızdan bahsedecek misin?" Sonunda Adam'a ve bana sırtıttı, sanki konuyu değiştirmesi gerekiyordu yoksa çıldıracaktı. "Şu daha önce ağzını sıkı tuttuğun şey mi?"

Adam kapının yanında volta atarken, "Bunun gerçekten zamanı olduğunu sanmıyorum, dostum," diye homurdandı.

Evet, hâlâ o kısmı çözmeye çalışıyorduk - insanlara, arkadaşlarımıza, ailemize ve tüm dünyaya aynı kıza aşık olduğumuzu söylediğimiz kısmı. *İkimiz* de onu kraliçemiz olarak kabul ediyorduk. Bunun nasıl olacağını bilmesek bile.

Adam sırtıttı ve çenesini sallayarak Rian'ın ciddi görünümlü Kaptan'ına döndü. "Onun yerine Oren'i ızgara yapmaya ne dersin?"

Kıkırdadım. Konuyu nazikçe değiştirmiştım ama Oren'i ve o balo gecesi ne haltlar karıştırdığını *da* merak ediyordum,

Üniformasının yakasında rujla koşarak geldiğinde.

Rian kaşlarını çattı ve büyük Kaptan'ına döndü, o da sertleşerek Adam'a ve bana karanlık bir bakış fırlattı.

"Prens Adam'ın neden b a h s e t t i ğ i n i n farkında olmadığımıdan eminim," diye mırıldandı.

Adam sırttı. "Hadi ama Oren, geçen gece ne gördüğümü biliyorum. Sanırım buna puding deniyor."

Rian kaşlarını çattı. "Puding mi?"

"Ellerini ait olmadıkları yerlere sokuyorsun, öyle mi

Oren?" Orin'in yüzü karardı. "Ekselansları -"

Birden eli kulaklığına gitti, diğeri de taktik yeleğinden telsizini kaptı.

"Anlaşıldı." Rian'a döndü. "Saray güvende, Majesteleri."

Daha sözlerini bitirmemişti ki üçümüz birden kapıdan son sürat çıktık, zavallı Oren de ona yetişmek için koşturuyordu.

"Ben uçuyorum," diye homurdandım ve Rian'ın kolundan tutup onu helikopter pistinin merdivenlerine doğru çektim.

Orin, Rian'ın emirleri doğrultusunda yola koyuldu ve bizimle malikânede buluşmak üzere bir ekip toplamak için acele etti. Sonuçta Kim tehdidi etkisiz hale getirilmiş olabilirdi ama Emilia'nın üvey annesi ve üvey kız kardeşleri hâlâ saatli bombaydı. Ve o bomba patlarsa Vi'nin de canı yanacaktı.

Adam önden helikopter pistini aradı ve oraya vardığımızda bizimkiler son yakıt ikmal işlemini hararetle tamamlıyorlardı, motorlar çoktan çalışmıştı. Atladık, hepimiz kulaklıklarımızı takarken ben de direksiyonun arkasındaydım.

"Bir saniye!" Rian motorun gürültüsü arasında böğürdü. "Ekibimi arayacağım ve bize yol tarif etmelerini söyleyeceğim -"

Çubuğu yukarı çektim, helikopteri platformdan yukarı kaldırdım ve Vi ile Emilia'nın evine doğru açtım.

"Shane!" Rian tersledi. "Bana bir saniye ver de nerede olduğumuzu anlayalım dedim -"

"Evet, oraya nasıl gideceğimi biliyorum, dostum," diye kulaklıklılı mikrofonların üzerinden ona bağırdım.

Döndü, yüzünde öfke vardı. "Peki bunu *nereden* biliyorsun?"

Sırıttım. Dostum, üçümüzün de içindeki vahşi koruyuculuk duygusu çok güçlüydü, bundan kesinlikle emindim.

"Emilia'nın evinin nerede olduğunu biliyoruz, çünkü oraya gittik," diye ekledi Adam. "Geçen gün nereye gittiğimizi bilmek ister misin? İşte oraya."

"Müstakbel gelinimin evine mi?" Rian tehlikeli bir şekilde tısladı. "Orada yaşayan tek kişi o değil."

Arkadaşımızın kaşları havaya kalktı, çenesi düştü. "Bekle -"

Ona döndüğümde başımı sallayarak homurdandım. "Hadi ama, saçımızdaki kabartma unu mu?"

"Bunun bir anlamı olmalı mı?"

"Gerçekten bu pislikle benim birdenbire *yemek pişirmeye* başladığımızı mı düşünüyorsun?"

Rian'ın kaşları daha da çatıldı ve Adam kıkırdadı. "Kız arkadaşının en iyi arkadaşıyla tanışmadın, değil mi?"

Yavaşça başının üzerindeki ampul yandı ve Rian bize sıırttı. "Hayır, ama sanırım siz ikiniz yaptınız?"

"Onun gibi bir şey," dedim sessizce.

"Hey, oyunları ve tüm bu gizemli ima saçmalıklarını bırakmaya ne dersiniz?"

Güldüm ve helikopteri ileri, ona doğru sürdüm. Vi'ye doğru.

"Bugün kadınına sahip çıkmak için yola çıkan tek kişinin sen olmadığını söylesek nasıl olur, Rian?"

"Bana uyar," dedi sıkıca, ikimize başıyla işaret ederken gözleri parlıyordu.
"Hadi başlayalım."

Motor kükrüyor, kırsal altımızdan geçip gidiyor ve kalbim damarlarımda
gümbür gümbür atıyordu.

Bizim olanı talep etmenin zamanı gelmişti. Bir kez ve herkes için.

CHAPTER 15

A D A M

Malikânenin ön bahçesine indiğimiz anda bir şeylerin ters gittiğini anladık. Birincisi, evin önünde açık bir boğuşma izi vardı, bitkiler ve çimler sanki bir kavga olmuş gibi yırtılmıştı. Vi'nin Marius'tan ödünç aldığı araba da sanki biri tarafından yağmalanmış gibi duruyordu - dört kapısı ve bagajı ardına kadar açıktı.

Shane bizi oturttuğunda kalbim sıkıştı, gözlerim daraldı. Ve üçümüz de helikopterden dışarı fırladığımızda bıçaklar daha yeni inmişti, vücutlarımız gergin ve hazırды, yüzlerimizde öfke vardı.

Ne Vi'den ne de Emilia'dan bir iz vardı.

Orin ve ekibi ana yoldan uzun kır yoluna doğru hızla ilerliyordu. Yaklaştıkça toz kaldıran kamyonetlerini görebiliyorduk ve hepimizin *akıllıca* olanın beklemek olduğunu bildiğini biliyordum. Ama siktir et.

Beklemek yok. Vi söz konuşuyken olmazdı. Kalbimizi çalan kızın güvenliği ve refahı söz konuşuyken olmazdı.

Malikâneye doğru ilerlerken birden ön kapı çarparak açıldı ve Emilia'nın üvey annesi ve Vi'nin patronu Marta elinde lanet olası bir *kürekle* çığlık atarak dışarı çıktı. Büyük metal aleti sallayarak bize doğru gelirken yüzünde yarı çılgın, yarı sarhoş bir ifadeyle çığlık attı.

Ama sonra, kraliyet ailesinden olabilirdik, ama hiçbirimizin korkak olmadığını söyledüğimde bana güvenin. Kükreyerek ileri atıldım, ilk darbeyi savuşturdum ve sonra

bir sonrakini tek elimle yakaladım. Küreği elinden çekip alırken Marta çığlık attı. Ama küreği fırlatmak için ancak dönmüştüm ki kendini Rian'ın üzerine attı. Arkadaşımız tısladı, pençeli tırnaklarından zar zor kurtuldu ve bileklerinden tutup onu bizden uzağa fırlattı.

"Yerde kal!" diye bağırdı. Ama tabii ki deliler mantık dinlemez ve kadın bir saniye içinde ayağa kalkıp bize geri döndü. Ama bu sefer de arkamızdan Oren ve ekibinin hücum sesi geliyordu.

"Eğilin hanımefendi!" Oren gürledi.

Bu kez suratına silah dayanmışken Marta'nın mücadele gücü tükenmişti. Yere yığıldı, hâlâ Vi'nin onu nasıl "soyduğunu" ve Emilia'nın evine nasıl "utanç getirdiğini" haykırıyordu.

Gözlerimi devirdim. "Bunu ikisini de köleye çeviren kalpsiz sürtük mü söylüyor?" Yüzümde tiksintiyle hırladım. "Neredeler?"

Dünyanın çok adaletsiz olduğu konusunda hıçkıra hıçkıra ağlayarak yere yığıldı ve üçümüz onu ite kaka eve doğru ilerlerken tısladım.

Shane önce ön kapıdan içeri daldı, üçümüz de Oren'in ekibini beklememiz için bağırma sesini duymazdan gelerek gürültüyle içeri girdik. Rian merdivenlerden çıktı ve Emilia'ya doğru kükreyerek ilerledi. Shane ve ben sola takıldık, oturma odasına dalıp Vi için bağırdık.

Birden başımın yanındaki duvarda bir tabak patladı. Tıslayarak döndüm ve üvey kızlardan birinin - Vi'nin tarifine göre Portia'nın - bana fırlattığı çay fincanından kıl payı kurtuldum. Ben ona doğru fırlamadan önce yan masadan lanet olası bir *punç kasesini* alarak çığlık attı. Yemek masasının üstünden atladım, kızın çığlık atmasına neden oldum ve kâseyi büyük bir gürültüyle yere düşürüp sindim.

Hırlayarak bileklerini sıkıca kavradım ama canını acıtacak kadar değil, bana bakana kadar sıkıca salladım.

"Nerede?" Tısladım.

"İ-"

Shane, "Kraliyet nişanlısını kaçırmak, zindanlarımızda bolca yerimiz olan bir suç," diye hırladı.

Kızın rengi soldu.

"Garaj! Bu benim fikrim değildi!"

Onu görmezden geldik ve evin içinden garaja doğru koşmaya başladık. "Nişanlı, ha?"

Shane sırtıtarak bana baktı. "Bununla ilgili bir sorunun mu var?"

"Sen ne düşünüyorsun?"

Kıkırdadı.

"Bunu babamın ya da ülkemizin yanından nasıl geçireceğimize dair bir fikrin var mı?" "Sıfır fikir," diye tükürdü. "Hiçbir sikim de. Ya sen?"

"*Yok.*"

Sırıttı. "Hadi gidip *sikimizi* alalım!"

Garaj kapısının önünde, Renata'nın tam önünde kayarak durduk. Özellikle de Renata'nın elinde bize doğrultulmuş lanet bir av tüfeği vardı.

"*Sakin ol,*" diye tısladım, malikânenin garajına açılan kapının önünde dikilen ona ters ters bakarak.

"Onu alamazsınız!" Renata, çığlık attı. "O bir hırsız, bir yalancı ve pis bir kadın..."

Shane, "Lanet olası ağızından çıkacak bir sonraki kelimeye *dikkat* edeceksin," diye hırladı.

Kız dudaklarını büzdü, tetiği parmaklarken kaşları çatıldı. "İki *Preense* silah doğrultuyorsunuz hanımefendi," diye tükürdüm. "Bunu bir düşünün."

Shane ona hırladı. "Biliyorsun, her iki babam da bana bir kadına asla vurmamam gerektiğini öğretti, ama -"

Silah sesi sağır ediciydi ve sıcak patlama başımızın üzerinde patlarken yüzümüzü buruşturarak eğildik - bizi *zar zor* ıskaladı. Renata'nın yüzü bembeyaz oldu, çenesi düştü ve gözlerini az önce kazara ateşlediğinden emin olduğum silaha dikti.

"*Oh, kahretsin -*"

"Onu vuracağım," diye hırladı Shane, kıza doğru hamle yaptı ve onu kapıya doğru savurdu. Adam silahı kızın elinden alırken kız çığlık attı.

"Alo?!"

Döndük, Vi'nin garaj kapısından gelen sesi fırtınada bir tür mola gibiydi - bu ses bizi alıp götürdü.

"Vi!" Bağırdım.

Arkamızdan Renata koşarak uzaklaştı, ancak Oren ve ekibinin yaklaşık otuz saniye arkamızda olduğundan haberi yoktu.

"Vi, geliyoruz!" diye bağırdım, omuzlarımı dikleştirerek kendimi kapıya doğru koşmaya hazırladım.

"Kapı!" diye bağırdı. "Bekle, kapı-"

Shane ve ben kapıya çarparken homurdandık, kapı hiç hareket etmiyordu.

"Kilit güçlendirilmiş!" Vi kapıdan seslendi.

Shane'e baktım. "Alabilir miyim?"

Sırtarak bana av tüfeğini uzattı.

"Angel, kapının önünde misin?" İçinden bağırdım. "*Hayır...*"

Tanrı'ya şükür.

"Gözlerini kapat ve yüzünü ört güzelim," diye kükredi Adam.

Silahı kapının koluna doğrulttum ve tetiği çektim. Patlamanın etkisiyle kapının kırılma sesi kulakları tırmaladı ve Shane ile ben

saniyeler içinde gedikten içeri dalıyorduk. Kapıyı çerçevesinden söküp içeri yuvarlanırken gözlerimizi duman kapladı, ta ki aniden her şey temizlenene kadar.

Ve işte oradaydı.

Saniyeler içinde onun üzerindeydik, Shane duvardan bir çift makas aldı ve onu eski Charger'a bağlayan ipi kesti. Onu kucakladığımızda nefesi kesildi, önce birimiz sonra diğerimiz onu kendimize çektik ve sonra ileri geri gittik, hiçbirimiz nefes alamayana kadar onu tekrar tekrar öptük.

"Geldin," diye fısıldadı.

Onu öperken başımı sallayarak güldüm.

"Umarım bu bir iğnelemedir. Sanki senin için gelmeyecektik?"

Sırıttı. "Olabileceğini düşündüm. Demek istediğim, başka bir şey dışında, *hala* keklerimden birini denemediğini biliyorsun."

Shane yuhaladı, dudaklarını yavaşça, derinlemesine öptü ve onun içinde erimesine izin verdi. "Kahretsin, bu nasıl daha gerçekleşmedi?"

"Sanırım dikkatimiz dağılmaya devam ediyor," diye kızardı, gözleri aramızda dolaşırken yüzü pembeleşti.

Sırıttım. "Komik. Bunun nasıl olduğunu merak ediyorum?"

"Muhtemelen ikinizin kıyafetlerimi yırtıp bana tecavüz etmenizle ilgili bir şeydir."

Shane, "O zaman bu kadar lanet olasıca olmayı bırak," diye mırıldanarak onun kıkırdamasına neden oldu.

"Bekle, yapma. İrzına geçilebilir olmaktan vazgeçme."

"Pastamın tadına bakamama pahasına olsa bile mi?"

"Oh, sevgilim?" Onu kendime çekerek h o m u r d a n d ı m . "Pastamızı yiyip bitireceğimizi söylediğimde bana güven."

İçimde inlerken onu yavaşça öptüm, çekilmeden önce onu derinden öptüm ve en iyi arkadaşım ile aynı şeyi yapmasını izledim. Kardeşimle.

Benim diğ er yarım. O ve ben birbirimize baktık ve o başını salladı. "Vakit geldi."

Aynen öyle.

Vi kaşlarını çattı. "Ne için zaman?" "Bunun için."

Ben diz çöktüm, Shane de diz çöktü ve gözleri *kocaman* oldu. "Aman *Tanrım*, sen çocuksun -"

"Vi," dedim usulca. "Sen..."

"Bizimle evlenir misin?" Shane bitirdi.

Yüzüne renk geldi ve aniden çığlık atarak ikimizin de kollarına atladı. Yüzlerimizi öpücöklere boğarken gözyaşları yanaklarından aşağı süzölüyordu. Ve o sözleri söylediğinde, kalbim daha önce hiç hissetmediğim kadar kabarmadıysa lanet olsun.

"*Evet*," diye fısıldadı şiddetle. "*Evet!* Bunun nasıl olacağını

bilmiyorum -" "Biz de bilmiyoruz," diye kıkırdadım. "Ama olacak.

Bunu başaracağız." "Bir şekilde mi?"

"Her neyse," diye mırıldandı Shane.

İçimize düştü, bizi şiddetle öptü. Etrafımızda, evin geri kalanında, çarpma ve vurma sesleri vardı - Rian'ın güvenlik ekibi lanet olası yeri parçalıyor gibiydi.

Vi kaşlarını çattı. "Emilia - sanırım onu tavan arasına

kilitlediler." Sırıttım. "Rian'ın onu şimdiye kadar

bulduğuna eminim." "Bunu nereden çıkardın?"

"Marta'yı öldürdüğünü duymadım."

Kadın homurdandı.

"Hey, fırıncı," diye kıkırdadı Shane. "Buradan çıkmak ister misin?"

"*Evet*," diye ağzından kaçırdı. Bize bakarak dudağını ısırıldı. "Bu gerçekten oluyor, değil mi?"

"Eğer istersen, güzelim."

"İstiyorum," diye fısıldadı. "Hiçbir şeyi bu kadar çok istememiştim."

"O zaman gidelim," dedim sessizce, onu kendimize çekerek. "Helikopterimiz dışarıda ve -" Küçük garajın penceresinden dışarı baktım ve el ele malikâneye doğru yürüdüklerini gördüğüm çifte sırttım.

"İçimden bir ses bu "hadi herkese üçümüzden bahsedelim" olayının hemen başlamak üzere olduğunu söylüyor."

Vi kızardı, her iki kolumuz da onun beline dolanırken yüzüne bir sırtma yayıldı.

"Bence bu *çok* ilginç bir helikopter yolculuğu olacak."

Shane onu kendine çekip yavaşça ve şefkatle öperken nefesi kesildi. Arkasına geçtim, başını çevirdiğinde kollarımı vücuduna doladım, sıramı aldığım da dudakları benimkilere yapıştı.

Artık eve dönme vakti gelmişti. Şimdi onu dünyamıza geri götürme ve ona ait olacak her şeyi gösterme zamanıydı. Ve sonra, sırayla olmayacaktı.

O zaman sadece paylaşmak

olurdu. Sonsuza kadar.

EPILOGUE

VI

İLK BAŞTA sorular vardı.

Hayır, bu pek de doğru olmayabilir. Bunun yerine, "ilk başta nefesler tutuldu, dehşete düşmüş bakışlar, fısıldanan söylentiler ve aklınıza gelebilecek tüm magazin malzemeleri vardı" diyelim.

Çünkü vardı.

İlk başta bir skandal yaşandı.

Ve gerçekten, elbette vardı. Demek istediğim, Nessa'nın iki veliaht prensi arkadaşlarının partisi için gittikleri hafta sonu tatilinden *benimle* döndüler - ikisi için de tek bir kadın. Kraliyet tipleri için yeterince skandal olan bir hiç kız. Ama *iki* prensin de evleneceği bir kızın hiç kimse olması büyük bir kargaşaya yol açtı.

...Ama sadece dar görüşlüler ve pislikler için. Ve neyse ki, önemli olan insanlar için değil. Babaları, Kral, beni kollarını açarak karşıladı ve oğullarından biri için her zaman umduğu gelini olduğumu söyledi. Bir çırpıda *ikisinin de gelini* olmam onu daha da gururlandırdı. Elbette onlarla çok uğraşacağım konusunda beni uyardı. Ve düğünden sonra Shane de *onlara benim* için aynı şeyi söylediğini belirtti - benimle çok uğraşacaklarını.

Haksız da sayılmazdı. Bunu mecazi anlamda söylüyorum. Kelimenin tam anlamıyla.

Dediğim gibi, keskin bakışlar, burun kıvrımlar ve her türlü söylenti vardı. Ve ne oldu biliyor musunuz?

...Daha az umursayamazdık.

Müstakbel iki kocanızın veliaht prensler ve tahtın görünürdeki varisleri olduğu bir ülkede üçlü bir evlilik yapmakla ilgili şöyle bir şey var: *Yapabilirsiniz.*

Hayır, Nessa her şeyin serbest olduğu bir monarşi gibi yönetilmiyordu. Bir Parlamento vardı ve Adam ve Shane aslında hepimizin evlenmesini yasal hale getirmek için ülkelerinin anayasasına bir değişiklik getirdiler. Ve şaşırtıcı bir şekilde bu kabul edildi. Evet, muhtemelen sadece yapabilirlerdi. Ama o zaman bu onları diktatör yapardı. Çünkü gerçek yöneticiler, bana babalarının onlara öğrettiğini söyledikleri gibi, sadece kendi çıkarları için kural koymazlardı.

Nessa'ya geldikten iki ay sonra, üçlü evlilikleri yasallaştıran kararın kabul edilmesinden yaklaşık on iki saat sonra evlendik. Tören çok büyüktü, çünkü kraliyet ailesi. Ayrıca törenin bir parçası olarak, gerçek hayattaki bir Prenses olarak resmen "taçlandırılmam" gerekiyordu. Emilia bundan çok keyif aldı. Ama o zamana kadar kendisi de bir *Kraliçe* olmuştu.

...Ama hikayesinin bu kısmını en iyi kendisi anlatır.

Peki ya ben? Adam ve Shane ile evlendikten birkaç ay sonra, babaları resmi olarak tahttan çekilmeye karar verdiğinde ona katıldım. O zaman kendimize ikinci bir tören düzenledik - iki harika erkeğimin Nessa'nın Kralları olarak taç giydiği ve *benim* de Kraliçe olarak taç giydiğim bir tören.

Ben, bir kraliçe. Bir şekilde taçlandırmak için aşçı. Kader sayesinde. Kismet sayesinde, belki. Kader sayesinde.

...Ya da belki sadece küçük bir suç işleyip o gece Kral Rian'ın balosuna sahte saray davetiyeleri göndererek.

Her iki şekilde de, gayet iyi sonuçlandığını söyleyebilirim.

Sonunda aşk kazandı, her şeye rağmen. Sonunda, en sert magazin dergileri ve talk show sunucuları bile bu "skandal" hakkında konuşmayı bıraktı.

Üçümüzün evli olmasıyla "monarşi". Çünkü dürüst olmak gerekirse, sonunda insanlar umursamayı bıraktı. Kimsenin canı yanmıyordu, hükümetin hiçbir parçası yozlaşmıyor ya da bozulmuyordu. Kimsenin vergileri artmıyordu ve hiçbir okul kapanmıyordu. Sonunda insanlar bizim sadece birbirini seven üç insan olduğumuzu anladılar. Hepsi bu.

Marta, Portia ve Renata... Bunu en iyi arkadaşım Emilia'nın anlatmasına izin versem daha iyi olacak. Ama şunu söylemek yeterli, Marta'nın Lord Kinsey'den çaldığı ev için fazla uzun kalmadılar. Emilia aslında tüm malikâneyi ve araziyi bana vermeye çalışmıştı ama o zaman ne işime yarayacaktı ki? Evet, ben de orada büyümüştüm ama tıpkı onun gibi benim de kendime ait bir sarayım vardı. Onun yerine, babasından beri orada çalışan diğer ev çalışanlarına ve personele hediye etmeye karar verdik. Sanırım herkes için iyi oldu.

Artık hep birlikte takılıyoruz. Ne de olsa Nessa, Bandiff'e helikopterle kısa bir mesafede. Zamanımın çoğunu Nessa'da kurduğum, düşük gelirli ve yoksul ailelere taze organik gıda sağlayan gıda kileriyle çalışarak geçiriyorum. Ama bunu yapmadığım zamanlarda, çok hevesli bir Rian'a temel yemek pişirme yöntemlerini öğretiyorum. Şimdiye kadar brunch'ta iyi ve makarna konusunda da fena değil.

Adam ve Shane umutsuzlar, ama sanırım en çok benim yemeklerimi seviyorlar. Evet, sonunda pastamı denediler.

...Bu işte oldukça iyi olduğum konusunda hemfikir oldular.

Peki ya mutfakta olmadığım zamanlar? Elbette onlarla birlikteyim. Her yerde, her yerde onlarla birlikteyim ve *dünyam* ikisi tarafından sarsılıyor. Aslında bir günde yaşayabileceğiniz orgazm sayısının bir üst sınırı olabilir, ama o çizgiyi gerçekten geçersen rapor edeceğim.

Oh, ve fırında bir çöreğimiz var. Daha doğrusu *benim fırınım*da. Adam'ın mı yoksa Shane'in mi olduğunu bilmiyoruz ve bunun bir önemi olduğunu da düşünmüyoruz. Shane'in gözlerine, Adam'ın çenesine ya da benim siyah saçlarıma sahipse? Hepsi iyi. O bizim bir parçamız olacak. Sevgiyi, aileyi ve gücü bilecek.

Evet, hayat güzel. Hayır, hayat *harika*. Birbirimize sahibiz. Aşkımız var. Ve şu anda Emilia ve Rian akşam yemeğine geliyorlar.

Kaptan Oren de geliyor, aslında, onunla birlikte-

...Sanırım bir hikaye için yeterince dram yarattım. Belki bunu anlatsa daha iyi olur.

Yani, her şeye sahibiz. Sevgi, aile ve birbirimiz. Ve bence bu hepimizin kadeh kaldırabileceği bir şey.

SON.

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorununuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.